

Μιχαήλ Ἐρρίκος Χ. Βαρδῶρος
ψωδ. = (Ἀργολογίδης)

11 διαφορα μονοφολια

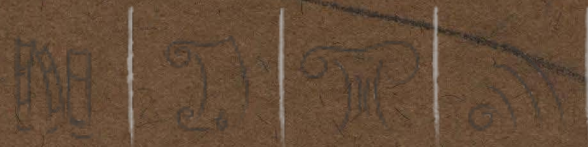
Κεφαλληνία 1904-1909.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
AL 55.03.0012

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΑΘΗΝΩΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΓΟΥ

22

Παραλαβή βιβλίων
1929-1930 φύλ. 2

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

ΕΡΓΙΚΟΥ Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΥ Ἀργουσιώτου.

« Σταυρὸ πᾶν τῶρα, εἴμένα!
» τὸν ἑκατὸν ἀγνώριστον
» ἄνεμα κἀπὸ τὰ χέρια. »

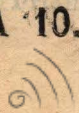
(Σελπίσματα Σπ. Ι. Μυζούρα σελίς 36 στίχοι 9, 10,
11, ἴδι καὶ σελίδι 57 ἴδιων «Γενεὸς Πίστεις» τοῦ αὐτοῦ.)

Ἄν: « ἢ Ἑλλάς προσώρισται
τὰ ζήση », διὰ τὰ ζήτη
πρέπει καὶ τὴν σημαίαν μας
τὰ μεταχηματίτη.

Ε. Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ Ἀργουσιώτου.

Ἀργουσιόλιον

Φεβρουάριος 1903.

ΛΕΠΤΑ 10.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ὑπὸ ΕΡΡΙΚΟΥ Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΥ Ἀργοσταλίδου.

Κυανόλευκον σημαίαν,
ὡς ἡ θάλασσα με̄ κύμα,
᾿σαν τὸν οὐρανὸν ὠραίαν,
ὄχι μ' ἓνα ξένον σῆμα.
Κυματίζει, ὅταν τ' ἀγέρι
τὴν φουσᾶ. Νὰ κυματίζῃ
λύπην ὅμως νὰ μὴ φέρῃ,
τὴν καρδίᾳ μας νὰ δροσίζῃ·
ἔταν θᾶν' ἐξαπλωμένη,
ὅπου ὀῆποτε στηθῆ,
ὡτὴν θάλαττ' ἀρριμμένη,
ποῦ, με̄ κύμα, προσπαθεῖ
νὰ μᾶς δείξῃ : πεθαιμμένη,
πῶς δὲν εἶναι οὕτ' αὐτῆ.
Κυματοζωγραφισμένη
νὰ στηθῆ ἕς ἐκαστὴν ἀκτῆ.
Κυανόλευκος σημαίαν,
ὡς ἡ θάλασσα με̄ κύμα·
᾿σαν τὸν οὐρανὸν ὠραία,
ὄχι μ' ἓνα ξένον σῆμα.
Τὸν μεγάλου Κωνσταντῆιον
ἐκαμαν, μ' αὐτὸ, νὰ σφάλλῃ,
εἰς τὸν Ὄρνον τοῦ ΕΚΚΕΙΝΟΝ,
τὸν Μωάμεϊ νὰ εἰσβάλλῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ω Ἑλλάς! μὴ δούλη πλέων
τῆς σημαίας τοῦ σταυροῦ
ἔμβλημα πολὺ ὠραίου·
τῆς θαλάσσης, τ' οὐρανοῦ.

Ἄν τῇ θάλαττ, ἀρριμένη,
ἄν με νέφη ἔς οὐρανὸν,
νά τὴν ἔχη ἀγκαλαισμένη
κάθε τέκνο Σου ἀγνόν.

Αὕτη πρέπει, τῆς Ἑλλάδος,
ὡς σημαία Ἑθνικῆ·
ἔχει μ' ἔμβλημα ἑμῶδες
ποῦ τὸ σκότος κατοικεῖ.

Στὸ κεφάλι ἓνα κοντάρι,
ποῦ νὰ λάμπῃ αἰχμηρόν·
ἂ ἐχθρός, πῶς θὰ τὴν πάρει
ἀπὸ χέρι στιβαρό;

Θαλαττοκυματισμένην
μὲ τὰ νέφη τ' οὐρανοῦ
μὲ κοντάρι ὀπλισμένην
τὴν σημαίαν μας πιπτοῦ.

ἔ' ἓνα ὄρονον (;) ὀσίην Πατρίδα,
ὀσίην σημαίαν, ἱερὴν
νά μᾶς διδῇ μίαν ἐλπίδα
πλεῖν μεγάλη ἀπ' τὸν Στυρόν.

Ἐν Ἀργοστολίῳ Κεφαλληνίας
τῇ 5 Φεβρουαρίου 1908.

Ἐργασίας Μ. Χ. Βαυδῶρος Ἀργοστολίδης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΤΑ ΜΙΑΤΙ ΚΑΙ ΔΙΟΤΙ.

Οί, ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ τῶν σαλπισμάτων του, διάφοροι καὶ περικλύμορφοι χειρισμοὶ τῆς σημαίας καὶ τοῦ, εἰς ἀργύρου, σταυροῦ, ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου ποιητοῦ κ. Σ. Ι. Μάττιουκα· ὑπαινιγμοὶ τινες, προσφοροτάτοι, (περὶ σημαίας Κινέζων κτλ.) ἐν τῇ, ἀπαρομύλλῳ, καλλιπεσότητι, προειταγωγικῇ διαλέξει τοῦ ἐντιμοτάτου καὶ ἀξιοτίμου νεομάχου κ. Δασίου ἢ ἐπισταμμένη, καὶ ἀναλυτικῇ μελέτῃ τῶν «Σαλπισμάτων,» πολλὰς μοὶ ἐνέβαλλον σκέψεις καὶ μερήματα, ἴσως οὐχὶ καὶ ἀβατίμους, ἀροῦ καὶ ζῶμεν εἰς ἐποχὴν ἐπικρατείας ἀναρχικῶν, ἢ καὶ, ἀποδιδόντων ὅλως ἄλλοίαν σημασίαν τοῦ κυριολεκτικῶς ἱθικῶ καὶ μωρῶτικῶς τοσιαλισμοῦ. Ἢ δὲ, μὴ ἀβάτιμος, ὑπὸνιά μου εἶναι : Μήπως ὁ σταυρὸς δὲν δύναται νὰ ἐγκλείῃ κρυφὸν ἐγγχειρίδιον καὶ ὑπὸ ἀναρχικῶν κτλ. εἰς ἱερεῖς μεταμορφευμένων καὶ ὑπὸ τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου προστατευόμενον ἐνδύμα ! νὰ χρητισμοποιηθῆ πρὸς ἀπευκαίτους κακοζήλους τκόποδες, ἄλλων νεωτέρων ζηλωτῶν Ἀριστογείτονος καὶ Ἀρμοδίου ;

Ἐπὶ τῇ προφάσει μιᾶς ἀναρχοῦρας, ἐδόλορονήθη ὁ ἐνθερμος πατριώτης Θ. Δεληγιάννης· καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς σημαίας καὶ μετὰ τὴν πρόφασιν τοῦ σταυροῦ, μιὰρὰ χεῖρ, δὲν δύναται νὰ διαπράξῃ μέγα καὶ ἀνεπαισθητόν τι ἀποτρόπαιον κακούργημα ; Ἄς κρίνωσι περὶ τοῦτου οἱ διὰλύται ἐχέφρονες.

Ἴδου τὰ διατί καὶ τα εἶοτι τῶν, ἴσως ἀνεπιστευτῶν, ἀλλ' οὐχὶ ἀνευ πατριωτισμοῦ καὶ ἀγνοῦ σκοποῦ στόχων μου.

Ε. Μ. Χ. Βινδύρος, Ἀργιστολιδῆς

στειλογράφος ὁμοιοκαταληχτικῶν

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

ὑπὸ ΕΡΡ. Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΥ.

Προτάσσω, Σὰς εἰδοποιῶ, τὸ ὕψος Χατζιδάκη,
οὔτε τὴν ἰκανότητα ἔχω τοῦ Βερναρδάκη
ὁ Μιστριώτης δὲν εἶμαι· πολλῶ δὲ μᾶλλον Κόντος
καί, συνεπῶς, ὁ δυνατός, δὲν εἶμαι καὶ δεόντως
διὰ τοιοῦτον ζήτημα, ὅπερ ἐγὼ νομίζω
οὐχὶ καὶ ἀδιάφορον τοῦθ' ὅπερ δὲν γνωρίζω
εἶναι: ἂν τὰς ιδέας μου τυχόν ἀκολουθεῖτε,
καὶ ἀπὸ ἀστόχους στίχους μου ἂν εὐχαριστηθεῖτε
πλὴν ἔμως, καὶ τὸ τέλειον ποτὲ δὲν ὀ' ἀπαιτήσετε,
ἀλλ' ὅσον ἂν καὶ ἀταλές, μὴ τὸ περιφρονησέτε·
ἀλλὰ, μὲ ἀμερόληπτον καὶ πλήρη ἀπαθείας
κρίσιν, νὰ μ' ἀξιώσετε ποιᾶς τῆς συμπαθείας:
Τὸ θέατρον κ' ἡ μουσικὴ τ' ἀνθρώπινον μορφώνει
τὸ αἶσθημα. καὶ τ' ἄγρια θηρία ἡμερώνει.

Ὅρρευς, εἰς ἄδην κατελθὼν, ἤρατο ἀμέσως νίκην
τὴν προσφιλεῖ του σύζυγον ἀρπάτας Εὐρυδίχην !
Μεγάλος ἦτον ὁ Θεός, ποῦ Ἀδμήτου τὰς ἀγέλας
ἦλθ' εἰς τὴν γῆν νὰ ὀδηγῆ, ἀφίνων τὸν νεφέλας
ἐγείροντα, ἔς τὸν Ὀλυμπον· κ' ἐνταῦθα τὰς ἡμέρας
τροισευτυχεῖς μᾶς ἄρητε μ' ἐννῆά του θυγατέρας (!)
Ποῖα στερεῖται χάριτος καὶ προσφιλῆς δὲν εἶναι; . .
Εἶν' ὄλ' ἐρασιμιάταται. Ἄν ἔλειπον ἐκεῖναι,
πλήρης θὰ ἐβασίλευε ἔς τὸν κόσμον ἀπελπισία !
Τῶν χειρονάκτων μοναχῆ θὰ ὑπῆρχεν ἐργασία !
πνευματικὴ δ' ἀπόλαυσις καὶ τέρψις οὐδεμία !
ἄνευ μουσῶν, ἡ πρόοδος θὰ ἦτο παρομοσία ;
ἡ Οὐρανία, ἡ Κλειώ, Θάλεια, Μελπομένη
ἡ Τερψιχόρη, Ἐρατώ, Εὐτέρπη . . . ποῖα μένει ;

ΠΑΚΥΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Πολύμνια, καὶ ἡ πατῶν λίαν προσφιλεστάτη,
 ἦτις κ' εἰς τὸν Ἡπίοδον εὐρίσκεται ὑπτάτη :
 ἢ Καλλιόπη. "Αν αὐτῶν ὁ κόσμος ὑπτερεῖτο,
 ἀρά γε, οἷος σήμερον εὐχάριστος, θὰ ἦτο ; . . .
 Καὶ λατρευτὰς ἐπιφανεῖς, καὶ ὄλωσ' ἰδικούς τῶν,
 λαμπρὰς, ἀπείρους ἔχουσιν, ἐνδόξους ὁπαδούς τῶν.
 Ἡ μουσικὴ, τριτάφρονον ἔχει λαμπρὰν χορείαν,
 ὁποῦ μεγάλων ἀρῆτε τῶν ἔργων τῆς σωρείαν :
 ὁ Ὀρρενμπάχχ, ὁ Μίγιερβερ, ὁ Βέρδης, ὁ Ροτίνης,
 Γκουῶ, Φλοτόου, Μιττενέ, ὁ Βάγκερ, ὁ Βελλίνης,
 ὁ Δονιζέττης, ὁ Δελίμπ, Στράουτς, Λεονκαβάλλο,
 Μασκάνι . . . Μήπω; θέλιτε ν' ἀκούτετ' ἄνωμ' ἄλλο ;
 γιὰτ' εἶπα δεκατέσσαρας, καὶ ριψικινδυνεύω
 νὰ ἐκληρωθῶ, Γενέσεως πῶς Βίβλον ἐρμηνεύω ! . . .
 Θεὸς φυλάξει ! . . . Ἐνωῶ, τὴν μουσικὴν τελείως
 μορφωτικὴν καὶ ἀτεμενος, ἀγριος καὶ γελοῖος
 ἐκεῖνος ποῦ ἐνάντια φρονεῖ . . . Ἐνθουσιάζει
 προεθέττει θάρος κ' εἰς αὐτὸν τὸν κόπον ξεκουράζει.
 Καὶ οἱ στρατοὶ, καὶ τῆς ξηρᾶς, κ' αὐτοὶ ἀκόμ' οἱ στόλοι
 πρέπει γὰ ἔχουν μουσικὴν ἀνεξαίρετως ὄλοι . . .
 Διὰ τὰς πόλεις, τοὺς Ναοὺς, διὰ τὰς συναυλίας
 διὰ στρατὸν ἢ θέατρον, ἔχει μορφὰς ἀλλοίας :
 Μορφώνει τὰ αἰσθήματα τὴν λύπην διατκεοῖ
 καρδίας κάμνει εὐγενεῖς, καὶ τ' ἀγρία δαμάζει
 τ' ἀνθρώπου πάθη τὰ πολλὰ ποῦ, ἀτυχῶς, εἶν' τόττα,
 ὅττα νὰ εἶπη ἀδυνατεῖ κ' αὐτὴ ἀκόμ' ἢ γλωῖτσα ! . . .
 Ἐν τούτοις, εἰς τὸ θέατρον πρέπει καὶ κάτι ἄλλον :
 « Ὁ λόγος ὁ προφορικός ». Εἶναι πολὺ μέγανον
 καὶ τοῦτο, καὶ χρειάζεται οὔτε νὰ λείπη πρέπει :
 Διδάσκει γλωῖτσαν, καὶ πολλὰ τὸν ἄνθρωπον προτρέπει :
 Περὶ τοῦ πῶς νὰ φέρεται, τὴν πρέπει ν' ἀπαρύγη,
 ἐπίστε ζητήματα, μεγάλα κάπως, θίγει

Υ. Γ. Ἐάν δὲν εἶχον ἐξόδα τοῦ τύπου νὰ πληρώσω,
 ἐπόθουν ὄλωσ' δωρεὰν τοὺς στίχους μου νὰ δώσω !
 Ἐάν δ' ἀπὸ τὰ ἐξόδα, καὶ κάτι περισσεύσει,
 ἡμεραργίας ἀμοιβὴ αὐτὸ θὰ χρησιμεύσει.

καταρανωῶς τὴν πρέπουσαν δεικνύει τιμωρίαν
 εἰς τὰ τυχὸν ἐγκλήματα καὶ, μὲ τὴν θεωρίαν
 αὐτὴν, ὁ κάθε ἄνθρωπος μορφώνεται. Σχολεῖον
 κοινωνικὸν αἰνίσματα τὸ ἱδρυμα. Γελοῖον
 δ' ἐκεῖνον ὅστις ἤθελε τυχὸν ποτὲ τολμήσει
 ὡς περιττὸν κ' ἐπιβλαβὲς αὐτὸ νὰ θεωρήσει.
 Ὅ μὴ γνωρίσας θέατρον, (ἐν ἀπαγορευτέῳ),
 εἰς μονατηρὶ σὺρεται, ὡς ἅγιος ν' ἀκητεύσει ! . . .
 Τὶ ὠρελεῖται ἀπ' αὐτοῦ ὁ κόσμος ἢ κ' ἐκεῖνος ; . . .
 ἄχρηττος εἶναι τότ' ἐκεῖ, ὡς περ τὸ τόσον σιμῆνος
 ἀμάρτων, ποῦ εἰς ἐνδειξιν προσφεύγουν μετανοίας ! . . .
 Ἐνώ τὸ θέατρον, παντοῦ, μορφώνει κοινωνίας.
 Ἄλλως τε, ἤθελε ποτὲ, τοιαύτιας, τόσας ὥρας,
 τοιοῦτοι, τόσοι ἄνθρωποι, τὰ δῶρα τῆς Πανδώρας
 ἀρθῶως σπαταλήτωσι, γράφοντες τραγωδίας
 ἐπιτροκίας, καὶ δράματα, κ' ἄλλοτε κωμωδίας ; . . .
 Θὰ εἶχμεν τόσον σωρὸν, τόσων λαμπρῶν φωτηρῶν,
 τοῦ κόσμου ὄλου ζωτικῶν καὶ φωταυγῶν λαμπτήρων ; .
 Ὁ Εὐρυπίδης, Σοφοκλῆς, Αἰσχύλος, ὁ Ἀλφίερη,
 Ἄριστοφάνης, ὁ Μολλιερ, ὁ Μόντη, ἀπὸ μέση
 ὁ εἰς τοῦ ἄλλου διόρορα Κορνήλιος, Ρακίνας,
 Κοπέ, Γολδόνης, Σαίξπηαρ μὲ τὰς σκιάς ἐκείνας ! . . .
 Φερράρης, Γκαίτε ὁ δεινὸς εἰς φαντασμαγορίας . . .
 Ἐπιποθῶν ἀποφυγὴν ἀπὸ μεμφιμοιρίας,
 ἀροῦ κ' δεκατέσσαρας ἀνέφερον Σὰς φθάνει
 εἶναι πολλοὶ, ἀμέτρητοι ! καὶ, βέβαια, δὲν κάνει
 νὰ λέγονται ἰνίσματα, κατὰ σειρὰν μονάχα
 δικαίως θὰ μοῦ εἶπατε 'ς τὴ ὑπτερο : « Βρὲ χάχα,
 τὴν Βίβλον τῆς Γενέσεως λέγουν 'ς τὴν ἐκκλησίαν
 ἡμεῖς, ἐνταῦθα, θέλωμεν λέξεῖς μὲ κάποια οὐτίκα . . . »
 Λοιπὸν, παντοῦ τὸ θέατρον, καὶ κάθε ἀκόμη δῆμος,
 ἔσπετ' αὐτὸ τὸ ἱδρυμα νὰ ὑποστηρίξη ἐκθύμως

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ἔιοτι οὐδὲν καινωτικόν, ἀνώτερον θεάτρον·
κ' ἰδοῦ, τὸν ὕμνον διατῆ, παντὸς τοῦ οἴκου λάτρου.
Πολλοὶ φρονοῦν τὸ εὐγενὲς ἴδρυμ' αὐτ' ὡς Μεγάλον
Ναόν, ἀξιοσέβαστον· καὶ ὅχι ὅπως ἄλλον
τοῦ ἀποδίδουσι σκοπὸν ἄλλοι, ἀλλοφρονοῦντες.
Βεβαίως, εἰς τὸ σύνολον τοῦ κόσμου, ὁμοιοῦντες,
εἶν' ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ εὐρεθῶσιν ὄλοι.
Ἄλλων αἱ γινῶμαι ἀφίπτανται ὅσον οἱ δύο Πόλοι!
ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι ἀποτελοῦν ὀλίγας ἐξαιρέσεις·
καί, μ' ἐξαιρέσεις, δύναται κανόνα νὰ συνθέσῃς ; . . .
Μὲ τοὺς πολλοὺς, τούλάχιστον, Σχολεῖον τὸ νομίζω·
καί, δι' αὐτὸ, τοὺς στίχους μου, ὡς δύναμαι, σκορπίζω.
Ἴσως νὰ σφάλλω . . . δυνατόν . . . ἐν τούτοις ὅμως ὄλων
Ἐπέρτατος Πανβασιλεὺς, νομίζω εἶν' ὁ Ἀπόλλων,
μὲ ὄλον ὅτι ἐνίκησεν ἡ Ἀθηνα τὸ γέρας,
ὅταν ἐπρόκειτ' ὄνομα, ἐκείνας τὰς ἡμέρας,
εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ δοθῆ· κ' ἔχασεν ὁ Ἀπόλλων,
παραγαγὼν τὸν ἵππον του, ὅπερ τῶν ζῶων ὄλων,
πολὺ τὸ πλεον νουνεχὲς καὶ χρήσιμον ἀνθρώπων·
ἀλλ' οἱ κριταί, τὸν ἔκρινον, ἐν θέσει ἀνισοροῦσιν ! . . .
Ἐκεῖνοι, ἀν' ἔζων σήμερον, θά ἔβλεπον ὀροίαν,
ἔφιππος ἔς ἵπποδρόμια, κρατεῖ ἰσοροπίαν,
κ' εἰς τὸ τροχάδην, ὕπτιος, μὲ κάτω τὸ κεφάλι !
χωρὶς σκοτοδεινιάσις καμμία νὰ προσβάλλῃ ! . . .
Ποῦ εἶναι τ' ἀνισόροπον ; . . . Εἶν' ἔκφυλοι κ' ἐκεῖναι ; . . .
Ἐχουν ἀκόμη πόλεμον ἡ Σπάρτη κ' αἱ Μυκῆναι ; . . .
Καιρὸς νὰ παύσω, χαιρετῶν, χωρὶς στροφὰς καὶ δόλους
καί, διὰ τὴν εὐμένειαν, εὐχαριστῶ Σας ὄλους.

Ἐν Ἀργοστολίῳ Κερκλληνίας, τῆ 12 Δεκεμβρίου 1907.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΑΝΔΩΡΟΣ

ἱατροχειρουργός, δ.δ.α.τ.κ. τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἱταλικὴν

ἸΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐπὶ ἀληθομονήτου φράσεως τοῦ μακαρίτου

Χαριλάου Τρικούπη.

ΟΛΙΓΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

ὁμοιοκατάληκτοι

ΠΡΟΣ ΤΗΝ

ΕΛΛΑΔΑ

Γῆ τῶν τέκνων τῶν ἀνδρείων,
ἢ Σὴ δόξα νῦν ποῦ εἶναι ;
Ποῦ οἱ Μαραθωνομάχοι ;
Ποῦ τανῦν αἱ Σαλαμίται ; . . .

Μόλις οἱ λαμπροὶ σπινθῆρες
τῶν πολέμων παραμένουν,
ἀλλ' ἀπέθανον ΕΚΕΙΝΟΙ !
μεθ' ἡμῶν πλέον δὲν μένουν ! . . .

Οἱ σπινθῆρες δὲ, κρυμμένοι
οὕτως ὡς ὑπὸ αἰθάλην
ἀνθρακες κεκαλυμμένοι,
μὴ δεικνύουν ὅτι πάλιν
δύνανται καὶ ν' ἀναζήσουν
καὶ τὴν ἀτυχῆ Πατρίδα
ἐκ τοῦ τάφου ν' ἀναστήσουν ; . . .

Ὅχι ! . . . μένουν ὡς σημεῖα
δοξῆς μας τῆς παλαιᾶς

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

καὶ μᾶς λέγουν: » Εἶσθε τέκνα
μητρὸς ἄλλοτε λαμπρᾶς ! »
ἀλλ' οὐδόπως χρησιμεύουν
ὡς ὑπόδειγμα πορείας
ἦν τὰ τέκνα Σου νὰ ἔχουν
εἰς δεινὰς ταλαιπωρίας !
Ὡφειλον, ὁπότεν βλέπουν
ὅτι λάμπουν οἱ σπινθήρες,
νὰ ἀνασκιρτῶσιν ὅλοι,
νὰ δεικνύουν πῶς φωστῆρες
δύνανται καὶ αὐτοὶ νὰ γίνουν.

Ἄλλὰ φεῦ ! κατέχει πάντας
φθόνος ! μῖσος ! καὶ ἀθλία,
κατατρεπτικὴ δι' ἔθνη,
διαρκῆς ἀσυμφωνία !

Ἡ διχόνοια μᾶς ἔχει,
καὶ ἡ μαύρη μοχθηρία,
ὑποδούλους ! καὶ μᾶς κάμνει
νὰ γινόμεθα θηρία !

Ἄντι δὲ νὰ προσπαθῶμεν
τοὺς λαμπροὺς μας τοὺς προγόνους
ν' ἀπομιμηθῶμεν ὅλοι,
τοὺς φόρτόναμεν μὲ πόνους !

Ἄντι ὅλοι ἔς τῆς Πατρίδος
τὴν φωνὴν ν' ἀνασκιρτῶμεν,
καθημερινῶς τὰ νέα
τὰ κακά, προσποκτῶμεν !

καὶ προθύμως τρέχουμ' ὅλοι
ὅπου χακινεβαστά !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Καὶ προσκόπτει ἡ μεγάλη
καὶ τελεία ἐργασία! . . .

Ἐρωτας καὶ πανηγύρεις,
τὸν Ἑρμῆν τὸν κερδαλέον,
τοὺς συρμούς τῆς Ἑσπερίας
καὶ, ἐν γένει, πᾶν τὸ νέον,
ἄς ἀρήτῳμεν δι' ἄλλους
καὶ, τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων,
μὴ συρόμεθα εὐκόλως
ἀπὸ θέλγητρα Σείρήνων! . . .

Κτίρια ἐπὶ τῆς ἄμμου
τὰς πολλὰς αὐτῶν προφάσεις
ὅτι τοῦ Εὐαγγελίου
ἐγίναν αἱ παραφράσεις!

Κτίρια ἐπὶ ἀχύρων
ὅτ' ἀνεύρωσι καὶ πάλιν.

Εἶναι Μακκαβέλλι τέχνη,
καὶ ἄς μὴ παρέχει ζάλην.

Ποίησις δὲν εἶναι τοῦτο,
ἀλλ' εἶν' ἔκφρασις καρδιάς.

Μὴ προούμεθα παράπαν
ἀπὸ τόσας ἀηδίας,

ὅσας ἂν τυχὸν ἐφεύρον,
ἢ ἐφεύρωσι καὶ πάλιν:

Ὁ παλαιῶν, ὅταν χάττει,
ἐφευρίσκει νέαν πάλιν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ἡ Ἑλλάς πλὴν ὅμως πρέπει
ν' ἀναζήσῃ, καί : θά ζήσῃ,
καὶ ἀντάξιά της τέχνα
εἶχεν, ἔχει, θ' ἀποκτήσει.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 20 Νοεμβρίου 1906.

ΕΡΡΙΚΟΣ Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ.

Ἡ ταπεινοτάτη ἐμμετρος φωνή μου ἴσως καὶ πιθανότατα συνετέλεσεν ὡς διαβατήριον διὰ τὴν εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μετάβασιν τοῦ Μητροπολίτου Κορυνητῆς Φωτίου, ὅστις, ἀπέναντι τῆς Ὑπερτάτης, ἀνέξερευνήτου καὶ ἀκατανομάστου Δονάμεως, ζητεῖ ὑπὲρ τοῦ πολυπλάγχθου τούτου ἔθνους, τοῦ Οὐρανοῦ τὰ σημεῖα. Εἶθε καὶ ἡ ταπεινοτάτη ὁμοιοκατάληκτος αὐτῆ νὰ συνετέλῃ εἰς τὸ ποθοῦμένον καὶ μᾶς κάμῃ νὰ κατανοήσωμεν ὅτι, ἐδιδάσκμεν μὲν, ἀλλὰ καὶ ἐδιδάχθημεν, καὶ διδασκώμεθα, καὶ θὰ διδασκώμεθα, καὶ ἐν τούτοις, ἀκόμη δὲν συνετίσθημεν, δὲν συνετιζώμεθα καὶ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ συνετισθῶμεν.

Καὶ πάλιν ὑπενηθυμίζω ὅτι :

Παραδίδω μαθήματα Γαλλικῆς, πρακτικῶς τε καὶ θεωρητικῶς, ἴσως δὲ καὶ πιθανόν καὶ Ἰταλικῆς.

Περὶ τὸν νὰ ὑπομνήσω ὅτι, πρὸς τὴν πολυχρόνιον ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ διαμονήν μου, ἤκουσα καὶ ἀνωτέρων Πανεπιστημιακῶν μαθημάτων, τυγχάνω bachelier és lettres et és sciences ὡς ἐπίσης καὶ μετὰ licenza liceale, ἠξιώθην νὰ προσληθῶ καὶ συμπεριληθῶ καὶ μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Λεοντίῳ Λυκείῳ Ἀθηνῶν, τῷ αὐστηροτάτῳ ἐκείνῳ πρῶτῳ σχολείῳ, διδασκόντων καὶ διδασκόμενων, μετέρομαι δὲ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, πρὸ πολὺ πλέον τῆς ὀκταετίας, καὶ ἤδη διαρκῶς ἐνταῦθα πρὸ τεσσάρων σχεδὸν ἐτῶν.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 22 Νοεμβρίου 1906.

ΕΡΡΙΚΟΣ Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ

ΕΡΡΙΚΟΣ Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Κοινοποιῶ καὶ αὖθις ὅτι, ὅπως ἤδη ἀπὸ πολλοῦ ἐδήλωσα, ἐξακολουθῶ καὶ ἐννοῶ νὰ ἐξακολουθήσω παραδίδων μαθήματα Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς· συνάμα δέ, προθύμως ἀναδέχομαι καὶ τὴν μετάφρασιν εἰς τὰς ἰδίαις γλώσσαις ἐπιστολῶν, ἐμπορικῶν ἢ καὶ ἄλλης φύσεως, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν γένει μεταφράσεις, ἐπ' ἀμοιβῆς, ἀναλόγως μετρία καὶ συγκαταβατικῆς.

Περιττὸν νὰ ὑπομνήσω ὅτι, πρὸς τὴν πολυχρόνιον ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ διαμονὴν μου, ἔτυχον καὶ τῆς ὑφίστης τιμῆς νὰ προσληθῶ καὶ συμπεριληθῶ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ, ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, αὐστηρότατον πρῶτυπον σχολεῖον, τὸ ἐν Ἀθήναις Λεόντιον Λύκειον.

Δὲν ἔχω ἀξιώσεις εἰδικῆς φιλολογίας, ἀλλ' ὅπως δῆποτε, ἵνα ἀκροῶμαι καὶ ἐννοῶ ἀνώτερα μαθήματα, βεβαίως διετέλουν καὶ προσεπάθησα νὰ διατελῶ ἐν γνώσει περὶ τοῦ πῶς λέγεται Ἰταλιστὶ ἢ Γαλλιστὶ τὸ ψωμί, τὸ νερό, κτλ. Ἄν δέ τῆς ἐπιστήμης μου τὴν ἐξάσκησιν διέκοφα καὶ διακόπιω, δι' ἐνταῦθα τοῦλάχιστο· τοῦτο οἰκτιροθελῶς ἐπραξα καὶ πράττω, ζῶν ἐν κοινωνίᾳ ἐν ἧ, καλοθελητῆς τις! ὑπεισερχόμενος προθυμότητα, καὶ μάλιστα ἐκ τῆς χορείας τῶν τραγογεννομακρυμάλλιδων καὶ ὀπαζῶν, πιθανότατα θὰ μὲ παρέβλαπτεν ἐπὶ τοῖς ἀποτελέσμασι, διασαλπίζων με εἶτα ἀσεβῆ καὶ ἀθρησκον ἵνα δικαιολογηθῆ. Τούτους ὅλους ἐδιδάχθην, καὶ δὲν μετάνοῶ ἐπὶ τοῦτῳ, νὰ περιφρονῶ καὶ θεωρῶ τῆς ἐσχάτης ὑποστάθμης περιτρίμματα καὶ κοινωνικὰ ἐξαμβλώματα, προορισμένα ὑπὸ τοῦ κακοῦ των δαίμονος, διὰ σκάνδαλα οἰκογενειῶν καὶ φιλικῶν ομάδων κτλ.

Ἐπ' οὐδὲν ἄλλως τε ἐλαττῶ τὴν Κεφαλληνίαν μὴ ἐξασκῶν τὴν ἐπιστήμην μου εἶναι ὡς ἐάν λείπει μία σταγὼν ὕδατος ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ ὅπως, ἐάν μετηρχόμεν, θὰ ἦτο μία προσθήκη σταγόνος. Λίαν μικρὸς, ἄκρως ἐλάχιστος, καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ ἢ προσθήκη μου, ὡς ἐντελῶς οὐδὲν ζῆμιοῖ ἢ ἐκ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Ὠκεανοῦ ἐλάττωσις μου. Ὅλως οἰκτιροθελῶς καὶ ἐν τῷ πλήρει δικαίωμάτι μου δὲν ἐννοῶ νὰ ἐξασκῶ ταύτην ἐνταῦθα, ἀφοῦ ἄλλως τε ἰατροὶ καὶ ἰατροχειρουργοὶ ὑπάρχουσιν ἐν ὑπεραφθονίᾳ καὶ ἀρκούντως ἐπιφανεῖς, εἰς ὧν τὴν δόξαν καὶ τὸ κλέος μετ' εὐχαριστήσεως δὲν ἐξικνοῦμαι.

Καὶ λοιπὸν μαθήματα Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς καὶ μεταφράσεις, ὅχι δωρεάν.

Ἐρρωσθε.

ΜΙΧΑΗΛ ΕΡΡΙΚΟΣ Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ.

Ἐν Ἀργυροτολίῳ Κεφαλληνίας 1]14 Δεκεμβρίου 1904.

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΟΛΙΓΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ἐπὶ τῷ μνημοσίῳ διὰ τὸν Ἀρχιερέα

ΦΩΤΙΟΝ

Μητροπολίτην Κορυθαῖς.

Φύγε καὶ σὺ καὶ πήγαινε ἔς τὰς οὐρανίους σφαίρας,
ἔς Ἐκείνον ποῦ ἐλάτρευες νὰ εἶπης πῶς : πατέρας
νὰ γίνῃ εὐτπλαγχνός ἔς ἐμᾶς. Μᾶς σφάζουν ἐδῶ κάτω !
Εἶπέ του πῶς : φιλόστοργον τὸν θέλουν τὰ παιδιὰ του.
Ν' ἀρήσῃ τ' ἄλλα μακρὰ, δὲν εἶναι πλάσματά του
ἐκεῖνα ποῦ παρέβησαν τὰ παραγγέλματά του.
Ἄχ ἐποτίσθηκε συχνὰ, μ' ἄρθρον, τόσον αἷμα
ἢ δυστυχῆς αὐτὴ μας γῆ ! Νὰ παύσῃ αὐτὸ τὸ ρεῦμα.
Πήγαινε, πήγαινε καὶ σὺ, νὰὶ πήγαινε κοντά του
κ' εἶπέ του : Πλάστα, βλέπεις με, τὸ πλῆγμα τοῦ θανάτου,
τοῦ φυσικοῦ, δὲν μ' ἔστειλεν ἐδῶ κοντά, τιμὰ Σου !
Μ' ἐκάμανε ἔς ἐ πρόβατα ποιμένα, ἔς τὰ παιδιὰ Σου,
καὶ ἕμερα νύκτα ἐφρόντιζα νὰ Σοῦ τὰ καταστήσω
δούλους πιστούς : πλὴν μ' ἔκαμε μὲ μιάς νὰ ξεφυγῆτω
μαχαίρι ἀπίστου Βούλγαρου ! ὦ Πλάστα, εὐτπλαγχνίτου
Τὸ ποιμνιον ποῦ ἄρῃσα, ἔνωσ' τὴν δύναμί Σου
στεῖλε την ὄλην εἰς αὐτούς, καὶ μὴν ἀργοπορήσῃς !
Τοὺς ἄρῃσα ἔρμους Πλάστα μου, πλὴν Σὺ, μὴ τοὺς ἀρήσῃς.
Ὡ ναὶ ! καὶ τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ, καὶ τ' ἄξια παλλητάρια,
ποῦ ἔς τῆς Πατρίδος τὴν φωνὴν σηκώνονται ὡς λιοντάρια
καὶ ἀντικρύζουν πρόθυμα, θάνατον τιμημένον,
Πᾶρτα μαζί σου, Φώτιε, κ' ἐκεῖ ἔμπροστά του, μένων
γονατιστὸς, συγκλίνῃσε τὸν Πλάστην, νὰ δακρύσῃ !
Κάμε τὸ βλέμμα του ἐκεῖ μονάχα ν' ἀντικρύσῃ
νὰ λυπηθῇ τὰ δύστηνα παιδιὰ του, τὴν Ἑλλάδα
νὰ σώσῃ ἀπὸ τὴν ἀπιστη καὶ βάρβαρον ομάδα.

25 Σεπτεμβρίου 1906.

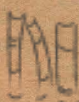
ΕΡΡΙΚΟΣ Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ.

Δὲν τὸ ἀπήγγειλα ἰδὼν ὅτι ἡ ἰδέα ἤρχετο πως εἰς σύγκρου-
σιν πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Νεοφύτου Ἡρακλ. ἐκφρα-
σθεῖσαν ἐν τῷ πανυγιαικῷ πεζῷ λόγῳ, καλλιεπεστάτῳ μὲν ἀλλ'
ἐν μέρει οὐχὶ πλήρῃ αὐστηρᾶς ἱστορικῆς ἀληθείας.

Καὶ πάλιν ὑπενθυμίζω ὅτι :

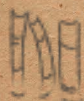
Παραδίδω μὴθῆματα Γαλλικῆς, πρακτικῶς τε καὶ θεωρητι-
κῶς, ἕως δὲ καὶ π ι θ α ν ὸ ν καὶ Ἰταλικῆς.

Προϋτὸν νὰ ὑπομνήσω ὅτι, πρὸς τὴν παλαιοτάτην ἐν Ἰτα-
λίᾳ καὶ Γαλλίᾳ διαμονήν μου, ἤκουσα καὶ ἐνωτέρων Πανεπι-
στημιακῶν μαθημάτων, ἡξιῶθην δὲ καὶ νὰ προσληθῶ καὶ συμ-
περιληθῶ καὶ μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Λεοντίῳ Λυκείῳ Ἀθηνῶν, τῷ
αὐστηροτάτῳ ἐκείνῳ πρωτύῳ σχολείῳ, διδασκάντων καὶ διδ-
σκόντων.

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΠΟΘΟΣ.

(Ἴδε εἰκόνα Σ. Χρηστίδου, ἐκδότου Δ. Παπαδημητρίου.
Προκτορεῖον Ἐφημερίδων).

Πᾶρ' τῆ σημαία τοῦ πολυ
μῶχει στοιχίσει δάκρυ,
ἔχω ἀκόμη παραχᾶς
καὶ κἀθήσε' στήν ἀκρη.
Τὰ ἔθνη δὲν δοξάζονται
μὲ τὸ εἰρήνη πᾶσι.
Μαζύ μου νάλλῃς φρόνιμα
ὅταν καιρὸς περάσει,
ποῦ νὰ σὲ κόμη σοβαρῆ,
νὰ νοιώθῃς πῶς θρησκευα
δὲν ἐσχημάτιτε ποτὲ
τὰ ἔθνη, ἀλλὰ μία,
πολυ μεγάλη σύσκεσις,
ἦ καί, σπαθί τουφέκι.
Μὴ τόσον σπεύδεις, κἀθήτε.
Τὸ μαῦρο ἀστροπελέκι,
μὴν ἔλθῃς, κόρη μου ἀγαθῆ,
'σὴ μάνα Σου νὰ φέρῃς»
ἀκόμη σὺ δὲν ἔμαθες
ἀκόμη σὺ δὲν ξέρεις
τὰ πότα, τόσα βάσανα
ὀπῶχω περασμένα,
μὲ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ μῶχου
τὰ στήθια ταπισμένα
ἄφρητε νάλλῃ ὁ καιρὸς
ὀποῦ νὰ νοιώθουν ὅλοι
πῶς: πρέπει πρῶτα νὰ ἀιωθῇ
ἡ μελανὴ πανώλη,
κ' ἔπειτα, κόρη μου, καὶ σὲ,
καὶ τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ μου,
μὲ τὴν καρδιά μου θὰ δεχθῶ
μέσα' στήν ἀγκαλιά μου.
Λεοντιδεὺς ἔχεις, γνωστὸς
'ς ἀνατολὴ καὶ δύσι.
Εἰρήν: « Ἡ Ἑλλάς προῶρισται
νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ »
Μὴν ἔλθῃς 'ς ἀναστάτωσι
καὶ τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ μου
νὰ βάλῃς. Σὺ μ' ἐμάρανες
καὶ μῶχεις τὴν καρδιά μου,
κ' ἐκείνη ἀπὸ τὰ βάσανα,
βαρᾶ, βαρᾶ χωσμένη.
Μὴ τόσον τρέχεις, πρότμενε
καὶ πλεῖρ εὐχαριστημένοι
θᾶται καὶ σὺ καθὼς κ' ἐγώ.
ὦ ναι, « σπεῦδε βραδέως »

ὁ Θύρανος ἀνέρελος
δὲν εἶναι οὐδ' ὠρατος.

Ἀργοστολίην 1|14 Δεκεμβρίου 1908.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος

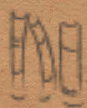
Ε. Μ. Χ. Βανδῶρος Ἀργοστολίτης

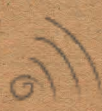
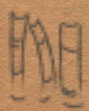
διδάσκων τὴν Ἰταλικὴν καὶ Γαλλικὴν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΟΤΕ ΚΑΤΙΣΧΥΣΕΙΣ ΚΑΝ ΑΔΙΚΑ ΖΗΤΗΣΗΣ.

Ἄν ἐπερπάτηρες ποτὲ ἴσθην ἐρημιὰ μονάχος,
ἂν ἐκθειμμένος ἔμεινες ἴσάν ἴστ' ἀκρογιαλὴ ὁ βράχος,
ποῦ τὸν κτυποῦν τὰ κύματα χωρὶς καμμιά εὐπλαγγνία,
ἴσάν ἀμαξῆς ἂν ἔμεινες, χωρὶς νάχης ἡνία,
καὶ νὰ σὲ πηγαίνουν τ' ἄλογα ὅπου ποιοῦν ἐκεῖνα,
τότε μονάχα εἰμπορεῖς νὰ νοιώτῃς τὴν ἀκτίνα,
τῶν λόγων, ποῦ εὐρίσκονται ἐδῶ σειρὰν γραμμένοι,
πῶχουν δασεῖαν καὶ ψιλὴν καὶ τὴν περισπωμένη!

Φαντάτου ἓνα στρατόπεδον, μὲ πεντακότιους ἀνδράς,
νάσαι, χωρὶς φουσίγγια! κλειμμένον ἐντὸς μάνδρας!
κί' ἀπ' ἔξω νᾶν' πεντήκοντα, χορτάτοι, ἀρματομῆνοι,
κί' ἔπειτ' ἀπὸ γυμνάσια μεγάλα μαθημένοι·
ποῖος θὰ νικήσῃ; δύνασαι νὰ πῆς ἐκ τῶν προτέρων; . . .
Γνώσεις πέλλας πολεμικῶν δὲν θέλει ἀνωτέρων
γὰ νὰ σὲ κάμῃ νὰ σκεφθῆς. Ἄμπορεῖ ἀδυναμία
ν' ἀντιταχθῆ ἴσθην δύναμιν; Γνωρίζεις, Σὺ, καμμία
ποῦ νὰ εἰμπόρετε ποτὲ νὰ ὑπερβῆ ἔμποδια·
καὶ ὅταν τύχει μάλιστα νὰ μὴν ἔχη κ' ἐφόδια:
Λοιπὸν κ' ἐγὼ, πῶς δυνατὸν, μονάχος, ἴστερημένος,
ἀφ' ὅλα ποῦ χρειάζονται, νάναφανῶ ἀνδρειωμένος;
Ἄνέμων τὴ διάκρισι, ἴσάν καλαμιὰ στὸν κάμπο,
πῶς εἰμπορῶ ν' ἀντιταχθῶ; Πηγολαμπὶς νὰ λάμπω
δύναμ' ἐγὼ μέτα ἴστὸ φῶς τὸ ἀπλετοῦ; Μ' ἀρίνει; . . .
Καὶ νὰ σκεφθῶ τοιοῦτον τί θὰ ἦτο ἀφροσύνη.
Ἄν ἄλλος ἤμουν, βέβαια, μὲ μόνον μιὰ φωνοῦλα,
τὸν κόσμον θὰ ἐτάλευον! κί' ἄς ἦτο καὶ μικροῦλα!
Ἄσταν μὲ πλοῦσια ἐνδύματα εἶναι κανεὶς ἄτυμνος,
μὲ δακτυλίδια, μὲ χρυσαῖς ἀλυσταὶς φορτωμένος,
ὄχι μονάχα τὸν ἀκοῦν, τοῦ βγάνουν τὸ καπέλλο,
ἀλλ' ἀπ' αὐτὸν περᾶ παντοῦ κί' αὐτὸ τό: «ἔτσι θέλω»! . . .
ἀλλ' ἀπὸ βράχον ἐρημον, θαλασσοκτυπημένον,
ἢ ἀπὸ ἀνθρώπων γυμνὸν καὶ περιφρονημένον
τί περιμένεις; . . . Δὲν μοῦ λές; . . . Ἄσταν ποιά ναυρῆ βοήθεια
μὲ μοναχοὺς τοὺς πνεύμονας, ποῦ κλείει μέσ' ἴστὰ ἴσθηλα; . . .
Ἄς κόσμος ὅλος ἔμαθε νὰ κρίνῃ ἐπιφάνειαν
τὸν νοῦν καὶ τὰ αἰσθήματα τ' ἀρίνει ἴσθην ἀράνειαν!
Τρέχα νὰ πῆς τὸ δίκη σου γυμνός, ὑστερημένος,
ξεπόλυτος, ξεσκούφωτος καὶ περιφρονημένος!
Ποῖος γὰ τ' ἀκούσῃ; . . . ὁ δικαστῆς; . . . νεμάρχη; . . . ἀνέμοι;
Ποῖος ποτὲ τὸν ἐρημον νὰ προστατεύῃ γὰς ἴσθην;
Κί' ἂν δὲν τ' ἀκούσωτίν αὐτοῖ, ἀνώτερος ἴσθην ἀκούσῃ;
«Μικρὸς τὴν θύραν τοῦ τρανοῦ ματαίως θὰ τὴν κρούσῃ!»
«Φωνὴ βοῶντος» . . . φίλε μου! . . . Ἄν κάθεται ἴσ' ἀμάξῃ,
τότε θαύγῃ ἓνα σύνταγμα, ὅλον ἐν παρατάξει,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΛΕΩΦΟΡΟΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ 15701

κι' ὁ ἀρχηγός του πρόθυμα θὲ νὰ σοῦ 'πῆ: «Διατάξ' τε,
 »κι' ἀπὸ τὸν Ὄρονο, ἂν θέλετε, τὸν βασιλῆα πετάξ' τε...»
 «Ὁ, τι θελήσεις εἰμπορεῖς νὰ κάμῃς ὅταν ἔχεις...
 Γιὰ σύμβουλος, γιὰ δήμαρχος, γιὰ βουλευτὴς συντρέχεις,
 κι' ἂν σὲ ψηφίσει μοναχὰ ὁ σκύλος τοῦ 'σπιτιοῦ σου,
 ἢ γάτα σου κι' ὁ δούλος σου, καὶ μὴδ' αὐτοῦ τοῦ γιωῦ σου
 ἀξιώθῃς ποτὲ τὸ **ΝΑΙ**, σὲ φθάνει: καμωμένος
 εἶσαι μονάχα μὲ αὐτὰ: 'σὰ χειροτονημένους
 παππᾶς, πῶχει: τὰ γένερα του, ἔχει καὶ τὰ μαλλιά του,
 διαβάξει, κ' ἔχει κι' ἑκατό!... Δὲν ξέρει τὴ δουλειά του;...
 'Σὰν τι ζητεῖς περισσότερο;... Τι θέλεις;... Τι γυρεύεις
 μὲ γράμματα, τὰ γράμματα τοῦ νόμου νὰ ἐρμηνεύῃς;...
 Εἶν' ὅλα ἐρμηνεύσιμα ὅπως ποθεῖ καὶ ὀρίζει
 καθέννας τοῦ ἐνέκρινε πῶς: πρέπει νὰ γυρίζῃ
 κι' αὐτὸς ὁ κόσμος 'σὰν τροχός... Τι θέλεις περιπλέον;...
 Φωνάζεις;... κ' εἶπ' ἐπίφοβος;... Πλὴν καὶ αὐτὸς ὁ λέων
 βρυχᾶται, καὶ τὴν ἐρημον ὄλην νὰ τρέμη κάνει!
 ἀλλ' ἕνας ἄνθρωπος ἀπλοῦς, μὴν ἄλυτο τοῦ βάνει,
 ἦ μ' ἕνα βόλι-ἄσπλαγχνο κάτω 'στὴ γῆ ξαπλώνει,
 καὶ, τὰ σκουλίγια, ἢ βροχή, ὁ ἄνεμος, τὸν λυώνει!...
 καὶ πίπτ' ἢ δύναμις αὐτὴ τοῦ λέοντος 'στὸ γῶμα!
 κι' ἀπὸ ἕνα νᾶνον! ρίπτεται καὶ πίπτει ὁ τρόμος πτώμα!...
 Καὶ τί;... ναί, τί λοιπὸν ἐγὼ, νὰ εἰπῶ καὶ προστατεύσω;
 Πῶς δυνατόν τὴν ἄμαξαν τοῦ πλούτου νὰ σαλεύσω;...
 Κτυπάει τ' ἄλογα, κ' ἐμπρὸς περνᾷ, κ' ἐπάνωθ' μου!
 μ' ἀφίνει πτώμα! πρὶν εἰπῶ κι' αὐτὴ τὴ λέξι: «Θέ' μου!»
 Καὶ μὴν ἀποζημιῶσι εὐκολα θὰ πληρώσῃ,
 γιὰτὶ καὶ ποῖός ἐκτιμητὴς ἐμὲ θὰ ζετιμῶσει
 περισσότερο ἀπὸ δώδεκα δραχμαῖς ἢ δεκαῆξι!...
 Τὸ ἐννοεῖς, κυρίαρχε! ὅπου φρονεῖς: νὰ φέξῃ
 ἕνας γιὰ σὲ, τοὺς ἰσχυροὺς, ὅπως ἀρκεῖ καὶ φθάνει;...
 Οὔτε ποῦ δίδουν προσοχὴν καὶ τίποτε δὲν κάνει!...
 'Τίποτ' αὐτὸ δὲν ὠφελεῖ!... Μὲ τὴν φωνὴν μονάχα,
 μ' ὅσα κι' ἂν ἔχεις δίκαια, θὲ νὰ σὲ 'ποῦν καὶ Χάχα!...
 'Εἴν, μὲ τὰ πλεμόνια μου καὶ τὴν καρδιά τοῦ ἔχω,
 εἶχα μὴν ἄλλη δύναμι, ποῦ νὰμπρωῶ ν' ἀντέχω,
 θάβλεπες τότε τοῦ τρανοῦ, ὅσο κι' ἂν εἶν' μεγάλος,
 πῶς δὲν τυφλὸν ἢ σκόνῃ του, δὲν μὲ τρομάζει ὁ σάλος!
 Θὰ τοῦ ἔλεγα: Τ' ἀμάξι σου, τοὺς δούλους σου, τ' ἀτκέρι,
 τοὺς μισθωτοὺς σου, χρήματα καὶ ὅ,τι σὲ συμφέρει
 ἔνωσ' τα, κάμε τα σωρὸ καὶ πάρτα ὅλα μαζὺ σου,
 κι' ἂν ἔχεις θάρρος, μ' ὅλα αὐτὰ, ἔλα μ' ἐμὲ μετρήσου!
 Μ' ἀφοῦ δὲν ἔχω δύναμι, μ' ὑπομονὴ μεγάλη
 πρέπει νὰ μένω, ἐποχὴ νὰ περιμένω ἄλλη!...

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

"Ὅταν μ' ἀδάμαντας, χρυσὸν καὶ πλοῦτη δὲν κοσμεῖται,
 μ' ὅσα κι' ἂν ἔχεις δίκαια, ἀνίσχυρος θὰ εἶται.

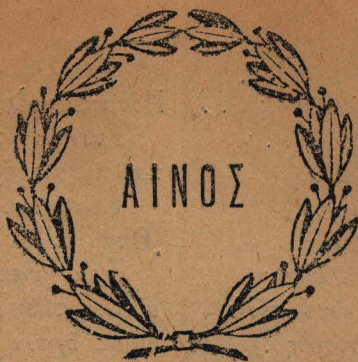
Ἀργουσίλιον 22 Δεκεμβρίου 1908.

E. M. X. ΒΑΝΔΩΡΟΣ ἀργουσιολίδης

(Λεπτὰ 10)

διδάσκων τὴν Ἰταλικὴν καὶ Γαλλικὴν.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΗ: ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΛΕΝΗ:

'Σε μιὰ χρυσή Βασίλισσα,
πού ἡ καρδιά Της τόσο
ἐπόνεσεν εἰλικρινά,

ὡς ἂν ποῖο, ναὶ ποῖο· νὰ δώσω
ἐν ὄνομα, πού μόνο του
ἔλα μὲ μιὰς νὰ ἔχη,
τὰ τόσα Της χαρίσματα,
τὰ τόσα πού, παρέχει
διδάγματα πρωτοφανή; . . .

Νὰ τὴν εἰπῶ μητέρα;
εἰν' ἐκφρασις πολὺ μικρά,
γιὰ Μιὰ πού νύκτα 'μέρα
κάθεται 'στὸ προσκέφαλο
τῶν ἀτυχῶν μὲ θλίψη
νὰ δίνει ὅ,τι χρειάζεταιαι
τίποτε νὰ μὴ λείψῃ!

Νὰ κλαίει μαύρα δάκρυα
κρυφά· νὰ τὰ σπογγίζει
μονάχη Της, νὰ μὴ Τὴν 'δῶν
κ' οἱ ἄλλοι πῶς δακρύζει
καὶ χάσουν θάρρος 'στὴ στιγμή
πού πᾶσαν θέλει θάρρος
γιὰ νὰ σωθοῦν λίγαις ψυχαίς,
πού ἀχόρτατος ὁ Χάρος

ἀρπάζεν ἀσπλαγχνά μὲ μιὰς
καί, 'σὲ πλεῖο λίγο ἀπ' ὦρα!
ἐκρήμνισε, κατέκαψε
κ' ἐπνίξε τέτοια γῶρα! . . .

Κί' Αὐτή, μὲ μιὰν ἀνέκφραστη
καρδιά, πολὺ μεγάλη,
μὲ μιὰ στοργή, πού ὅμοια Της
καρμυδιὰ δὲν ἔχει ἄλλη,
παίρνει, τοῦ πλούσιου καὶ πτωχοῦ,
παιδιὰ 'στὴν ἀγκαλιὰ Της
καὶ μητρικὰ παρηγορεῖ
μὲ τὰ θεῖμά φιλιὰ Της.

Πῶς νὰ Σὲ πῶ; Βασίλισσα,
Μητέρα, Νοστέκωμα,
τῆς δυστυχιάς Παρηγοριά,
πού μέσ' ἀπὸ τὸ χῶμα
ξεθάπτεις, μὲ τὰ χέρια Σου,
τοὺς ζωντανούς χωσμένους
καὶ τρέχεις πάντα πρόθυμα
διὰ τοὺς δυστυχισμένους!

Ὅπου μὲ κίνδυνον εἶπες
ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ ΚΑὶ ΤΡΑΪΣ
παρηγοριά καὶ τράϊς
'μπαινίζομεν' ἄσπαστοι κρῖματα
ζητούσα πρὶν νὰ σώσῃς!

Ποῦ νὰ Σοῦ δώσω ἐπίθετο ; . . .

Πῶς νὰ Σε ὀνομάτω ; . . .

Φοβούμαι τὴν ἀξίαν Σοῦ
μήπως υποβιάσω . . .

Ὡ Ἰταλία, δέξου Σὺ,
τὰς πενηγὰς μου λέξεις
ἂν εἰν' πτωγαί, 'ς αὐτὸ πολὺ
μὴν τύχει καὶ προτέξης.

Μὲ καθαρῶς εἰλικρινῆ
καρδίαν Σοὶ τὰς προσφέρω,
μια μικρὴ 'ς τὴ θλίψι Σοῦ
χαρὰ, μικρὴ, νὰ φέρω.

Μέσ' σὴν καρδιά μου αἰσθάνθηκα
τὴν τόπη, τόση, θλίψι,
καὶ ἡ καρδιά τὸν πόνον τῆς
δὲν εἰμωρεῖ νὰ κρύψῃ.

Ὡ Ἔθνος ἀνθοστολιστο,
Ἔθνος εὐτυχισμένο,
μὲ τέτοια Μὰ Βασίλισσα
ἀφοῦσαι προικισμένο,
πῶς νὰ μὴ ζῆς αἰῶνια ;

Τὴν τύχην Σοῦ ζηλεύει
καθ' Ἔθνος καὶ Βασίλισσα,
μῖαν ὅμοια Τῆς, γυρεύει :

Ἡ Μαργαρίτα Σοῦ ἀγγελος
ἦτο· καὶ τώρα μένει
τοῦ Παραδείσου ἀγγελος
'στὸ θρόνο Σοῦ ἡ Ἑλένη.

Πόταις καρδίας, φιλεῦσπλαγχναίς
'στὸν κόσμον μας ὑπάρχουν ; . . .

καὶ πόταις ὅμοιαις καρδίαις
'ς ἐκείνους ὅπου ἄρχουν ; . . .

Ὅταν δι' Αὐτοὺς αἰσθάνονται
ποῖά γίνεται θυσία
αἰῶνια τέτοιαις καρδίαις
ἂς ἔχουν ἐξουσία.

Θλίβοντ' αἱ πόλεις, οἱ Σεπτοὶ
ἂν πάσχουν λίγον μόλις
πῶς νὰ μὴ θλίβονται Αὐτοὶ
ἂν πάσχωσιν αἱ πόλεις ;
Αὐτοὺς, ποῦ τόσην ἔλαβον
γὰ τὸ Λαὸ Τους σκέψι,
καὶ μέρος τόσον ἐνεργόν
Στεφάνι ποῦ νὰ στέψῃ ; . . .

ἂν εὐτυχῆς 'στὴ δυστυχία
ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ μένη,
ὦ Ἰταλία, εἶσαι Σὺ
μ' Αὐτὴν εὐτυχισμένη.

Τὸ Μαυροβοῦνι σῶδωσεν
ἀφρόπλαστη Μιὰ Κόρη,
ὅπου κι' ἂν εἶχε γεννηθῆ
εἰς τὰ ὀδικά Σοῦ ὄρη,
πλέον φιλεῦσπλαγχνῆ ἀπ' αὐτὴ
θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ ; . . .

Τρισευτυχῆς αἰῶνια
νὰ ζῆ καὶ μὲ γαλήνη.

Φεβρουάριος

ΕΡΡ. Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ Ἀργοστολίδης.

1909.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΡΡΕΤΩΣΑΝ

Φαίνεται πῶς ὁ ἄνθρωπος
μ' ἓνα ποτήρι ζῆθου
ἀμέσως τὴν διάπλασιν
φαντάζεται τοῦ μύθου.
Οὕτω κ' ὁ Δάρβιν, πίνοντας,
ζῆθον, καὶ μὲ μελέτη,
ἔβρισκεν ὅπως, ὁ ἄνθρωπος,
ἀπὸ ἐτῶν εἰς ἔτη
ἐξέλιξιν, ἐπρόβαλε
ἴσταν ἀπὸ τί; σκεφθεῖτε . . .
ἀπὸ τὸ ζῶον πίθηκον!
Ποσῶς μὴ προσβληθεῖτε,
Ἐάν ἐγὼ ἐπρόβαλλον
τοιαύτην θεωρίαν,
ποίησιν μεγάλην, τρομεράν
ἔς ἐμὲ κατηγορίαν
τύπτωμοι θὰ ἐξέφερον
ὄλ' οἱ κριταὶ τοῦ κόσμου!
Κ' εὐθὺς θὰ μὲ ἐνέκλειον
καὶ θάχανα τὸ φῶς μου!
» Εἰν' ἀνισόροπος αὐτὸς
» καὶ διὰ φρενοκομαῖον! . . . »
θὰ ἔλεγον οἱ δικασταί·
τὸ δὲ ἱερατεῖον:
« Εἰν' ἀσεβῆς καὶ ἄθεος! . . . »
καὶ, ἀμέσως τὴν βαρείαν
ἐπιτιμίου θὰ μῶθανε
ἴστην ῥάχιν τιμωρίαν! . . .
Τὸ πῶς γεννᾶται ἄνθρωπος
τὴν σημερινόν, τὸ ξέρεἰ
ἢ ἀνθρωπότης σύμπασα,
ἀκούη κ' εἰς τὰ μέρη

τ' ἄγρια καὶ τὰ μακρυνά.
Πλὴν πῶς γεννήθη ὁ πρῶτος;
Ἰδοὺ τὸ μέγα πρόβλημα
ἰδοὺ ὁ μέγας κρότος.
Καὶ διατί; Τάχα διατί;
Πῶς ταῦτα νὰ συμβαίνει;
Τοῦ Δάρβιν τὸ θεώρημα
ποσῶς δὲν ἀντιβαίνει
εἰς ὅ,τι μᾶς ἐδίδαξεν
ἡ ἱερά ἱστορία.
Δὲν εἶναι φιλοσοφική
καὶ αὕτη θεωρία; . . .
Ἐάν ὀλίγον νὰ σκεφθῆς
τυχὸν ἀπορασίτης,
ὅα' ὄθῃς πῶς συνδυάζεται
ἡ Δαρβινία ῥήσις
μὲ τοῦ παπα τὴν ἱεράν
καὶ θεῖαν ἱστορίαν·
μὴ σὰς γεννήσει αὐτὸ ποσῶς
καμμίαν ἀπορίαν.
Ἐν πρώτοις ποῦ τὰ θαύματα
γίνοντ' ἐφ' ἅπαξ μόνον.
Ἀδύνατον κάθε στιγμῆν·
εἶτε καὶ κάθε χρόνον.
Ἐπαναλαμβανόμενον,
συχνά, ἐν πράγμα χάνει.
Μόνον ἐφ' ἅπαξ δύναται
νὰ ἐπιτύχη πλάνη.
Εἰς τὴν Ἐδέμ, ποῦ εὐρίσκοντο
λοιπὸν πολλὰ τὰ ζῶα,
ἐκεῖ κ' ἡ Εὐα ἀκάθαρτος,
ἐλθὼς δι' ἐλθὼς ἐλθὼς.

Κ' ἐπρόβαλεν ὁ Σατανᾶς,
 ποῦ εἶχε 'στὸ κυνήγι
 σκοτώσει δύο πῆθηκος,
 κ' εὐθὺς ἀμέσως θίγει
 ἀπλούστατον ἐν ζήτημα:
 Διὰ νὰ ἰδῆ τὰ κάλλη
 τῆς Εὐᾶς, τῆς ἐπρότεινε
 ὡς ἐνδυμα νὰ βάλλῃ
 τὸ δέρμ' αὐτὸ τοῦ πῆθηκος.
 Ἐκεῖνῃ, ἀμέσως γδύεται,
 καί—ὅπως τῆς ἐπρότεινε—
 μ' ἐκεῖνο ἀμέσως 'ντύεται.
 Ὁ Σατανᾶς, ὁ πονηρὸς,
 τὸ φῶρεμα τῆς πέρνει,
 κ' ἐμπρὸς 'στὸν Παντοδύναμο
 γαρούμενος τὸ φέρνει:
 « Τὸ βλέπεις, λέγει, τί ἔκαμα;
 » Τὸ πλάσμα Σου τ' ὠραῖον
 » μετέβαλλον εἰς πῆθηκον! »
 Κι' ἀπὸ ἰδρώτα βέων
 (ὡς ἐκ τοῦ κόπου τοῦ πολλοῦ),
 μακρὰν πηγαίνει, τρέχει
 καί 'ς ἓνα μέρος κρύβεται:
 τί θὰ συμῶν προτίχει:
 Ὁ Πλάστης, ὅταν ἤκουσε
 τοῦ Σατανᾶ τῆ λέξι,
 ἀμέσως πρὸς τὸ πλάσμα του
 ἐκίνησε νὰ τρέξῃ . . .
 Ἐν τούτοις εἶχεν ὁ Ἀδάμ
 τὴν Εὐᾶ συναντήσει
 καί, μὲ τὸ ἄλλο πῆθηκος
 δέρμα τὴν εἶχε 'ντύσει

ὅποτεν ἔφραθεν ἐκεῖ
 ὁ Πλάστης ὑποψία
 γιὰ νὰ μὴ βάλλῃ, ἐσκέφθηταν
 πῆθηκος εὐκαμψία
 νὰ δείξουν, καὶ ἀρχίνηταν,
 εἰς τὴ μηλιὰ περῶντες,
 νὰ κόπτουν μῆλα καὶ νὰ τρώων
 καί, ἄκοντες, ἐκόντες,
 τὰ δέρματα τοῦ πῆθηκος
 ὀλίγο ἀνασηκώνουν,
 καθὼς τ' χεῖρ' ἀρχίνησαν
 'στοὺς κλάδους νὰ ὑψώνουν.
 Ὡς βλέπει ὁ Παντοδύναμος
 τὴ γύμνια τους ἀρπάζει
 τ' ἄλλο τοῦ Ἀδάμ τὸ ἐνδυμα
 κ' ἔξω εὐθὺς τοὺς βγάζει!
 Κι' ὁ Σατανᾶς, ποῦ εὐρίσκετο
 ἐκεῖ σιμὰ κρυμμένος,
 ἐγίλα, 'σὰ Μεριστοφιλῆς
 καταγορητευμένος . . .
 Ὅταν τυγχάνει τις παρῶν,
 βεβαίως θὰ 'μπορέσει,
 ἀπὸ τὰς σημειώσεις του,
 τὸ πρᾶγμα νὰ ἐκθέσῃ.
 Πλὴν ὅταν δὲν εἶναι παρῶν,
 ποιὸς τότε νὰ πιστέψῃ;
 τὴν δεῖνα πλέον πιθανὴν
 ἀπὸ τὴν ἄλλη σκέψῃ;
 Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς εὗρηκε
 Δάρβιν τὴν θεωρίαν.
 Ὁ Σατανᾶς, ποῦ εὐρίσκετο
 παρῶν, τὴν ἱστορίαν

εἰς μίαν του σημειώσιν
 ἐκράτησεν ὡς τώρα
 κ' ἔτυχεν ἡ σημειώσις
 νὰ πέσῃ μέσ' 'στὴ χώρα
 ποῦ Σαίξπηρ τὰ φάσματα
 ἔπλασε κ' ἐφαντάσθη.
 Ἐκεῖ κί' ὁ Δάρβιν εὗρηκεν
 ἄνθρωπος πῶς ἐπλάσθη!
 Πλὴν ὅμως, τὴν ἀνέτρεψεν
 αὐτὴν τὴν . . . ἱστορίαν
 διότ' ἡ Εὐᾶ κί' ὁ Ἀδάμ
 δὲν εἶχον τὴν ἀγρίαν
 μορφήν τοῦ ζώου 'στὴν ἀρχήν.
 Μόνον ὡς ἐνδυμά των
 δύο πηθήκων ἔτυχε
 νὰ βάλλουν δέρματά των.
 Κ' εὐθὺς, ὅταν ἀπέναντι
 τοῦ Πλάστου των ἔβρεθῆκαν,
 μὲ πονηριὰ τοῦ Σατανᾶ,
 ἀμέσως ἐτρεφθῆκαν
 νὰ μιμηθῶν τὸν πῆθηκον
 νὰ μὴ ἔβρεθῶν πιναμένον . . .
 Εἰς ὅτους εἶδον πῆθηκον,
 ἀμφιβολία δὲν μένει
 διότ' ὁ πῆθηκος πολὺ
 ἀρίκειτ' εἰς τὸ μῆλον,
 κ' ἐν τούτοις! δὲν εὐρίσκεται
 'ς ἀνάγκην μ' εἶνα φύλλον
 ἀπὸ στικὰ νὰ καλυφθῇ!
 Πλὴν τοῦτο δὲν σημαίνει
 ὅτι ὡς πρὸς τὸ θρησκευμα
 ἡμεῖς τὴν ἀντιθαίνει.

Τάχα διατὶ ἐκ χόματος;
 Πόθεν πληροσοφίαν
 ἔλαβον οἱ κηρύττοντες
 τὴν ἄλλην θεωρίαν; . . .
 Εἶν' ἔκτακτοι, πολὺ λαμπραὶ!
 εἶναι καλά κ' αἱ δύο
 διὰ τὰς νύκτας τὰς μακρὰς
 τώρα ποῦ κάνει κρύο.
 Ἐκ πῆθηκος, ἐκ χόματος,
 κί' ἀκούη κί' ἀπὸ λιθους
 Πύρρας καὶ Δευκαλίωνος
 ταῦτα νομίζω μύθους.
 Κι' ὁ Βίλλαμοδίτι δὲ αὐτὸς,
 ἀφθόνως πίνων ζῆλον,
 ἔπλασε διὰ τοὺς Ἕλληνας
 κ' ἐκεῖνος ἓνα μῦθον
 Καὶ ὄλοι ἐταράχθησαν!
 διότ' ἐκ Γερμανίας
 σήμερον τόσας ἔχομεν
 σοφίας ἀφθονίας!
 Θὰ ἔτυχε 'στὴν ἐκκλησίᾳ
 κί' αὐτὸς βεβαίως ν' ἀκούσῃ
 « Σοφίαν » νὰ μᾶς ψάλλωσι
 πῶς: « Ἕλληνας ζητοῦσι »
 κ' ἡ κεφαλή τοῦ Γερμανοῦ,
 ἡ ὄντως τεραττεία,
 ἐτκέρη τοῦτο σοβαρῶς
 καὶ ὄχι μὲ τ' ἀττεῖα.
 Οἱ Γερμανοὶ δ', ὡς λέγουσι,
 τετράγωνο κεφάλι
 εἶν' ὄλοι τους εἰς ὄλα τους!
 Ἐσ' αὐτὸ δὲν ἀμφιβάλλει

κανείς. Πλὴν τὸ τετράγωνον
ἔσται τὰ μέρη μοιάζει,
κάθε γωνία καὶ πλευρὰ
μ' ἄλλην εὐθὺς ταιριάζει.
Εἶναι λοιπὸν κανονικὸν
γεωμετρίας σχῆμα.
Διὰ τοῦτο καὶ τοῦ Γερμανοῦ
τὰ λόγια, παραχρῆμα,
μόλις τὰ πῆ, τὰ ὄχονται
ἔλοι μὲ σημασία!
« Πολὺ μεγάλη εφεύρεσις! »
τοῦ λέγουσι: « Θαυμασία! »
Διότι τὴν ἔβριχε Γερμανός,
πᾶν ἔλο μῆρα πίνει·
καί, ὁ λυκίσκος κ' ἡ κριθή,
ὡς φαίνεται τοὺς δίνει
πολὺ μεγάλην καὶ τρανὴν
ἄπειρον ἐξαισίαν
πρότορανῆ τὴν δύναμιν
ἐρεύνης! Θαυμασίαν!
Ἐπειδὴ ὁ ἔχει Γερμανοὺς
πολλοὺς κ' ἡ ἐκκλησία,
ἔχουν λοιπὸν τὰ λόγια τους
τὴν ἴδια σημασία·
μὲ ἴσως τὴν διαφοράν
πῶς, Δάρβιν κ' ἱερέων
ὁ μῦθος, κάπως εὐχαρις,
ἀρθόνως περιρρέων
τὸν γέλωτα εἰς ὅποιον
τυχὸν τὸν ἀναγνώσει·
ἐνῶ αὐτὸς ὁ κύριος,
ἔχει καταφορτώσει

μ' ὕβρεις δεινὰς τοὺς Ἕλληνας
κ' ἔπειτα, τὴν εὐχὴν του
μᾶς δίδει! ὡσπερ ἱερεὺς
ὀποῦ, τὴν προσευχὴν του
ἐνῶ διὰ τοὺς Ἕλληνας
λέγει πῶς ἀπευθύνει,
ἐν τούτοις τὸν Ἀπόστολον
νὰ λέγεται ἀφίνει
ὅστις, μεγάλην, δυνατὴν
ὕβριν, πολὺ βαρείαν
γράφει καὶ λέγει φανερά:
« Ἕλλησι δὲ μορίαν... »
ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἱερεὺς,
ἔπειτα, θυμιατίζει
ἡμεῖς τὸν ἀνεχόμεθα
ἐν τούτοις νὰ μᾶς ἔριζη! ...
Καὶ ὁ τοῦ Γκαίτ Μεριστορλῆς
τὸν Φαῦστον κάνει νέον! ...
Κι' ὁ ψάλτης, μὲς' εἰς τὴν ἐκκλησιά,
μ' ἓνα θροπᾶρι ὠραῖον
μᾶς ψάλλει: « ὡσπερ ἀετοὶ
» πῶς θ' ἀνακαινισθῶμεν! »
λοιπὸν, πρὸς τί περισσότερον
μ' αὐτοὺς νὰ σκοτισθῶμεν;
Τοῦ μὲν, τοῦ δὲ, ὡσπερ τῶν δὲ,
ἡ θεωρία μοιάζει.
καθὼς ἓνα τετράγωνον
μ' ἐν ἄλλο εὐθὺς ταιριάζει.
Δάρβιν, Βιλλάμοδιτσο, παπᾶς,
φρονῶ καὶ συνοψίζω
πῶς μυθοπλόκ' εἶν' ὅλοι τους
καὶ τοὺς ἐξοστρακίζω.

1909

ΕΡΡ. Μ. Χ. ΒΑΝΔΟΥΡΟΣ Ἄριστοῦτος

Διδάσκων τῆν Ἱταλικὴν καὶ Γερμανικὴν
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ἈΛΕΞΥΡΙΟΥ

ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ

Εύθυμαις 'μέραις καὶ καλάς τώρα τὰ καρναβάλια
περνάμε, καὶ τὰ βάτανα, τὰ τότα μας τὰ χάλια,
τὰ λητμονάμ' ὄλο μὲ μιάς! καὶ μοναχὴ φροντίδα
πῶς ναῦρουμε ἀλλόκοτη κι' ὠραία πρωτωπίδα
ποῦ νὰ σκεπάσουμ' ἀσχημίες κι' ἀκόμη κι' ὠμορφάδες
καὶ νὰ γινόμει' ὄλοι μας 'στὸν κόσμον ματκαράδες!

Καὶ, ποιὸς ὀλίγο, ποιὸς πάλι,
τάχα δὲν εἴμαστε τρελλοί;

Καὶ ποιὸς δὲν ἔχει 'πιθυμιὰ νὰ κάμῃ λίγαις τρέλλαις;
ὄλοι, καὶ νέοι, καὶ γρηῆς, καὶ γέροι, καὶ κοπέλλαις,
ὄλοι πεθοῦν ξεράντωμα, τοὺς δρόμους νὰ γυρίζουν
καὶ νὰ 'μιλοῦν ἐλεύθερα χωρὶς νὰ τοὺς γνωρίζουν,
ἢ καὶ νὰ περιπαίξωσι, νὰ μιμηθῶσι κάτι.

'Απ' τὴν κἀλύβη τοῦ πτωχοῦ, ἴτια μὲ τὸ πάλατι,
ὄλοι, 'σάν ἀνακούριτι, ζητοῦν τὴ ματκαράδα
πρωτοῦ γ' ἀρχίτη ὁ παραμάς, πατὰ κ' ἡ φατουλάδα,
κι' ἄλλα πολλὰ παράδοξα, π' ὄλα γραμμένα τάχει
τὸ συναξάρι τοῦ παπᾶ! χωρὶς ἀπ' τὸ στομάχι
νὰ πάρῃ καὶ τὴν ἄδεια μὴν τύχει καὶ τὸ βλάψουν.

'Ἐτσι τοὺς ἤλθε 'στὸ μυαλό, κ' ἔστ' ἤθελαν νὰ γράψουν:
Πῶς, γιὰ νὰ εἴμαστε καλά, μὲ τὸ Θεὸ καὶ ἀγγέλους,
πρέπει ταῖς δύτυγαις κοιλίαις νὰ κάνουμε ματτέλους,
καὶ, μέσα τους, νὰ ἐμπήγωμεν, διὰ σαράντα 'μέραις,
πᾶν ὅ,τι ἀπεφάτισαν οἱ ἅγιοι πατέρες:

εἰ δ' ἄλλως, τότε: « Τάρταρα καὶ ἄδης τὸν προσμένει
» ὅποιον τὰ παραγγέλματα ἐποῦτα παραβαίνει! . . . »

ἀλλὰ καὶ 'στὸν προπάτορα Ἀδάμ καὶ σύζυγό του
εἶπεν ὁ ἴδιος Θεός: « Μὴ φάτε τὸν καρπὸ τοῦ
» αὐτοῦ τοῦ δένδρου ποῦν' ἐκεί' τὸ βλέπετ', εἶναι μῆλο,
» μὴν τύχει καὶ τὸ 'γγίξετε! . . . γιατί ἐξω θὰ σὰς στείλω! . . . »

Κ' ἐν τούτοις ὅμως τῶφαγαν! Κ' εὐθύς γυμνοὶ μὲ μιάς
'βρεθήκανε ἀπέναντι μιᾶς συκιάς! Τιμίας
τάς συνηθῆταις ἔχοντες, ἀφοῦ σιμὰ 'στὸ μῆλον
εὐρίσχετο μία συκιά, μὲ τῆς συκιάς τὸ φύλλον
διὰ μιᾶς ἐσκέπασαν κ' οἱ δύο τὴν ἐντροπὴ των.

Ἐπίετέ μου, εἰλικρινῶς, εἴαν κανένας ἦτον
ἀπὸ ἐσᾶς, πῶς ἤθελε Σεῖς τάχα καλυφθεῖτε,
ἂν ἤθελε 'στὴ θέσι των, τὴ δύσκολη, 'βρεθῆτε; . . .

Καὶ Σεῖς, μὲ ὅ,τι δῆποτε ἤθελ' ἐμπρὸς Σας τύχει:

κ' εἴαν χειμῶν, θὰ ἐπίνετε, βεβαίως, καὶ ματτιχ,

κονάκ ἢ ὅ,τι δῆποτε ἤθελε φαντασθῆτε

πῶς εἶναι προτιμότερον διὰ νὰ θερμανθῆτε

Πλὴν, διατὶ νὰ φάγωσι τὸ ἀπηγορευμένον; . . .

Δὲν εἶχον, καθὼς φαίνεται, φαγὶ μαγειρευμένον.

108

ΠΑΡΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Μπικάληδες, μαγείρικα, μεζέδες και κουζίνα
 εις τὴν Ἐδέμ, δὲν φαίνεται νὰ ἦσαν, καὶ ἡ πείνα
 τοὺς δυστυχεῖς τοὺς ἔκαμε νὰ φάγουν ὅ,τι ἐμπρὸς τῶν,
 καὶ ὅταν ἔμειναν γυμνοὶ, πρόφορος ἰατρός τῶν
 εὐρέθη φύλλον τῆς συκιάς! Παράδοξον οὐδολως.
 Τοιαύτην τὴν παράδοσιν πιστεύει ὁ κόσμος ὅλος.
 Ἄλλως τε καὶ ὁ Μεριττοφλῆς ἓνα ποτήρι δίνει
 ἴσθ' Φάουστ, καὶ ἀπὸ γέροντα τὸν κάνει νῆος νὰ γίνῃ! . . .
 Καὶ ἀφοῦ τὸ φύλλον τῆς συκιάς ἔγειν' ἐνδυμασία,
 ἢ νέα πλάσις ἔδωκε ἴσθ' τοῦτο σημασία
 πῶς πρέπει: ὅλοι μας γυμνοὶ . . . ἀπ' τὰ φορέματά μας . . .
 τοὺς δρόμους νὰ γυρίζουμε, καὶ τὰ προσώπατά μας,
 καὶ ἔκθ' ἀκόμη, νάχουμε μὲ κάτι σκεπατμένα,
 γιὰ νὰ ἔμπορεῖ νὰ κάνουμε πράγματα ἄντροπιασμένα . . .
 Ἀλλάξαν ὅμως τὴν σειράν· ὅταν εἶδαν πῶς αἰτία
 διὰ νὰ διωχθοῦν ἀπ' τὴν Ἐδέμ ἦσαν ἡ ἁμαρτία
 γιὰ τοῦτο, πρῶτ' ἁμάρτημα, καὶ ἔπειτα τὴ νηστεία
 ἐλευθερὰ προτῆτερα μ' ὅλα μαζὺ τ' ἄστεια
 καὶ ἔπειτα, μὲ ὑπόκρισι, κατάνυξι μεγάλη,
 ἴσθ' ἐκκλησιὰν εἰς τοῦ παπᾶ τὸ ἄλλο καρναβάλι,
 ποῦ μ' ὅλη του τὴ δύναμι, καθένας τους προσέχει
 νὰ μᾶς εἰπῇ νὰ δίνουμε καλένας μας ὅ,τι ἔχει
 γιὰ νάχουμεν ἐλεύθερη τὴν θύραν Παραδείσου
 Πρῶτα λοιπόν. Ὅταν τὸν Ἀδάμ καὶ ὅταν τὴν Εὐὰ γόστου
 καὶ, μὲ τὸ φύλλον τῆς συκιάς μὴ σκεπατῆς, ἀράδα
 ἐμπρὸς Σου ὅ,τι εὗρεις φάρεσε, μιά κοῦδα ἢ βελαδα
 τὸ πρόσωπό Σου κάλυψε καὶ γίνε ματκαράδα
 καὶ εἰς τὸ δρόμο, ἐλεύθερα, μὲ κάθε τρελλαμάδα!
 καὶ ἔπειτα, μέραις ἐκκλησιᾶς, ἡμέραις μετανοίας
 τοῦτέστι νὰ τρώμ' ὄσπρια ὡς ἐνδειξι νηστείας!
 σουπιές, βεβύλια καὶ φακὴ, μπιζέλια καὶ φατούλια,
 χταποδι ἀλιγάδα, ταραμά ἢ καὶ κοκκινογούλια . . .
 Γιὰ τὸ Θεό! προσέχετε. «Παρασκευὴ, Τετράδι,»
 ὁ παπ' Ἀντώνης συμβουλή Σᾶς δίνει . . «χῶρις λάδι.»
 μὴν πάθῃτ' ὅ,τι ἔπαθεν Ἀδάμ καὶ ἡ γυνὴ του
 ποῦ μ' ἓνα φύλλον τῆς συκιάς ἴσθ' ἐπέπατε τὴν ἄντροπὴν του!
 «Εὐὰ καὶ Ἀδάμ διωχθήκαν· πλὴν Σὺ διὰ νὰ μπάστῃς
 » τὰ πόδια Σου μέσ' ἴσθ' τὴν Ἐδέμ, Μὴ κάμεις παραβάσεις! . . »
 αὐτὸ εἰς κάθε χριστιανόν, κάθε παπάς προτρέπει,
 καὶ αὐτὸ νὰ κάνῃ ὁ χριστιανὸς γιὰ τὴν ψυχὴν του πρέπει.
 Καὶ γάρ, in mentem habeo, νὰ μὴ Σᾶς παροτρύνω
 ἁμαρτωλοὶ νὰ γίνετ' ὅπως ἐγὼ θὰ γίνω.
 Καὶ ἂν τὴν ἀλιγάδα μπόλικη (νὰ μὴν εἶναι Τετράδι)
 εἶσαι κανεῖς, καὶ ὄσπρια, μὲ μιὰ μπουκάλα λάδι,
 πῶς θάμπει νάνα· βεβαίως. Αὐτὰ δὲν εἶν' ἄστεια
 Καὶ ὁ Παντέλεων ὁ παπάς αὐτὰ λέγει νηστεία

ΠΑΝΤΕΛΕΩΝ
 ΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΡΡ. Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ Ἀρχιεπισκόπος
 δ.δασκων τὴν Ἱταλικὴν καὶ Γαλλικὴν.

ΑΛΗΘΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑ

Ἄνευρον ἄνθρωποι τινές, ἀνεῦρον ἕνα τρόπον
να μένωσιν ἀθάνατοι ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων.

Διάφοροι αἱ μέθοδοι, ἀλλὰ ἡ καλλιτέρα
ἡ μέθοδος. ποῦ εἶν' ὅλων των κατὰ πολὺν ἀνωτέρα
εἶν', εὐτυχῆς ὁπόταν ζῆ, καὶ ἄλλους να καταστήσῃ
καὶ, ἂν πεθάνῃ, εὐτυχεῖς πάλιν πολλοὺς ν' ἀφίση.

ΜΝΗΜΗ ΑΓΗΡΩΣ.

Ελευθερίου

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Μὴ κρίνων καλόν, μηδ' ἐπιθυμῶν νὰ πιθηκῆτω, κατα-
φεύγων εἰς διαλέξεις, ἐνίοτε οὐχὶ εὐαρέστους ἀλλὰ κουραστι-
κὰς καὶ, κατὰ τὴν ταπεινὴν μευ γνώμην, σχεδὸν ἐπιβλη-
τικὰς, ἀφίνω οἰκειοθελῶς, οἱ εὐαρεστούμενοι, νὰ μοὶ πα-
ρέξωσιν αὐτοπροσώπως τὴν αὐτοπροαίρετον συνδρομὴν των
διὰ, κατ' ἀνάγκην, ἐπιβαλλομένην εἰς Ἀθήνας ἐπείγουσαν
μετάβασίν μου.

Ἐκφράζων δὲ τὰς ἐκ τῶν προτέρων εὐχαριστίας μου.

Διατελῶ ὀλοπροθυμῶτατος ὑμέτερος
ΕΡΡ. Μ. Χ. ΒΑΝΒΩΡΟΣ Ἀγοστοκίδης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τά της.

Τῶν διεξαγομένων συνεννοήσεων τὴν πρωτοβουλίαν ἀνέλαβεν ἡ Γαλλία φοβουμένη μὴ ἡ ἐπανάστασις τῶν Κινέζων καταστήσῃ δυσχερεστέραν τὴν θέσιν τῶν Ρώσων συμμάχων της.

ΕΙΣΒΟΛΗ ΚΙΝΕΖΩΝ ΕΙΣ ΜΑΝΤΖΟΥΡΙΑΝ

BIENNΗ, 4 Μαΐου.—Κατὰ σημερινὰ τηλεγραφήματα ἐκ Πετροπολεως, ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν ἐν τῇ Ἄπω Ἀνατολῇ ρωσικῶν στρατευμάτων Κουροπάτιν τηλεγραφικῶς ἀναφέρει πρὸς τὸν Τσάρον ὅτι κατόπιν τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Κινέζων ἐν Λιάο-Γιάγκ, στρατεύματα κινεζικὰ εἰσῆλθασαν εἰς Μαντζουρίαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐπαναστατῶν.

Κατόπιν τούτου ἠναγκάσθη νὰ ἐπιτεθῇ κατ' αὐτῶν καὶ νὰ τοὺς πρέψῃ εἰς ἄτακτον φυγὴν, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν πολλοὶ Κινέζοι.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ρώσων κατὰ τὴν ἀναφορὰν συμπλοκῆς μετὰ

Ἡ

δι

κατ

την

2

πα

ταβ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

τὸν τύπον. *Νέων Ἐθνικῶν Δ. Δ. Δ. Κεραικῶν*

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

5 Μαΐου 1904

ΚΑΤΑΙΓΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ

Ἐκ Κεφαλληνίας ἀνηγγέθη τηλεγραφικῶς ὅτι ἡ καταίγισ περὶ ἧς ἐγράψαμεν εἰς τὸ προχθεσινόν ἡμῶν φύλλον διήλθε μόνον διὰ τῆς πόλεως τοῦ Ἀργοστολίου προξενήσασα μεγάλας ζημίας εἰς τινὰ πλησίον κτήματα. Κεραυνοὶ ἐνέσκηψαν καὶ ἐπὶ διαφόρων οἰκιῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ προξένου τῆς Ρουμανίας προξενήσαντες μικρὰς βλάβας.

*

(Τοῦ ἐν Ἀργοστολίῳ ἀνταποκριτοῦ μας)

Βροχὴ ραγδαία μετὰ χαλάζης καταπεσοῦσα σήμερον ἐνταῦθα, κατὰ τὴν 10 π. μ. ὄραν κατέστρεψε τὰ δένδρα καὶ φυτὰ, αἱ δὲ ζημίαι εἶνε ἀνυπολόγιστοι. Κεραυνοὶ δὲ συγχρόνως κατέστρεψαν τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ τὸ ἐν τῷ ναῷ ἠλεκτρικὸν ὰρολόγιον, ἀνέτρεψαν ἐπιπλα τοῦ γραφείου τοῦ εἰσαγγελέως, δύο ἐκ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὸν Σ. Καβαζαράκη. Καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς νήσου ἀγγέλλονται καταστροφαί. *[Α. Τουμαζοῦ]*

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν οὗτοι. Μετὰ τὴν κραιναίων
οἱ ἀγνωστοὶ τραπέντες εἰς φυγὴν ἐξησαν-
τήσαν,

Νέον Σχῆμα
ΕΚΑΗ Η ΛΑΜΙΑ

(Τοῦ ἐν Ἀργοστολίῳ ἀνταποκριτοῦ μας)
Θλιβερὸν γεγονός μᾶς ἀνηγγέθη ἀπὸ
πρωίας τῆς σήμερον, προξενῆσαν βαθεῖαν λύ-
πην ἐν Ἀργοστολίῳ, ὅτι κατὰ τὸ δάστημα
τῆς παρελθούσης νυκτὸς ὁ ἐν Δειληνάτοις
περίφημος διὰ τὰς βυζαντινὰς εἰκόνας, τὰ
πολύτιμα ἀφιερώματα κλπ. ναὸς τῆς Μενῆς
τῆς Λάμιας ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός.

ἸΔριθ. 13150

30 Σεπ, 1905

Πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ἑλληνικῶν συμμοριῶν ἐμπνέονται,
τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύοντος κοιμι-
οῦγουστος ἢ τουρκικὴ Κυβέρνησις
ἀν παρέχουσαν ἀναμφισβήτητα τεκ-
νῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τῶν συμμο-
ριῶν τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ διατελοῦν-
τος Κυβερνήσεως. Πλὴν τούτου δὲ
ἀξιωματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρα-
τοῦ ἐλληλογραφίας ὑπάρχει ἐγκύκλιος
τῶν Ἀθηνῶν παροτρύνοντος τὰς συμμο-
ριῶν καὶ τοὺς φύλους κατὰ πάσης
τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ὑπαδῶν

Ο ΤΟΝ ΡΟΥΜΑΝΟΝ

Υ
κ
μ
α
γ
ύ
Ε
ξ
τε

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΣΟΥΡΙΟΥ

αὐτὰ ἐκ τοῦ παραθύρου διὰ γανίτου.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

(Τὸ πάθημα τῆς «**Ἄσσου**»).

Χθές τὸ ἀπόγευμα κατέπλευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ ἀτμόπλοιον «**Ἄσσος**» τῆς ἐταιρίας Γιαννουλάτου, ὃπερ εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν εἶχε συγκρουσθῆ μετὰ τινος φορτηγοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου. Ἐκ τῆς συγκρούσεως ταύτης κατεστράφη ὁ πρωτοῦς τῆς «**Ἄσσου**» ιστιὸς, ὅστις καταπεπῶν ἐπὶ τῆς γεφύρας ἐπέφερε καὶ εἰς αὐτὴν ἀρκετὰς ζημίας. Ἡ «**Ἄσσος**» θὰ παραμείνη εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅπως ἐπισκευάσῃ τὰς ζημίας αὐτῆς ταύτας.

(**Ὁ ἐπιμένων νικᾷ**). Ἐκ πολλοῦ ὁ 25ετής Π. Ἀρμεράντης ἦτο ἐρωτευμένος μετὰ τὴν γειτονοποῦλαν του Βαρβάραν Δημοπούλου, ἣ ὅποια ἀνταπεκρίνετο εἰς τὰ αἰσθη-

*New Adw
7 Feb. 1905*

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΟΜΗΣΙΜΟΝ ΥΛΩΝ
ΚΟΜΗΝΟΥ

ενάνδρου· ἐν Πειραιεὶ ἀπέναντ
ροδρόμου Α. Π.
ΛΑΜΠΡΟΠΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

πόμεως δι' ὅλας τὰς οἰκιακὰς χρήσεις, διὰ
πρῶτον περιβολίων καὶ δένδρων δι' οἰκοδομὰς
καὶ κλπ.

Γίνεται γνωστὸν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

σαν θερμῶς τοὺς δύο ὁμίλητάς.

Νέων Ἰσθμίων, 20 φεβρ. 1903

ΣΑΗ ΑΡΧΑΙΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

Διὰ κρίσει τοῦ Βερολίνου ἐξετρελλάθησαν πραγματικῶς μετὰ τὴν μίση Δῶνικαν, τὴν ὠτραίαν Ἀμερικανίδα ὀρχηστρίδα ἢ ἐποία θριαμβύει εἰς τὴν Εὐρώπην χορεύουσα ἀρχαίους ἑλληνικοὺς χορούς. Τὴν ἐμιμήθησαν καθ' ὅλα καὶ ἤρχισαν νὰ τὴν προσκαλοῦν εἰς τὰς συναναστροφάς καὶ νὰ διδάσκωνται τὴν τέχνην τῆς καὶ νὰ χορεύωσι μαζῇ τῆς γυμνόποδες ἄνευ περιποδίων ἢ ἄλλου τινὸς καλύμματος, μὲ μόνον τὰ ἑλαφρά καὶ πτερωτὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ σανδάλια τῶν.

Πολλοὶ κυρίαὶ τῆς γερμανικῆς πρωτεύουσῆς, καυχώμεναι διὰ τοὺς κομψοὺς τῶν πόδας, ἐμφανίζονται μετὰ σανδάλια εἰς τὰς συναναστροφάς καὶ διδάσκονται τοὺς κομψοὺς βηματισμοὺς τῶν ἑλληνικῶν χορῶν.

Ἡ νέα οὕτη μόδα, ἢ μᾶλλον φαντασιοπληξίς ὅπως τὴν χαρακτηρίζουν αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες, ὡς ἐξ ἐφόδου κατέλαβεν ὅλας τὰς ἁξίους καὶ αἱ Γερμανίδες ἀμιλλῶνται ποῖα νὰ χορεύωσι καλλίτερα τοὺς ἑλληνικοὺς χοροὺς μετὰ γυμνοὺς πόδας.

Τὸ περιεργον εἶνε ὅτι ἡ τάσις οὕτη τῶν Τευτονίδων προεκάλεσε τὴν ἐμφάνισιν πολλῶν ἐδικῶν ἰατρῶν τῆς καλλονῆς τῶν... ποδῶν! Κυρίαὶ τῆς ἀνωτέρας ἀριστοκρατίας ὑπεβάλλονται εἰς τὴν θεραπείαν τῶν νέων αὐτῶν ἐιδικῶν ὅπως δυνηθῶσι νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὰς συναναστροφάς κομψοὺς ἀμμήτου ἑλληνικῆς φόρμας τοὺς γυμνοὺς τῶν πόδας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19 Φεβρουαρίου.—Ἐκ Σόφιας ἀγγέλλεται, ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐναντίων τῶν κομιτάτων καὶ τῶν ἐπανάστατικῶν πρακτόρων ἀποφάσεων ἐκδηλοῦται χαλαρότης τις, ἀφότου ἐκιογοποιήθησαν αἱ μεταρρυθμίσεις.

ΒΙΕΝΝΗ, 19 Φεβρουαρίου.—Ἐκ Σκόδρας ἀγγέλλεται, ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ἀρχαὶ ἠθέλησαν ν' ἀφοπλίσωσι τοὺς Ἀρναούτας, αἱματηρὰ συμπλοκὴ ἐπηκολούθησε παρὰ τὸ Ἰπέκ. Οἱ φονεθέντες καὶ πληγωθέντες Τούρκοι στρατιῶται καὶ Ἀρναοῦται εἶνε πολλοί.

ΣΟΦΙΑ, 19 Φεβρουαρίου.—Συνεπεία καταγγελίας, γενομένης ὑπὸ τοῦ Τούρκου ἐπιτρόπου ἢ ἀστυνομία κατέσχε πολυάριθμα ὅπλα, τὰ ὅποια ἦσαν προωρισμένα νὰ εἰσαχθῶσι λαθραίως εἰς τὴν Μακεδονίαν.

**Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ
ΤΗΣ ΒΑΓΔΑΤΗΣ**

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

παικτείν.

ΑΝΕΥΡΕΙΣ ΠΟΛΥΤΙΜΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

Κατά τήν γενομένην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν ταξινομήσιν, ἀνευρέθη τὸ πρωτόκολλον τῆς γραμματείας τῶν Ἑσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου Καποδιστρίου, τὸ ὁποῖον ἐθεωρεῖτο ὡς ἀπολεσθέν. Τὸ πρωτόκολλον ἀπεστάλη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΕΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

Πρὸ καιροῦ, ὡς γνωστὸν, ὑπεβλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν Παιδείας καταγγελία κατὰ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐνταῦθα Διδασκαλείου κ. Βορεᾶ ὡς παρανόμως διορισθέντος εἰς τὴν θέσιν ταύτην.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου συνεσχέθη χθὲς ἡ ὑπουργὸς κ. Καλλιφρονᾶς μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως καὶ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου,

*Νέαν φωνή
Διεύθ. Δ. Καλλιφρονᾶς
30 Σεπ. 1905*

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ηρούση ούτε τριακονταετες διαστημα να εσι-
λεώση.

Πολλοι επωφελούμενοι της επαναστάσεως
νομίζουν ότι τώρα εύρον την κατάλληλον
περίστασιν να προβώσιν εις τους προς άντεκ-
δίκησιν φόνους,

Έννοείται ότι οι φονεΐς συλλαμβάνονται
υπό των Έπαναστατικών φρουρών ή φυλα-
κίζονται ή παραδίδονται εις τα ιταλικά στρα-
τεύματα της κατοχής.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΘΕΡΙΣΣΩ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

(Του άνταποκριτού μας)

ΧΑΝΙΑ, 27 Σεπτεμβρίου 1905.

Κατόπιν των εις τὸ «Σκρίκ» δημοσιευθει-
σῶν δηλώσεων ἐκ μέρους τοῦ κ. πρωθυπου-
ροῦ πρὸς τὸν γνωστὸν βουλευτὴν κ. Ἀντών-
ιον Κατζουράκη, ὅτι ὁ ἀγὼν τῶν ἐν Θερίσ-
σῳ εἶνε πρὸς ἄνθρωπων προσωπικῶν πεισμάτων καὶ
φιλοδοξιῶν, οἱ ἐνταῦθα ἀνταποκρίται εὐρω-
παϊκῶν ἡφημερίδων ἐσπευσαν νὰ τηλεγραφή-
σωσι τοῦτο εἰς τὰς ἡφημερίδας των.

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ γεγονότος τούτου τὸ

νή
γε
Κο
ρι
Τρ
8λ

πάν
θή
σει
τις
ἀρι
ἀγ
(
μοσ
κατ
νετο
λη
μο
κός
,
20.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

NEW
A 20

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ

Δικαστ. Δ. Κωνσταντίνος

ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΑΙ ΚΑΙ Η ΔΟΙΔΟΣ

20 Φεβρ. 1903

Αίτησις πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ
Ἄρειου Πάγου

Εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἄρειου Πάγου ἐπεδόθη διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος αἰτήσις τῶν Α. Δαλαπόρτα, Δ. Βαλασαμάκη κλ. διαλαμβάνουσα, ὅτι ἐν Ἀργοστολίῳ διαρκούσης παραστάσεως ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ θαμῶνες διηρέθησαν εἰς δύο μερίδας, τῆς μὲν ἀποδοκιμαζούσης ἀκίδόν τινα, τῆς δὲ ἐπιδοκιμαζούσης αὐτήν. Μεταξὺ τῶν ἐπιδοκιμαζόντων ἐτύγχανον καὶ τρεῖς δικασταὶ τοῦ ἐκεῖ πρωτοδικείου, ἐνταθιστῶν δὲ ἐνεκα τῆς ἀναμιξεως αὐτῶν τῶν ἀποδοκιμασιῶν, εἰς τῶν δικαστῶν διέταξε συλλήψεις τινῶν ἐκ τῶν ἀποδοκιμασιῶν, ὅτι ἡ μερίς τούτων ἐν βοῇ καὶ θορύβῳ ἀτήρησε τὴν ἀπόλυσιν τῶν συλληφθέντων καὶ ὅτι συνεπῶς διεκόπη ἡ παράστασις ἐν τῷ θεάτρῳ, εἰ δὲ συλληφθέντες ἀφέθησαν ἐλεύθεροι τὴν ἐπομένην ἀφοῦ ὑπεβλήθησαν εἰς ἐξέτασιν. Ἐν τούτοις εἰσῆχθη κατηγορία ἐπὶ ἀπειθείᾳ καὶ διεγέρσει κατὰ τῆς Ἀρχῆς.

Τῆς κατηγορίας ταύτης ἠτήσαντο οἱ κατηγορούμενοι παρὰ τοῦ Ἄρειου Πάγου τὴν παραπομπὴν εἰς ἕτερον δικαστήριον, διότι ἐξαιρουμένων τῶν δικαστῶν τούτων δὲν ὑπολείπονται ἄλλοι πρὸς συγκρότησιν δικαστηρίου. Ὁ κ. εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἄρειου Πάγου διέταξε τηλεγραφικῶς νὰ σταματήσῃ πᾶσα διαδικασία μέχρις οὗ ἀποφανθῇ ὁ Ἄρειος Πάγος καὶ ἐνετείλατο τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐν Κερκύρᾳ Ἐφετῶν νὰ ἐξετάσῃ μετὰ προσοχῆς καὶ ἂν εὕρῃ ὅτι οἱ δικασταὶ παρεξέτραψαν ὁπωσδήποτε νὰ καταδιώξῃ αὐτοῦς πειθαρχικῶς.

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

σαφή, διαυγή, άπλοήν, κλασικόν».

Το έργον, περίεργος άρχή του μεγαλειέ-
ρου δραματικού συγγραφέως των νεωτέρων
χρόνων, κομψώς έκδοθέν από το βιβλιοπω-
λείον Νίλσων, εύρ σκεται εις τας 'Αθήνας
παρά τῷ κ. 'Ελευθερουδάκη (Διεθνές Β.βλιο-
πωλείον).

Ξ

ΦΟΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΜΟΥΣ

Είς την Γερουσίαν τής Πολιτείας τής
Νέας 'Υόρκης είσήχθη νομοσχέδιον διά του
όποιου επιβάλλεται βιρύτατος φόρος εις τους
άγάμους άνδρας και γυναίκας. Δέν θά επι-
τρέπεται του λοιπού εις κανένα αντιπρόσω-
πον άμφοτέρων των φύλων γερόν και καλώς
διαπλασμένον να μένη μόνος άνευ νομίμου
συντρόφου του βίου. Πᾶς όστις θά προ-
τίμα να μένη άγαμος θά υποβάλλεται εις
την πληρωμήν βαρυτάτου φόρου.

Του φόρου αυτού θ' απαλλάσσονται έ-
καίνοι μόνον, οι όποιοι άναγκαστικώς και όχι
έξ ιδίας τω προτιμήσεως μένου άνύπανδροι.

'Εάν το νομοσχέδιον αυτό ψηφισθῆ, γρά-
φει μία άμερικανική έφημερίς, αναρίθμητοι
άνύπανδροι, άνδρες και γυναίκες θά προσέλ-
θουν να δείξουν τας έπουλωμένας πληγὰς
τής καρδίας των έξ άτυχῶν έρώτων και θά
τάς κάμουν πάλιν να αιμάσσουν εκ νέου υπο-
τασσόμενοι εις τους νόμους τής πατρίδος
των.

Ξ

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Μεταξύ παιδιῶν :

— 'Η μαμά μου έβγαλε την καμαριέρα
μας γιατί ήτανε πρόστυχη.

— Τι έκαμε ;

— Μιλούσε σε ένικό αριθμό στην κουκλά
μου !

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Πέμπτη, 20 Φεβρουαρίου

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΤΑΦΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀνηγγέλθη ὅτι κατὰ τὰς ἐργασίας τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς Δαρίσης πρὸς τὸν πορθμὸν τοῦ Εὐρίπου εὐρέθησαν διάφορα ἀγγεῖα καὶ ἀρχαῖοι τάφοι τῶν ὁσίων ἢ ἀρχαιολογικῆ ἀξία φαίνεται ὅτι εἶνε μεγάλη. Πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων διετάχθη ἀρχαιολόγος τις νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου.

ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΟΥ "ΝΕΟΥ ΑΣΤΕΩΣ",

Ἀθηναϊκῆ κίνησι

Παρουσιάσθη χθὲς ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Κων)πόλει ἑλλην. Πρεσβείας κ. Π. Κοντογιάννης.

Ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν Πρωθυπουργὸν ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Στρέϊτ.

Ἀναχωρεῖ αὖριον εἰς Παρίσιους ἐπ' ἀδείᾳ ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Πρεσβείας κ. Μωρουάρ μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

Κατέπλευσε χθὲς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ ἰδιωτικῆ ἀγγλικῆ θαλαμηγὸς «Ἀθηναί» ἧς ἐπιβαίνει ὁ ἰδιοκτήτης μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ τεσσάρων ἄλλων φίλων του περιηγούμενοι τὴν Ἀνατολήν.

Εἰς τὸν «Παρνασσὸν» σήμερον, ὥρα 6 μ. μ., ὁ κ. Γ. Β. Βιτάλης θὰ κάμῃ διάλεξιν, ἧς τὸ θέμα «Περὶ τοῦ πρώτου ἐπιστημονικοῦ λαοῦ κατὰ χρόνον». Ἡ εἰσοδος ἐλευθέρη.

Σήμερον Πέμπτην, 20 πρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 6 μ. μ. ὁ ἐκ τῶν ἐταίρων τῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας κ. Σ. Λοβέρδος θέλει ἀμιλήσει εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ φιλ. Συλλόγου «Παρνασσού» περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν σύζυγον καὶ μητέρα

ΑΣΠ Ἀ ΣΙΑΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΚΔΟΣΤΕΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Η ΑΛΙΕΙΑ ΤΩΝ ΚΟΡΑΛΛΙΩΝ

Νέοι Άδων
Διευθ. Δ. Καραγιάννης 20 Φεβρ. 1903

ΜΕΤΑΚΛΗΣΙΣ ΙΤΑΛΟΥ ΑΛΙΕΩΣ

Ἐν τῷ ἰφελεινῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἔχει ἀναγραφῇ πίστωσις ἐκ 1800 χρυσῶν φράγκων, ἣτις ἔχει προορισθῆ διὰ δοκιμαστικὰς ἐρεῦνας εἰς τὰς ἀκτὰς Σπετσῶν, Τρίκκερι, Σποράδων, καὶ δυτικὰς τῆς Πελοποννήσου καὶ Κερκύρας ἀκτὰς διὰ τὴν ἀνεύρεσιν κοραλλίων, ὅπου ὑποτίθεται ὅτι ὑπάρχει ἀφθονία τοιούτων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ τμηματάρχης τῶν ἐθνικῶν κτημάτων κ. Γεωργαντόπουλος ἔκαμε τὴν ἀναγκαίαν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν, καταρτίσας καὶ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν, ἀμα ἐπαναληφθοῦν αἱ διακοπεῖσαι ἐργασίαι αὐτῆς.

Ἐπίσης τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔγραψε πρὸς τὸν ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας ἡμέτερον γεν. Πρόξενον ὅπως συνεννοηθῆ μετὰ εἰδήμονος ἀλιέως κοραλλίων ἵνα κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ προβῆ εἰς δοκιμαστικὰς ἐρεῦνας εἰς τὰς εἰρημέναις ἀκτὰς. Εἰς τὸν αὐτὸν πρόξενον ἀνετέθη ἡ προμήθεια τῶν ἀναγκαίων ἀλιευτικῶν κλωιαρίων.

Κατὰ τὸν ἰταλικὸν ὁδηγὸν τῆς ἀλιείας κοραλλίων, ὑπάρχουν τειαῦτα καὶ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Κερκύρας.

ΚΩΒΛΕΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ἐχαιρετήθη ὁ κ. Κόρπας ἀπὸ τῶν νομισμένων κανονιοβολισμῶν.

Ὁ κ. Κόρπας παρέμεινεν ἡμίσειαν ὥραν ἐπὶ τῆς Ναυαρχίδος, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶχον συγκεντρωθῆ καὶ οἱ κυβερνήται τῶν λοιπῶν ἰταλικῶν σκαφῶν.

Ἡ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΤΙΣ Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ

Παρὰ τὰς ἐπισήμους διαφεύσεις ἡ «Πολ. Ἀνταπόκρισις» τῆς Βιέννης ἀπειμείνει, ὅτι παρὰ τὸ Μοναστήριον Μικροτίσσης ὁ Βούλγαρος ἰατρός Χρήστος Στάλωφ ἀπεπειράθη νὰ δολοφονήσῃ διὰ περιστρόφου τὸν μητροπολίτην Κοριτζᾶς κ. Γερμανὸν Καραβαγγέλην. Ἡ σφαῖρα ἠττόχησε τοῦ σκοποῦ. Ὁ ἰατρός συνελήφθη. Ἐν τῷ θυλακίῳ του εὑρέθη ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Σόφια κομητάτου ἀγγέλλουσα, ὅτι ἔλαχεν αὐτῷ ὁ κλήρος νὰ δολοφονήσῃ τὸν Ἕλληνα Μητροπολίτην. Ἐγένοντο καὶ ἄλλαι συλλήψεις συνενόχων. Οἱ συλληφθέντες ἀπεστάλησαν εἰς Κων)πολιν.

ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καταρτίζεται κατ' αὐτὰς ἐγκύκλιος σχετικὴ πρὸς τὰς εἰσπράξεις τῶν φόρων, ἥτις θ' ἀποσταλῆ πρὸς πάντας τοὺς ταμίας τοῦ Κράτους.

Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης τὸ Ὑπουργεῖον παραγγέλλει τοὺς ταμίας νὰ ἐνεργήσουν δραστηριώτερον τὰς εἰσπράξεις τῶν φόρων, μεταχειριζόμενοι ὅμως μέτρα ἥπια ὅσον τὸ δυνατόν καὶ μὴ πιέζοντες τοὺς φορολογουμένους.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

Κατὰ πληροφορίας αὐθεντικὰς ἐκ Κοπεγχάγης ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρεῖ ἐκ Κοπεγχάγης περὶ τὰ τέλη τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος κατευθυνόμενος εἰς Παρίσιους, ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα. Ἐκεῖθεν ἂν δὲν μεταβῇ εἰς Λονδῖνον πρὶς ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου, θὰ κατέλθῃ εἰς Βιέννην ὅπου θὰ παραμείνῃ τρεῖς ἡμέρας καὶ εἶτα θὰ κατευθυνθῇ εἰς Ἑλλάδα.

καὶ τὰ συμπαραμαρτυροῦντα πόδια καὶ βάσανα, ἤρχοντο δὲ Ἰταλίας ταχύτερον καὶ μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἐλευθερίαν.

«Τώρα ὅμως διαφέρει τὸ πρᾶγμα. Ἡ Ἑλλὰς τελευταίως προέβη εἰς τὰς δευτέρας παραστάσεις πρὸς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐξέθηκε τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους διατρέχει. Ἡ Ἰταλία δὲ πεισθεῖσα ἐπέβαλεν ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὰς ἐξ Αἰγύπτου προελεύσεις. Γνωστοῦ δὲ ὄντος πόσα αὐστηρὰ ὑγειονομικὰ μέτρα ἔχει ἡ Ἰταλία, δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς βέβαιον, ὅτι οὐδένα σχεδὸν κίνδυνον διατρέχομεν.

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΩΝ ΠΟΤΕ ΑΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣΠΡΑΤΤΟΜΕΝΟΣ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ κ. Νέγρη, ἀπὸ τῆς 20ης ἰσταμένου μηνὸς ἀρχεται ἡ εἰσπραξις τοῦ φόρου τῶν ἀμπελῶν, ἥτις εἶχεν ἀνασταλῆ, καθόσον, ὡς γνωστὸν, ὁ ὑπουργὸς κ. Νέγρης προὔτιθετο νὰ καταρτίσῃ νομοσχέδιον, μεταρρυθμίζον τὸ ὑφ' ὑστάμενον σύστημα τῆς φορολογίας τῶν ἀμπελῶν.

Ὁ κ. Νέγρης ὅμως δὲν ἐπρόφθασε νὰ καταρτίσῃ τὸ νομοσχέδιον καὶ τὸ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἥτις εἶνε ἡ 20ῆ Σεπτεμβρίου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ φόρος τῶν ἀμπελῶν θ' ἀρχίτῃ εἰσπραττόμενος ὡς καὶ ποῖν.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

ΠΟΤΕ ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ

Χθὲς ἔκλεισαν αἱ συμφωνίαι μετὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου τῆς οἰκίας, ἥτις θὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς νέον νοσοκομεῖον τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων.

Ἐκτὸς τῆς ἐβδομάδος θέλει ὑπογραφῆ καὶ τὸ συμβόλαιον τῆς ἐνοικιάσεως τῆς οἰκίας.

Ἐπειδὴ ἡ οἰκία εἶνε πεπαλαιωμένη διὰ τοῦτο ὑπεχρεώθη ὁ ἰδιοκτῆτης νὰ ἐνεργήσῃ ἐπιδιορθώσεις καὶ μεταρρυθμίσεις εἰς τὸ ἔσωτερικὸν τῆς οἰκίας, ἵνα οὐδεμίαν ἑλλειψιν ὑπάρχῃ.

Ἡ οἰκία αὕτη κεῖται ἐπὶ τῆς οδοῦ Πειραιῶς καὶ εἰς αὐτὴν πρότινων ἐργασιῶν ὑπῆρχε τὸ Νοσοκομεῖον τῶν με-

νικ
εἰσ
ἀτα
τῶ
ξίς
λόμ
ἐνε
καί
νον
φέι
καί
μέν
ὁ κ
τρα
ἀπο
ἐν
ἀπε
ὕπ
καί
ΕΙ
Π
ἀγῶ
πτον
μέρο
σθέν
νειο
μον
Ἄμ
Ἀύ
Νά
Πυ
Στ
σμ
τα
κα
λό
Τ
Ἄ
κτ
κ.
λο
ἀδ
νά
τῶ
ὤμ
Δι
ΙΟΟΗΚΗ
τῶ
μα
ζή
Σα

Ἡ ΚΟΡΉ ΤΟΥ ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ

Μία ἐπίδειξις εἰς τὸ σπίτι τῆς. — Πῶς ζῆ. — Αἱ ἀναμνήσεις τῆς. — Τί ἀφηγείται διὰ τὸν πατέρα τῆς. — Ἐθνικὴ ἀγνώμοδύνη

Ζῆ ἡ κόρη τοῦ Πολυζωΐδου. 15 ^{Σελ.} 1902
Με ἔφερον ἢ περιέρχεται ἴσα με τὸ σπίτι τῆς, ἕνα μικρὸν μονόρορον σπιτάκι εἰς μίαν παρόδον τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν, εἰς τὴν ὁδὸν Σαγίνη.

Ὅταν ἤνοιξα τὴν θύραν, τὴν σχεδὸν ἀμέσως ἀνοίγουσιν εἰς τὸν θάλαμον τοῦ ὕπνου, ἔτρεξαν εἰς συνάντησίν μου ἕνα μικρὸ σκυλ-

Κυρία Ἀθηναῖς Πολυζωΐδου. — Ἡ κόρη τοῦ Πολυζωΐδου ὅταν ἦτο νέα

λάκι καὶ δύο γάττες, ἡ μικροτέρα τῶν ὁποίων χωρεῖ εἰς τὴν παλάμην.

Ἐπειτα μία ζωρὰ φωνὴ με προσέκαλεσε νὰ περάσω εἰς τὸ δίπλα δωμάτιον, ὅπου μετ' ὀλίγον εἰσηλθὼν με μίαν θαμβὴν λάμπα εἰς τὰς χεῖρας μία γυνὴ βραχύσωμος, μαῖλλον κοντὴ, με μίαν μαύρην πενιχρὰν ἐνδυμασίαν καὶ πολιὰν κόμην.

Ἦτον ἡ κόρη τοῦ Πολυζωΐδου.

Ἀπὸ τὴν παλαιότητα τῆς περιβολῆς τῆς, τοῦ σπιτιοῦ, τῶν ἐπιπλῶν, ἐνὸς καθρέπτου με πλαίσιον ἄλλοτε χρυσοβαφῆς, ἐνὸς κομποῦ χαίνοντος κατὰ διαστήματα, ἐνὸς καναπέ, ἐνθυμίζοντος τὰ παλαιὰ ἀρχοντικὰ σπίτια καὶ δύο τριῶν καθεκλῶν, ἐγεννᾶτο μέσα εἰς τὸ ἡμίφως τῆς λάμπας κάποια ἀπάτη, ἡ ὁποία με μετέφερεν εἰς τοὺς παλαιούς ἐκείνους χρόνους ποῦ ἐπλαίσοναν εἰς μίαν ἀπλότητα καὶ μίαν πενιχρότητα μορφῆς ἱστορικός.

Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ἀπὸ τὴν ταπεινὴν ἐκείνην θύραν, ἡ ὁποία ἄφινε νὰ φαίνεται ἕνα ἀπλοῦν κρεβάτι με ξύλινα τρίποδα καὶ λοντά του ἕνα τραπέζι με ἕνα κομμάτι ψωμί ἐπάνω καὶ μίαν πετσέταν σκοῦραν, θὰ ἔμβαιεν ὁ Πολυζωΐδης νὰ ἀναπαυθῆ εἰς τὸν τρίζοντα ἐκείνον καναπὲν ἔπειτα ἀπὸ τοὺς κλονισμούς τοὺς ὁποίους ὑπέστη μέσα εἰς τὸ Βουλευτικὸν τοῦ Ναυπλίου.

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀπάτην ἕνα βλέμμα εἰς τὴν βασανισμένη μορφήν τῆς κόρης τοῦ Πολυζωΐδου με μετέφερεν εἰς τὴν ἀληθινὴν εἰκόνα τῆς δυστυχίας καὶ τῆς στερήσεως.

Ἐκείνη ἡ λάμπα ἡ μισοειδυμένη δὲν ἰνῆσκει διὰ νὰ παρουσιάσῃ μαγικὴν εἰκόνα εἰλλὰ πεζότατα διότι ἡ κόρη τοῦ Πολυζωΐδου δὲν ἔχει πετρέλαιον νὰ τὴν τροφοδοτήσῃ.

Καὶ ὅταν τὴν ἤρωτησα τὴν ἀπόγονον αὐτῆν τοῦ ἀδεκάστου δικαστοῦ διὰ τὴν πατέρα τῆς μίαν τρεμουλιαστὴ καὶ διακεκομμένη φωνή

μὲ ἀναφέρεν εἰς τὴν εὐχρονον δυστοχίαν ἀπὸ τὰς ὀραίας διηγήσεις ποῦ ἤλπιζα.

— Τί τὰ θέλετε τώρα αὐτὰ, ἐγὼ σήμερον πεινῶ, τὺ ἐννοεῖτε τί θὰ πῆ πεινῶ. Μένω νηστική καὶ δὴ ἡμέρας ἀκόμη.

— Δὲν σὰς δίδεται κανένα βοήθημα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν;

— Μπᾶ! Τὸ νοῖκί μου τὸ πληροῖνε ὁ x. Ζυγομαλᾶς ποῦ εἶνε συγγενῆς μου, μερικαὶ κυρταὶ μοῦ στέλλουν κάτι ὅπως π.χ. ἡ x. Νεγρεπόντη, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνεταὶ τακτικὰ καὶ μένω νηστική! Γυρίζω καὶ τρώγω εἰς τὰ σπίτια τῶν παλαιῶν μου γνωσθῶν αἰ ὁποῖαι με ἐγνώρισαν ὅταν ἤμουν εἰς τοὺς κολλούς μου χρόνους, πρὶν ἀκόμη ὁ σύζυγός μου ὁ μακαρίτης, μοῦ παῖξῃ εἰς τὰ χαρτιά τὴν προικὰ μου!

— Τὸν μακαρίτην τὸν πατέρα σας τὸν ἐνθυμεῖσθε νὰ διηγῆται τὰ τῆς δίκης τοῦ Κολοκοτρώνη;

— Σπάντως ἔλεγε ὀλίγα πράγματα ἡμεῖς δὲν τοῦ ἄρσε νὰ μιλήσῃ δι' αὐτήν. Δὲν τοῦ ἐφαίνετο καὶ σπουδαῖον πρᾶγμα τὸ ὅτι δὲν κατέδρασε τὸν Κολοκοτρώνη. Τί εἰμποροῦσε νὰ κάμῃ; Οὐμᾶμαι μόνον ποῦ διηγούντο ὅτι ὁ Καποδίστριας ἔλεγε ὅτι περισσότερο ἐφοβεῖτο τὰ ἄρθρα του ποῦ ἔγραφεν εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα» παρὰ τὰ κανόνια. Ὁ Ὄθων ὁμοῦ τὸν ἔκανε καὶ γερομισιστὴν δὲν τοῦ ἔκακοφάνη ποῦ ἠθώωσε τὸν Κολοκοτρώνη. Τί τόφελος ἐγὼ δυστυχῶς μοῦ ἦλθε πολλὰς φορὰς νὰ πέσω εἰς τὸν σιδηρόδρομον νὰ με κόψῃ ἀπὸ τὴν πείνα!

Καὶ ἔφυγε πάντοτε ἀπὸ τὰς ὀραίας ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν δυστοχίαν τῆς, ποῦ ματόνει τὴν καρδιά, ὅταν συλλογίζεται κανεὶς, ὅτι οἱ γενναῖοι χαρακτήρες δημιουργοῦν φήμην καὶ δόξαν τὴν ὁποῖαν δὲν εἰμποροῦν οὔτε νὰ συλλογίζωνται οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπανεφέραν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν ἱστορικῶν πράξεις ἄλλων μυθικῶν χρόνων, καὶ δὲν εἰμποροῦν οὔτε νὰ τὰς συλλογίζωνται διότι πεινοῦν!

Ὅρῃστε ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη καὶ ὀρίστε παρόρμησις εἰς εὐγενεῖς πράξεις.

Δὲν εὐρίσκεται καὶ ἕνα κονδύλι μέσα εἰς τὰ ἄλλα, διὰ νὰ ζήσῃ ἡ κόρη τοῦ Πολυζωΐδου, καὶ νὰ μὴ τὴν εὐρουν κανένα πρῶν νεκρῶν ἀπὸ τὴν πείναν, πρὸς εἰρωνίαν πάσης γενναιοφροσύνης εἰς τὸν τόπον μας;

— ρ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

— Μὰ κατηντήσατε ἀνυπόφορος, φίλε μου, καὶ νὰ με συγχωρεῖς. Με αὐτὰ ὅπου γράφετε διὰ τὴν Μακεδονίαν βλάπτετε σοβαρῶς τὰ ἐλληνικὰ συμφέροντα. Σὰς βεβαιῶ, ὅτι κάθε φιλόπατρις ἄνθρωπος δὲν διαβάσει τὰς φυλλάδας σας, οὔτε τὰς εἰδήσεις σας, οὔτε τὰ ἄρθρα σας.

— Γι' αὐτὸ καταγίνεσθε νὰ διαβάσετε τὰς ἀγγελίας τῆς τετάρτης σελίδος;

— Χωρὶς νὰ με ἀξιῶσῃ ἀπαντήσεως ἐξηκολούθησεν ὁ ὑπέρμαχος τῶν ἐλληνικῶν συμφερόντων.

— Καὶ μήπως αὐτὸ γίνεται τώρα μόνον; Ἀπὸ τὰ 78 ἐπαναλαμβάνετε δεῖς οἱ δημοσιογράφοι τὴν αὐτὴν πολεμικὴν κατὰ τὰν ἐλληνικῶν συμφερόντων.

— Μά...

— Δὲν ἔχει μὰ, κύριε! Εἰς τὰ 85 νὰ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΑΣ, ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΔΡΑΧ. 24.343.872.30

Αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ εἰς τὰ χρεώγραφα ἐν γένει τὰ κατατεθειμένα ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ τῆς Τραπεζῆς ἀνήρχοντο τῇ 30 Ἰουνίου 1904 εἰς δρ. 119,780.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ · Ἐν Λονδίῳ, (55-56 Bishopsgate Street), Ἀλεξανδρεία, Κων· πόλει, Σμύρῃ, Πειραιῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ Κρήτης.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν πρὸς ἐμφύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 ο)ο ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ Ταμειυτηρίῳ τῆς καταθέσεις, ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ καταθέσεις καὶ ἀπολήψει τῶν πελατῶν τῆς.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὸν εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια πληρώνουσα τόκον :

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο)ο, διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ ἕξ μηνῶν 3 1)2 ο)ο, διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ ἑν ἔτος 4 ο)ο, διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα 5 ο)ο.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς 8 νόμισμα ἐνηργηθήσαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς, ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτάς τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ὑπομνήσκει εἰς τοὺς πελάτας τῆς τὴν ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1900 ἐγκύκλιον αὐτῆς δι' ἧς ἀνήγγειλε τὴν ἐγκαινίαν τοῦ συστήματος τῶν παρ' αὐτῇ ἀλληλοπιστοχρεώσεων (giro conto ἢ virements) καὶ συνιστᾷ αὐτοῖς νὰ ποιῶσι χρῆσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον τοῦ συστήματος τούτου τοῦ ἀπλοποιούντος τοσοῦτο τὰς συναλλαγὰς καὶ περιβάλλοντος αὐτὰς διὰ μείζονος ἀσφαλείας.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Ἡ Τράπεζα δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἰσπραξιν τοκομεριδίων ἐλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἶδους. Ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκοῦ διὰ τὸ κοινόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ
Γενικὸς Διευθυντῆς
I. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΤΟ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΝ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΣΑΒΒΑ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΟΥ

97-99 - Ὁδὸς Ἀθηνᾶς - 97 - 99

Καθ' ἐκάστην πλουτιζόμενον μὲν νέαν εἰσαγωγὴν ὑφασμάτων ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι κατὰ προτίμησιν κατασκευαζομένων ὑφασμάτων οὕτως ὥστε νὰ εἶνε προσιτὸν τὸ κατάστημα δι' ὅλα τὰ βαλάντια τῶν ἐνδυομένων

ὑφάσματα διὰ Κουστοῦμ.

- » Πανταλόνια
- » Ζακέτας
- » Ρεδιγκότας

ὑφάσματα διὰ Φράκ

- » Σμόκιν
- » Παλτὰ

παντὸς εἶδους ἐνδυμασίας ἀνδρῶν ἀνδρῶν καὶ παιδῶν.

Εἰς Αἰσθητικὰ καὶ Εὐφρασιακὰ Ἐφαρμογὰς Ἀριστῆ

μετὰ πεποισμένης θὰ ἔχη ὠφέλειαν 30 ο)ο τῶν ἄλλων καταστημάτων τῆς ἑλληνικῆς δρυλλίῳ βαμκακερῶν Εὐρώπης καὶ ἐγχωρίου βιομηχανίας.

ὑφασμάτων δι' ἐνδυμασίας ἀνδρῶν καὶ παιδῶν. Μέγιστον τιμὴν εἰδους καὶ πάσης ἡλικίας ἀνδρῶν καὶ παιδῶν. Πώλησις ὑφασμάτων τὴν αὐτὴν 30 ο)ο ἐκπτώσιν.

κατανάλωσις καὶ τὸ ἐλάχιστον κέρδος

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΙΚΑ ! ΤΑ ΜΟΝΑ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΑ ΔΙΑ ΧΡΥΣΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ

ρεῖτο τοιαύτης, καὶ ἐτραυματίσε δι' αὐτῆς τὸ λαιμὸν ἄγ. Παπαμίχα σοβαρῶς. Συλληφθεὶς τέλος ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

(Τραυματισμός). Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ κηπουρὸς Π. Κουφαζιδῶνης ἐτραυματίσε παρὰ τὴ Περιβόλια διὰ σιδηρᾶς ράβδου εἰς τὴν κεφαλὴν τὸν Νικ. Γούζην, διότι οὗτος διερχόμενος τακτικὰ πρὸ τῆς οἰκίας του παρῶν ἔλαμψε τὴν σύζυγον αὐτοῦ. Καλὰ τοῦ ἔλαμψε.

(Γαιάνθρακες). Διὰ τοῦ χθὲς καταπλεύσαντος ἀτμοπλοίου «Γεώργιος Μιχαηλίδης» ἐκοιμήθησαν εἰς παραλαβὴν τοῦ γραφείου Μιχαηλίδου καὶ Σῆς 3,902 τόννοι γαιανθράκων. Ἐπίσης ἐκοιμήθησαν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Βασιλῆος» 504 τόννοι γαιανθράκων καὶ 500 χυτοσιδήρου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ γραφείου Βαλλάνου. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου ὑπάρχουσι καὶ 2,000 τόννοι γαιανθράκων προοριζόμενοι διὰ τὸν Βόλον.

(Μέθης ἀποτελέσματα). Ὁ Ἄθ. Μποζίκης ἐν μέθῃ διατελὼν ἀπέκοψε χθὲς πρὸς τὰ ἐξημερώματα διὰ μαχαίρας ἐντὸς τοῦ παρὰ τὴν Τρούμπαν Ζιθοπωλείου Δόντη τὴν ἀρτηρίαν τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ χειρὸς χάριν παλληκαρισμοῦ. Ἀνίσθητος μετεφέρθη εἰς τὸ Ζάννειον Νοσοκομεῖον, ἔνθα μὲ πολλοὺς κόπους ὁ διανυκτερεύων ἰατρός κατάρθωσε νὰ ἐπιδέσῃ τὸ τραῦμα καὶ νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἄφθονον ροὴν τοῦ αἵματος.

(Ἐκδίεσις). Ὁ Ε. Μούχλος χθὲς τὴν νύκτα συναντήσας καθ' ὄδον τὸν Ν. Τσίγκον ἀργὰ ἐπιστρέφοντα εἰς τὴν κατοικίαν του, ἐπέτεθη κατ' αὐτοῦ διὰ μαχαίρας ὅπως τοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ πορτοφόλιόν του. Ὁ Τσίγκος ἀμυνόμενος, ὡς ἠδύνατο, ἐπεκαλεῖτο διὰ γοερῶν φωνῶν βοήθειαν, ἐξ οὗ φοβηθεὶς ὁ Μούχλος ἐτράπη εἰς φυγὴν. Συνελήφθη ὁμοίως τὴν πρωίαν καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν.

ΑΡΧΑ ΟΤΗΣ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΤΑ ΝΕΑ ΚΡΗΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Εἰς τοὺς τύπους καὶ τὰ σύμβολα, τὰ ὅποια ἐπλασεν ἡ δαιμόνιος φαντασία καὶ ἡ ἀπαράμιλλος καλλιτεχνία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἀνέτρεξαν ὅλοι οἱ νεώτεροι πεπολιτισμένοι λαοί, ὅπως παραστήσουν περιληπτικῶς πᾶσαν εὐγενῆ ἰδέαν, πάντα θεωρητικὸν ἢ πρακτικὸν σκοπὸν. Τὰ καλλιτεχνικώτατα ταῦτα σύμβολα τὰ ἐξασκούντα τοιοῦτο γόητρον ἐπὶ πάντων τῶν λαῶν ἦτο ἐπόμενον, ὅτι πρὸ παντὸς θὰ ἐτίθεντο ἐν χρήσει ὑπὸ τῶν νεώτερον Ἑλλήνων. Πράγματι δὲ ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἑλλην. ἐπαιστάσεως μεγάλως ἐγενεσκύθη ἡ χρῆσις τῶν ἀρχαίων συμβόλων ἐν τῇ νέᾳ Ἑλλάδι.

Τὸ πρῶτον ταῦτα ἠκολούθησε μετὰ σπουδῆς, ὡς ἦτο φυσικόν, καὶ ἡ μόλις πρὸ μικροῦ τελείως σχεδὸν ἐλευθερωθεῖσα ἡνωτικὴ Κρήτη. Ἐκ τῶν πρώτων δημοσίων σφραγίδων τῆς τὴν αὐτονομίαν τοῦλάχιστον ἀνακηρυχθείσης νήσου ἐτέθη, ἐκ νομίσματος τῆς Κνωσσοῦ ληφθεῖσα, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Νομίσμ. Μουσείου κ.

νονται λείψανα χελώνης τύπου ἀρχαιοτέρου αἰγινητικοῦ διδράχμου, ἐφ' οὗ ἐπεκόπη τὸ νόμισμα τοῦτο τῆς Γόρτυνος.

Ἡ Γραμματόσημον ἀξίας 3 δραχμῶν. Ἀποφίς τῶν ἐπειγῶν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀγγλονομισματολόγου Α. Ἐβανς ἀνασκαφέντος περιφρήμου Μινωικοῦ ἀνακτόρου τῆς Κνωσσοῦ.

Τὸ κοσμητικὸν πλαίσιον τοῦ γραμματόσημου τοῦτου εἶνε σπειροειδὲς, συνηθέστατον ὡς κόσμημα ἐν τοιχογραφίαις, περιθέον τοὺς τοίχους ἐν εἴδει θριγκοῦ. Συνηθέστατον ἐπίσης εἶνε ὡς κόσμημα ἀγγείων καὶ ἀνακτόρων τῆς Κνωσσοῦ καὶ ἄλλων κρητικῶν πόλεων μυκηναϊκῆς ἐποχῆς.

Τὸ τέρας ὅπερ εἰκονίζεται ἀριστερᾶ ἔχει σῶμα γυναικὸς μὲ μεγίλους μαστοὺς καὶ κεφαλὴν βοός. Φέρεται εἰς σφραγίδας εὐρεθείσας κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ζάκρου (Σητείας). Μινώταυρος δὲν εἶνε, διότι οὗτος πρέπει νὰ ὑποτεθῇ ἀρσενικοῦ γένους. Ἐπειδὴ ὁμοίως εὐρέθη ἐν Κρήτῃ καὶ ὁμοιάζει πρὸς Μινώταυρον, χαρακτηρίζεται ὡς τοιοῦτος.

Ὁ πρὸς τὰ δεξιά τοξότης εὐρέθη εἰς τὸ ἀνάκτορον τῆς Κνωσσοῦ, εἰς τὴν βορειοδυτικὴν αὐτοῦ γωνίαν. Εἶνε δὲ τεμάχιον ἀγγείου, ἐκ στεατίτου λίθου φέρον ἀνάγλυφον τὸν τοξότην καθ' ἣν στιγμὴν τανύων τὸ τόξον ἀπολύει τὸ βέλος.

Ἡ Γραμματόσημον ἀξίας 5 δραχμῶν. Ἀποφίς τῆς ἱστορικῆς Μονῆς τοῦ Ἀρχαίου, διασῆμου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Κρητικῶν ἐπαναστάσεων, ἕνεκα τῆς τῆ 8)20 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1866 μετὰ ἐξόχως ἡρωικῆν ἀντίστασιν κατὰ 22,000 Τούρκων καὶ Αἰγυπτίων στρατιωτῶν ἀντινάξιος τῶν ἐν αὐτῷ 900 Ἑλλήνων μαχητῶν, κληρικῶν καὶ γυναικοπαίδων, συναπολεσθέντων οὕτω μετὰ τοῦ πληθοῦς τῶν ἐφορησάντων ἐχθρῶν. Εἶνε τὸ ἔνδοξον Μεσολόγγον τῆς Κρήτης. Αἱ δύο γυναῖκες, αἱ τινες πλασιοῦσι τὸ γραμματόσημον τοῦτο, παριστάσι τὴν Ἑλλάδα, ὧν ἡ μὲν προσφέρει βασιλικὸν στέμμα, ἡ δὲ κλάδον φοίνικος, σύμβολον μαρτυρίου καὶ δόξης.

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ Η 'ΣΦΥΡΑ, Κ. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ ΚΑΙ Μ. ΚΑΖΑΝΗΣ ΕΝ ΒΟΛΩ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσωμεν τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας μας, ὅτι πλουτίσαντες τὸ Μηχανουργεῖόν μας διὰ νεωτάτων ἐργαλείων καὶ καταρτίσαντες αὐτὸ ἐπιπλέον ὀρετότερον κατασκευάζομεν.

ΑΡΟΤΡΑ παντὸς εἴδους
Κιμασμένης ἐπιτυχίας
ΣΒΑΡΝΑΣ διαφόρων
Λίνδρους Βαλοκόποι

ΑΡΟΤΡΑ δισκοῦ
12 δίνκους διαφόρων
ΚΑΘΑΡ

τριῶν μετρημένων
τὴν προσηγορίαν
ποῖα ἐξέρχεται
θαρσιν

ΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ ΤΑ ΠΑΜΠΑΛΑΙΑ !!

ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ

ΑΡΓΥΡΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ

Α ΓΑΜΩΝ

λα τὰ ἄνω εἶδη καὶ μὲ εὐθηνονόρας

Ν. ΚΟΝΣΟΛΑ

ΟΥ ΑΡΙΘΜΟΣ - 88

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΡΥΖΑΚΗ ΕΡΓΟΛΗΠΤΩΝ

εσίοις καὶ ἐν Ἀθήναις Σχολῆς
114—(Παρά τὴν ὁδὸν Σταδίου)
κοδομῶν ἐργοληπτικῶς ἢ κατὰ μο-

Ο ἔξετέλεσεν ἐντὸς τετραετίας 14
ξέα ἀνέρχεται εἰς ἑνέκατομμύριον
(1,050,000).

ογασιῶν ἔχει ὑπὸ ἐκτέλεσιν καὶ τὴν
οἰκίαν κ. Ἀντωνίου Μαραγκοῦ.

ς κοινὴν θέαν εὐχαριστή. ια περὶ τῆς
ων τῶν ἰδιοκτητῶν ἦτοι τῶν κ.κ.
η καὶ Κοτζιά, Π. Λεβίδου. Ι. Μ.
Θ. Σκουρτέλη κλπ.

ταστρέψη τὸ πᾶν. Ἡ τιμωρία τοῦ αὐτοῦ ἢ
προκαταβολικὴ καὶ ἀγρία ἦτο ὅτι δὲν ἔπρεπε
νὰ ὑποπτεύσῃ κανεὶς τίποτε, διότι τότε θὰ
ἦτο ἀνάγκη νὰ χαθῆ νὰ ἐξαφανισθῆ, νὰ πε-
ριέλθῃ εἰς τὴν ἀσάνειαν, νὰ χάσῃ τὴν ὑπόλη-
ψιν τοῦ τιμίου ἀνθρώπου τὴν ὁποῖαν μὲ τό-
σους κόπους προσεπάθει νὰ κερδίσῃ καὶ τῆς
ὁποίας ἡ ἀπόκτησις τοῦ ἤρχετο μὲ ἀπελπι-
στικὴν βραδύτητα.

Καὶ ἀπέναντί τοῦ ἢ Σμαράγδα ἦτο καὶ
αὐτὴ βυθισμένη εἰς σκέψεις διὰ τὸν ἰδὸν κόν
της λογαριασμόν, σκέψεις ὅμως αἱ ὁποῖαι
δὲν διέφερον ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ της. Ἡσθάνετο
καὶ αὐτὴ ὅτι ἡ ἐκδίκησις της ἦτο πολὺ ἀπαι-
τητικὴ ὅτι ἐκινδύνευε νὰ τὴν παρασύρῃ εἰς
κάτι ἀνεπανόρθωτον. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μαύ-
ρου δρόμου τὸν ὁποῖον ἔπαιρναν εὕρισκετο ἡ
ἰδικὴ των ἢ ζῆμία.

Καὶ ἐπιάνελαβε τὰς συστάσεις της. Ὁ ἀ-
δελφός της ἔπρεπε νὰ προσέξῃ πολὺ. Ἀφοῦ
καὶ οἱ ἄλλοι τὸ ἐνόησαν πλέον ὅτι ἡ Κο-
ρνηλία δὲν εἶνε καλὰ, πρέπει νὰ τοῦς πείθῃ
ὅτι προσπαθεῖ εἰλικρινῶς νὰ τὴν σώσῃ. Καμ-
μία δικαιολογία ἀμελείας ἢ ἀδιαφορίας δὲν
ἐπιτρέπεται, Ἄν τὸν διατάξουν νὰ κάμῃ
ταξίδι, νὰ τὸ κάμῃ ἀμέσως. Πῶς νὰ δικαι-
ολογηθῆ ὅτι δὲν το ἔκαμε ; Ἀπὸ ἐργασίας ;
Ὅλος ὁ κόσμος ἤξευρε ὅτι δὲν κάμνει τί-
ποτε. Ἀπὸ ἔλλειψιν μέσων ; Ὅλοι τὸν ἤ-
ξευραν ἑκατομμυριοῦχον.

(Ἄκολουθεῖ)

ΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

και δικαιοσύνης.

Κατά παράδοξον δὲ καὶ εὐόωτων σύμπω-
σιν πρῶτος καρπὸς τῆς εὐνομίας καὶ ἐλευθε-
ρίας, ἦν ἐπὶ αἰῶνας ἐδίψη ἡ ἡρώϊκῃ αὐτη-
νῆτος, ἥτις ἢ διὰ τῶν περιφρήμων ἀνασκυφῶν
τῆς Κνωσοῦ μετατροπῇ τοῦ κυθικοῦ Μί-
νωος εἰς ἱστορικὸν βασιλέα !

Ἐκεῖνο ὅμως, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ Κρήτες
θὰ διαλαλήσουν πανταχοῦ τῆς γῆς τὸν ἔρωτα
αὐτῶν πρὸς τὰ σύμβολα καὶ τὰ ἐμβλήματα τῶν
ἀρχαίων προγόνων αὐτῶν, εἶνε τὰ νέα ταχυ-
δρομικὰ γραμματόσημα τῆς Κρητικῆς Πολι-
τείας, τὰ ὁποῖα προσεχῶς θὰ κυκλοφορήσουν.

Ἡ σχετικὴ πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν γραμ-
ματοσήμων τούτων ἐργασία ἐξεπλήθη παρὰ
τῇ διεύθυνσει τῶν ταχυδρομείων, τῆς ὁποίας
πρῶτος ἐστὶ ὁ κ. Β. Μαυρίδης.

Τὴν ἐκλογὴν τῶν τύπων τῶν νομισμάτων
ἐνήργησεν ὁ ὀργανωτὴς τῆς ταχυδρομικῆς ἐν
Κρήτῃ ὑπηρεσίας κ. Μαρῖνος ἐκ τοῦ β.βλίου
τοῦ κ. Σβορώνου περὶ τῶν νομισμάτων τῆς
ἀρχαίας Κρήτης. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν
τύπων τῶν νέων γραμματισμῶν ἐπρυτά-
νευσε πρῶτον μὲν ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀ-
ναβιώσεως περιφρήμων μυθολογικῶν τύπων
τῆς νήσου, δεύτερον ἡ διαφήμις τῶν
ἀληθῶς καταπληκτικῶν ἀνακαλύψεων τῶν
ἀνασκυφῶν τῆς Μινωικῆς Κρήτης καὶ τέλος
τρίτον ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐνδόξων ὀλκαυτώ-
σεων καὶ ἡρώϊκῶν θυσιῶν τῶν γενναίων
Κρητῶν.

Οἱ τύποι τῶν νέων γραμματισμῶν εἶνε οἱ
ἑξῆς :

α) Γραμματισμὸν τῶν δύο λεπτῶν. Ἀν-
τιγραφὸν ἀποσπάσματος, περιστῶντος τὴν
μεγάλην τῶν Μυκηναίων θεῶν ὀρθίνην καὶ
περιστεριχομένην ἀπὸ δύο λέοντας.

β) Τύπος τοῦ γραμματισμοῦ τῶν 5 λε-
πτῶν εἰκονίζει τὴν κρητικὴν νύμφην Βριτό-
μαρτιν κρυπτομένην μεταξὺ τῶν κλάδων γη-
ραιᾶς δρυός. Ὁ τύπος οὗτος ἦτο διάστημα
παρὰ τοῖς μυθολόγοις ὡς παράστασις τῆς Εὐ-
ρώπης ἐπὶ πλατάνου, ἀλλ' ὁ κ. Σβορώνος
ἀπέδειξεν, ὅτι πρόκειται περὶ τῆς Βριτομάρ-
τιδος, δ' ἂν μελέτης αὐτοῦ.

γ) Ἐπὶ τοῦ γραμματισμοῦ ἀξίας 10 λε-
πτῶν εἶνε ἀποτυπωμένη προτομὴ τοῦ Ἰπά-
του Ἀρμοστοῦ τῆς Κρήτης Πρίγκηπος Γεωρ-
γίου τῆς Ἑλλάδος.

δ) Γραμματισμὸν ἀξίας 20 λεπτῶν. Ἀν-
τιγραφὴ τύπου δ.δράχμου ἀργυροῦ νομίσματος
Πραξιτελείου τεχντροπίας, κοπέντος δ' ἐν
Κυδωνία τῆς Κρήτης καὶ εἰκονίζοντος τὸν
Δία Κρηταγενῆ, ὡς βρέφος θηλαζόμε-
μενον ὑπὸ τῆς κυνοσουρίδος κυνὸς Κυνοσου-
ρας, συμβόλου τῶν Κυνοσουρέων ἐπιγαλου-
μένων Κυδωνιατῶν.

ε.) Γραμματισμὸν τῶν 25 λεπτῶν. Ἀν-
τιγραφὴ ἑνὸς τῶν καλλίστων, ἂν μὴ τοῦ
πάντων καλλίστου νομίσματος τῆς Κρήτης,
ἦτοι διδράχμου τῆς πόλεως Ἰάνου περι-
στῶντος Τρίτωνα διαπερῶντα ἰχθὺν τῇ τρι-
αίνῃ, σύμβολον δὲ τῆς πάλαι θαλασσοκρα-
τορίας τῶν Κρητῶν.

ς) Γραμματισμὸν τῶν 50 λεπτῶν. Ἀν-
τιγραφὴ διδράχμου τῆς Κνωσοῦ περιστῶντος
ἐν πλασίῳ μαιανδρομόρφου Λαδυρίνου τὴν
κεφαλὴν τῆς θυγατρὸς τοῦ Μίνωος Ἀριά-
νης, τῆς πασιγνώστου ἐκ τῶν περὶ Θησεῶς
καὶ Μινωταύρου ἀρχαίων μύθων.

ζ) Γραμματισμὸν τῆς 1 δραχμῆς. Ἀντι-
γραφὴ ἀρχαίου ἀργυροῦ διδράχμου τῆς Γόρ-
τυνος. Εἰκονίζει δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπὶ τοῦ
εἰς ταῦρον μεταβληθέντος Διὸς, ἀπάγοντος
αὐτὴν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην, κατὰ τὸν
πασίγνωστον μῦθον. Κάτω τοῦ ταύρου φαί-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΥΡΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

ΤΙ ΕΙΝΕ Η ΜΟΣΧΑ

Ἡ Μόσχα εἶνε ἡ πραγματικὴ πρωτεύουσα τῆς ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀριθμοῦσα 800 χιλιάδας κατοίκων. Ἡ Μόσχα καθιερώθη ὡς πρωτεύουσα ἀπὸ τοῦ 1147, ἀνεπτύχθη δὲ καὶ προώδευσεν ἀπὸ τῆς παρακμῆς τοῦ Κιέβου, ἐξολοθρευθέντος ἀπὸ τῶν Μογγόλων. Κατὰ τὸ 1237 οἱ Τάταροι τὴν ἐλεηλάτησαν. Ἄλλ' ἡ Ρώμη τῆς Ὀρθοδοξίας, ὅπως τὴν ὀνομάζουν οἱ Ρῶσσοι, ἀνέλαβε ταχέως καὶ ἤνθησε καὶ ἤκμασεν. Κατὰ τὸ 1328 ὁ πρίγκηψ Βλαδὶμηρος Ἰβάν Δανήλοβιτς ἐγκατεστάθη εἰς αὐτὴν καὶ ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ Μεγάλου πρίγκηπος. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης προσέλαβε μορφήν ἀληθοῦς πρωτευούσης.

Κατελήφθη καὶ ἐπυρπολήθη κατὰ τὸ 1571, ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Πολωνῶν κατὰ τὸ 1611 καὶ ἠλευθερώθη ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Ποζάρσκου κατὰ τὸ 1612. Ἡ ἴδρυσις τῆς Πετροπόλεως ὑπὸ τοῦ Πέτρου τοῦ Α' τὴν ἀπερρόφησε καὶ τὴν ἔθεσεν εἰς δευτέραν μοῖραν κατὰ τὸ 1712, ἡ δὲ εἴσοδος τοῦ Ναπολέοντος Α' καὶ τῆς Μεγάλης Στρατιᾶς εἰς τὴν Μόσχαν κατὰ τὸ 1812 εἶχε σκληρὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν πόλιν καὶ σκληρότερα διὰ τοὺς ἐπιδρομεῖς καὶ καταστροφεῖς.

Ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ πύργου τοῦ Ἰβάν Βελίκου ἡ πανοραμιακὴ ὄψις τῆς Μόσχας εἶνε κάτι τι ἐξαισίον. Εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀπεράντου πόλεως ὑπάρχουν τὰ τεῖχη τῆς ἀκροπόλεως, ἀπὸ τῆς ὁποίας προέχουν οἱ μεγαλοπρεπεῖς θόλοι καὶ τὰ κωδωνοστάσια τῶν μητροπόλεων τῆς, γοθθικῶν, βυζαντινῶν, ἰνδικῶν τὸν ρυθμὸν, ὅλα κατάχρυσα καὶ ἀπαστράπτοντα καὶ ἀκτινοβολοῦντα ὡς παμμεγέθεις πανοπλῖαι. Κ' εἶδῶ κ' ἐκεῖ ἄλλα κτίρια ἐπιβλητικὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ, ἀνάκτορα, ἐκκλησίαι, πύλαι γιγάντειοι, πρωτοτύπου ἀρχιτεκτονικῆς. Καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως ἀτελείωτα μοναστήρια μὲ πύργους καὶ στήλας πολυχρώμους.

Εἰς τὰς συνοικίας τοῦ κέντρον ἡ πόλις φαίνεται ἀρχαϊκὴ καὶ μονότονος, ἄλλὰ καὶ δὲν χάνει τὸν μεγαλοπρεπῆ χαρακτῆρά της καὶ τὴν καταπλήσσοσαν πρωτοτυπίαν της. Ἐὰν ἔξῃ τὸ παλαιὸν μέρος τῆς πόλεως στενάς ὁδοὺς καὶ ἀνωμάλους, ἔχει ὅμως ἡ νέα πόλις νὰ ἐπιδείξῃ ὁδοὺς εὐρυτάτας καὶ ὠραιότητας, λεωφόρους θαυμασίας, κήπους πρώτης τάξεως καὶ πάρκα καὶ πλατείας.

Ἡ Μόσχα ἔχει 500 ἐκκλησίας. Αἱ ὁδοὶ της φωτίζονται μὲ γυᾶλ καὶ μὲ πετρέλαιον. Τὸ δὲ καλοκαίρι ἔχει... ἀνυπόφορον σκόνην! Τὰ τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς δὲν εἶνε καὶ πολὺ περίφημα διὰ τοῦτο καὶ ἔκτακτα δικινητικὰ μέτρα ἐλήφθησαν ἀπὸ καιροῦ πρὸς ἐξυγιασμὸν τῆς πόλεως.

Ἡ Μόσχα, μὲ τὰ ἀπεράντα περίχωρά της, τὰ σχηματίζοντα μίαν ζώνην προφυλακτικὴν καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐσωτερικὴ ἐξέλιξις ἐνθυμίζει τοὺς Παρισίους, ἀποτελεῖται ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, τοῦ Κρεμλίνου τούτεστιν καὶ τριῶν κυκλικῶν πόλεων: τῆς Κινεζικῆς πόλεως, τῆς Λευκῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως τῆς Γῆς, κληθείσης οὕτω ἐκ τῶν χωματινῶν ἀνωμαλιῶν της. Εἰς τὴν τελευταίαν κατοικεῖται ἡ πλειοψηφία τῶν κατοίκων.

Τοιαύτη ἡ Μόσχα, κέντρον ὄχι μόνον βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς κινήσεως, ἀλλὰ καὶ πνευματικῆς, πατρὶς δὲ τῶν διασῆμων ποιητῶν Πούσκιν, Λερμοντόφ καὶ Ὀστρόβσκι, τοῦ Δοστογιέφσκη, τοῦ Κατκὼφ καὶ ἄλλων.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ

ΣΤΑΜΑΤΩΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΜΙΑΣ ΜΥΓΑΣ

Ἐν μεγαλοπρεπῆς αὐτοκίνητον ἐκείρη ἡμέραν τινὰ τοῦ παρελθόντος Παρισίου. Ἐνῶ εἶχε διέλθει τὸ ἡμέρας ἄνευ ἐμποδίου, πρὸς δεῖξε σημεῖα βλάβης καὶ σταματήσῃ ὀλοσχερῶς προσεπάθησε νὰ εὕρη ἄλλ' αἰ ἀναζητήσῃ.

Ἀποφασίσαντες ὅστις θέτεται τῶν πρώτων οὐσιῶν χεστὴ τῆς χαρῶν ὁ...

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΕΡΕΙΟΝ ΜΠΟΣΙΝΑΚΗ

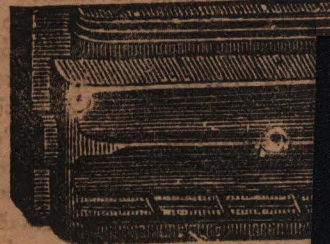
ΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ENAINΩ

NDING ASSOCIATION, LTD

ondon

NH και INΔΙΑΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΖΑΧΑΡΙΟΥ Π.

Αθήναιον οδός Σοφοκλέους και Μ...
του σταθμού του αιδηρ...
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΝΕΟΝ ΚΕΡ...

Τὰ καταστήματα ταῦτα συνδέονται διὰ τη...
λενφώου μετὰ πάντων τῶν κέντρων και κατό...
των ἰδιωτῶν τοιοῦτου ὕπ' ἀριθ. 177 Ἀθηνῶν...
και 97 Πειραιῶς. Λαμβάνονται παραγγελίαι...
εὐθεῖαν ἀπὸ γνωστούς πελάτας.

Πωλοῦνται λιανικῶς και χονδρικῶς ὅλα τὰ...
τῶν οἰκοδομῶν, ἤτοι σιδηραῖ δοκοὶ ὄλων τῶν...
στάσεων, σωλῆνες σιδηροῖ, σιδηραῖ πυροσφαι...
φουρνέλλα διὰ κὼκ και ἀπλᾶ. Πλάκες τιμημέν...
διαφόρων διαστάσεων και χρωμάτων. Πλά...
Εὐρώπης βερνικωμένα διὰ μαγειρεῖα δια...
ων χρωμάτων. Πλάκες Τήνου, Ἀνδρου και...
λάτας διαφόρων μεγεθῶν και πάχους, τοῦβλα...
εἰας Ἀγγλίας, τοῦβλα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς,
κίδοι και κούφια. Κέραμοι γαλλικοῦ συστή...
τος, Μασσαλίας Ἀθηνῶν μονοὶ και διπλοῖ...
λῆνες Βελγίου πήλινοι και ἐγχώριοι, Κιούγ...
κάγκελλα διαφόρων μεγεθῶν, χῶμα φωτιάς...
γγλίας, θηραϊκῆ γῆ (πορσελάνη), τιμημένα...
γγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας και Βελγίου ἡγ...
μμένα διαφόρων ποιότητων. Λεξάναι ἀποχω...
τηρίων Εὐρώπης και ἐγχώρια διαφόρων με...
ων και ποιότητων. Ὑδραυλικὴ ἄσβεστος.

Ἄσβεστος Τατοῦου καθ' ἐκάστην μεταφέρε...
κατ' εὐθεῖαν εἰς τὰς οἰκοδομὰς και ἐκ δια...
μμάτων πωλεῖται εἰς τὸ κατάστημα Ἀθηνῶν...
εσμένη, ἄσβεστος κτλ.

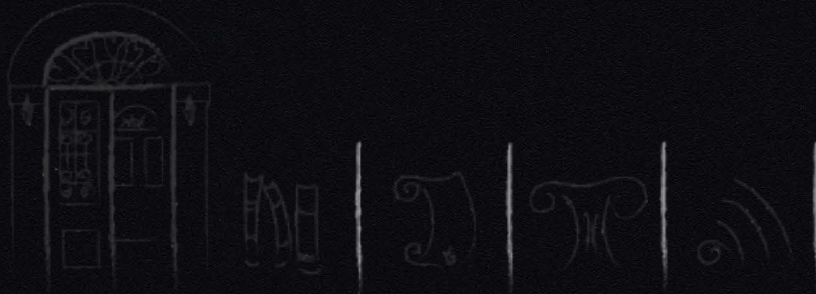
Ἐὐδωρ πηγαῖον καθαρὸν εἰς τὸ κατάστημα...
ν Ἀθηνῶν μετὰ βαρελίων καθαρῶν καλῶς...
καθαρῶς συντητουμένων μεγάλης χωρητι...
τητος μεταφέρεται εἰς ὅλας τὰς συνοικίας

Ο ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕ... ΑΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΑ ΒΑΡΒΙ...
ΜΟΥΣΕΟΝ ΜΕΤΡΩΝ...
97-99 - Ὀδός Ἀθ...

καθ' ἐκάστην πλουτιζόμενον με νέαν εἰσαγωγὴν...
Γαλλίας, Ἀγγλίας και ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι κα...
των οὕτως ὥστε νὰ εἶνε προσιτὸν τὸ κατάστημ...
αὐτό

- Ἐφάσματα διὰ Κουστοῦμ
- » » Πανταλόνια
- » » Ζακέτας

Ἡ καρδιά τῆς Μόσχας, τὸ ζῶν ἐμβλημα τῆς ρωσικῆς ἐθνικότητος, τὸ Κρεμλίον, ὑψοῦται ἐπὶ λόφου τριάκοντα μέτρων καὶ καταλαμβάνει ἔκτασιν τεσσαράκοντα ἑκταρίων, χρονολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ ΙΕ' αἰῶνος. Ἡ Ἁγία Πύλη τοῦ Κρεμλίνου θεωρεῖται ἱερά, ὅλοι δὲ οἱ διερχόμενοι ὑπ' αὐτὴν ἀποκαλύπτονται, μὴδὲ καὶ τοῦ Τσάρου ἐξαιρουμένου. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κρεμλίνου περιλαμβάνει τὸ Μέγα Ἀνάκτορον, τὸ Θησαυροφυλάκιον, τὰς Μητροπόλεις τῆς Ἀναλήψεως, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, τὸν Πύργον τοῦ Ἰβάν Βελίκου, τὴν βασιλέα τῶν Κωδῶνων καὶ τὸν Τσάρον τῶν Τηλεβόλων, τὸ Δικαστικὸν Μέγαρον, τὸ μοναστήριον τῶν Θαυμάτων καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων.

Αἱ σημαντικώτεραι μητροπόλεις τοῦ Κρεμλίνου εἶνε τρεῖς. Εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Ἀναλήψεως οἱ Τσάροι πανηγυρίζουσι τὰς στέψεις των. Ἐν αὐτῇ διατηρεῖται καὶ εἰκὼν τῆς Παναγίας τοῦ Βλαδιμήρου. Ἡ μητρόπολις τοῦ Ἀρχαγγέλου, κτίριον τοῦ ΙΔ' αἰῶνος, ἐστολισμένον μὲ βυζαντινὰς τοιχογραφίας, ἐχρησίμευεν ἄλλοτε ὡς νεκροταφεῖον τῶν Τσάρων.

Οἱ τάφοι εἶνε κεκαλυμμένοι μὲ ὑάσματα ἀμυθῆτου ἀξίας. Εἰς τοὺς τάφους αὐτοὺς, μετὰ τὴν στέψιν του, ὁ νέος Τσάρος προσέρχεται καὶ γονυπετῶς ἐκλιπαρεῖ τοὺς προκατόχους του, ζητῶν νὰ τὸν εὐλογήσουν. Ἡ μητρόπολις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ δεσπόζει τοῦ Κρεμλίνου καὶ εἶνε σχεδὸν ὀλόχρυσος. Εἰς αὐτὴν φυλάσσεται ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Παναγίας τῶν Ἰθέρων.

Ἡ ἐρυθρὰ κλιμαξ εἶνε πρὸς τὸ Τερέμ τὸ παλαιὸν ἀνάκτορον τῶν Τσάρων. Τὸ Τερέμ εἶνε κτίριον τοῦ ΙΕ' αἰῶνος. Τὸ νέον ἀνάκτορον, ἔργον τοῦ Νικολάου Α', εἶνε ρυθμοῦ ἀπλοῦ καὶ αὐστηροῦ. Τὸ Μέγαρον τῶν Πανοπλιῶν εἶνε ἐν εἶδος Μουσείου. Τὸ ὄπλοστάσιον περιλαμβάνει πολεμφοδία διὰ 200,000 ἄνδρας. Ἀλλὰ τὸ περιεργότερον οἰκοδόμημα τῆς Μόσχας εἶνε ἡ Μητρόπολις τοῦ Βασσιλγυ Βλαγενόι, κατασκευασθὲν ὑπὸ Ἰταλοῦ ἀρχιτέκτονος, βασιλεύοντος τοῦ Ἰβάν τοῦ Τρομεροῦ.

Ἡ πολύχρωμος αὕτη ἐκκλησία εἶνε ἐνάνακάτευμα δεκαεννέα ἐκκλησιῶν ὑπερκειμένων καὶ παρακειμένων, ἀλλ' ἀνεξαρτήτων ἀπ' ἀλλήλων. Ὅκτὼ θόλοι ἔχοντες τὸ σχῆμα τοῦ ἀναπῆ, τοῦ πεπονιοῦ, τῆς ἀγκινάρας, τοῦ σπαραγγιοῦ κτλ., καὶ ἐν κωδωνοστάσιον πυραμιδοειδὲς ἐπιστέφουσι τὸ παράδοξον αὐτὸ οἰκοδόμημα, τὸ ὅποιον καταπλήσσει. Ἡ Κιγεζική πόλις εἶνε ἡ ἐμπορικὴ συνοικία. Περιλαμβάνει τὸ Χρηματιστήριον καὶ τὴν Μεγάλην Ἀγοράν, ἧτις ἀριθμεῖ διακόσια καταστήματα, τὴν Μητρόπολιν τῆς Παναγίας τοῦ Καζάν, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Παρθένου τοῦ Βλαδιμήρου, τὰ μοναστήρια τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τῆς Ἐπιφανείας, τὸν οἶκον τῶν Βομιάρων Ρωμανῶφ, μέγαρον ρυθμοῦ ἀπλοῦ, τὸ ἀνθρωπολογικὸν καὶ τὸ ἱστορικὸν Μουσεῖον καὶ τὴν βιβλιοθήκην τῆς Συνόδου.

Ἡ Λευκὴ Πόλις εἶνε ἡ συνοικία τῶν εὐγενῶν, τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐξασκούντων τὰ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα. Περιλαμβάνει τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ Ἀστεροσκοπεῖον, τὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν, τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, τὸ Λύκειον Νικολάου, τὸ Μέγα Θέατρον, τὸ Ἴπποδρόμιον, τὰ Ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ Βρεφοκομεῖον, τὴν Μητρόπολιν τοῦ Σωτήρος, μαρμαρίνην, ρυθμοῦ λομβαρδογενετικοῦ.

Ἡ πόλις τῆς Γῆς περιλαμβάνει κήπους, στρατώνας, ἀγοράν, μοναστήρια, βιομηχανικὰ καταστήματα, τὸ ἄγαλμα τοῦ Ποῦσκιν, τὴν

ΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ζακέτας
 Ρεδιγκότας
 και εν γένει παντός είδους ένδυμασίας ανδρων ά
ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΦΑ
 Πας ένδυόμενος μετά πεποιθήσεως θα έχη ώφε
 Μεγάλη παρακαταθήκη δρυλλίων βαμκαπερων Εύρ
 Μεγάλη συλλογή λινών ύφασμάκων δι' ένδυμασία
 μων ένδυμάτων παντός είδους και πάσης ηλικίας
 με τον πήχυν και με την αύτην 30 ο)ο έκπτω
Η μεγάλη κατανάλωσις και

GANTERIE DE
EN AΘHN
,90 ΧΕΙΡΟΚΤΙΟΠΟΙΕΙΟ
 Όδός Σταδίου, αριθμός 4
ΓΑΝΤΙΑ άρίστης ποιότητος εκ
 Βιέννης μόνον προς δραχ. **4,90** τδ ζ
ΚΑΛΤΣΕΣ και άλλα διάφορα ει
 Τδ μόνον **GANTERIE** τδ όποϊον κατασκευά
 οπαϊκά. **ΟΥΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΑΡ**
Μόνον όδός Σταδίου

“Ο,ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ ΔΕΝ ΞΕΤΡΑΦΕΙ,

ΤΟ

λάναι γραφής και άντιγραφής άνεξίτηλο
 Μενούνου Πατρών.

Παρακαλούνται θερμώς οι κ. κ. συμβολαιο
 ροι, δικηγόροι, καθηγηταί, έμποροι και ιδιω
 να προτιμώσι τάς ήγγυημένας μελάνας του
 Πάτραις χημικού εργοστασίου **ΜΕΝΟΥΝΟΥ**
ΓΡΩΝ, αι όποϊαι εινε εφάμιλλοι των άριστων
 οπαϊκων εργοστασιων και ευθηνότεραι κατά
 κοντα τοις εκατόν.

Διαρκής παρακαταθήκη με μεγάλας ποσό
 τας και με τιμας του εργοστασίου εις τδ
ΕΡΤΟΠΩΔΕΙΟΝ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ, Αιόλου 121.
 (Έναντι ξΧρυσοσπηλαιωτίσης)

Κ
 (50
 παρα
 ροπ
 (Α
 τρεί

τούρων) όποϋ κάνουν οι τσελεπήδες εκεί
 ω, στοχάζομαι ότι μιὰ καραμπίνα εις τὰ
 α τῶν προγόνων τους δὲν ἦτανε τόσο ἐ
 νδύνη, ὅσην ἓνα δοξάρι κ' ἓνα βέλος με
 ἡν ἀπὸ μιὰ καλὴ τακουμακόπετρα εἴμπο
 ε νά 'ναι, ἂν τὸ τραβοῦσε ἡ ἐπιδεξοσύνη,
 τὸ ἔστειλε τὸ μάτι ἑνὸς Ἰνδιάνου.

- Ἐσύ λές τὸ παραμῦθι, ποῦ σοῦπαν οἱ
 ἄρες σου, ἀπήνητησεν ὁ ἕτερος κινῶν ψυ
 τὴν χεῖρά του με ἀγέρωχον περιφρόνη

Τί λέγουν οἱ γερόντοι σας ;—λέγουν εις
 νέους πολεμάρχους, ὅτι τὰ χλωμά πρό
 α ἐπολεμήσανε τοὺς κόκκινους ἄνδρες,
 ἦταν ζωγραφισμένοι γιὰ τὸν πόλεμον,
 ἔρματωμένοι με τὸν πετρένλο μπαλτᾶν, ἡ
 ὀ ξύλινο τουφέκι ;

- Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄνθρωπος με πρόληψες
 ἀπ' ἐκείνους ὅπου καυχοῦνται γιὰ τὰ
 α τῶν χαρίσματα, ἂν καὶ ὁ χειρότερός
 ἔχθρος —καὶ αὐτὸς εἶνε ἓνας Ἰροκέζος,
 ο τορμί ν' ἀρνηθῆ ὅτι εἶμαι ἀπὸ καθάρ

εἶμα ἄσπρος, ὑπέλαβεν ὁ προσκοπος πα
 ῶν με κρυφίαν εὐχαρίστησιν τὸ ἔξανθι
 ν λευκὸν χρῶμα τῆς ὀστεώδους καὶ μυ
 χαιρός του, καὶ ἤμπορῶ νὰ ὁμολογήσω,
 συμπατρ ὄντες μου ἔχουνε πολλὰ πράγ
 ποῦ δὲν μ' ἀρέσουνε. Τώρα σ' ἐρωτῶ,
 κατασχοῦκ, τί ἔγινε, ὅταν οἱ γονεῖς
 πολεμήσανε γιὰ πρώτη φορά ;

γιμνασία σιγῆ ἐπηκολούθησε τοὺς λόγους
 ος, καθ' ἣν ὁ Ἰνδὸς ἔμεινεν ἄφωνος·
 ἔμπλεως ἀξιοπρεπεῖας ἤρχισε τὴν βρα
 δ ἡγήσιν του με πομπώδη φωνῆς τόνον
 ὄνονα τὸ διοιόληθες αὐτῆς.

Ἀφοκράτου, Γερρακοματῆ, καὶ τὸ αὐτί

βουβά
 εἰς τὸ
 τοὺς
 νισεν
 τοῦ με
 ἀρμυρ
 μᾶς ἄ
 ἀπὸ μ
 'δικός
 νερὸ δ
 τοῦτο,
 εἰς εἴκ
 καλοκ
 λεμάρ
 δλωξασ
 μαζῆ
 λάτι μ
 ναν ψ
 νυαμε

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΟΥΡΙΟΥ

γησεν
 νὰ ῥθ
 —
 όποϋ
 πρῶτα
 μέσα,
 μέσα
 οἱ γον
 'ς τῆ
 πους,
 ὁ
 Γερρακο
 θεῖαν α
 ἐκείνων
 ἡ φωνῆ

ΝΕΟΝ ΑΣ

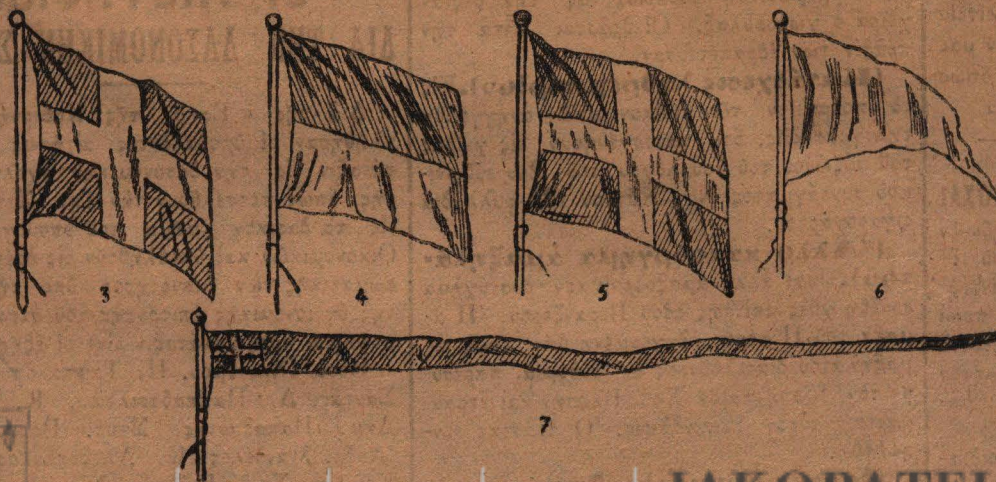
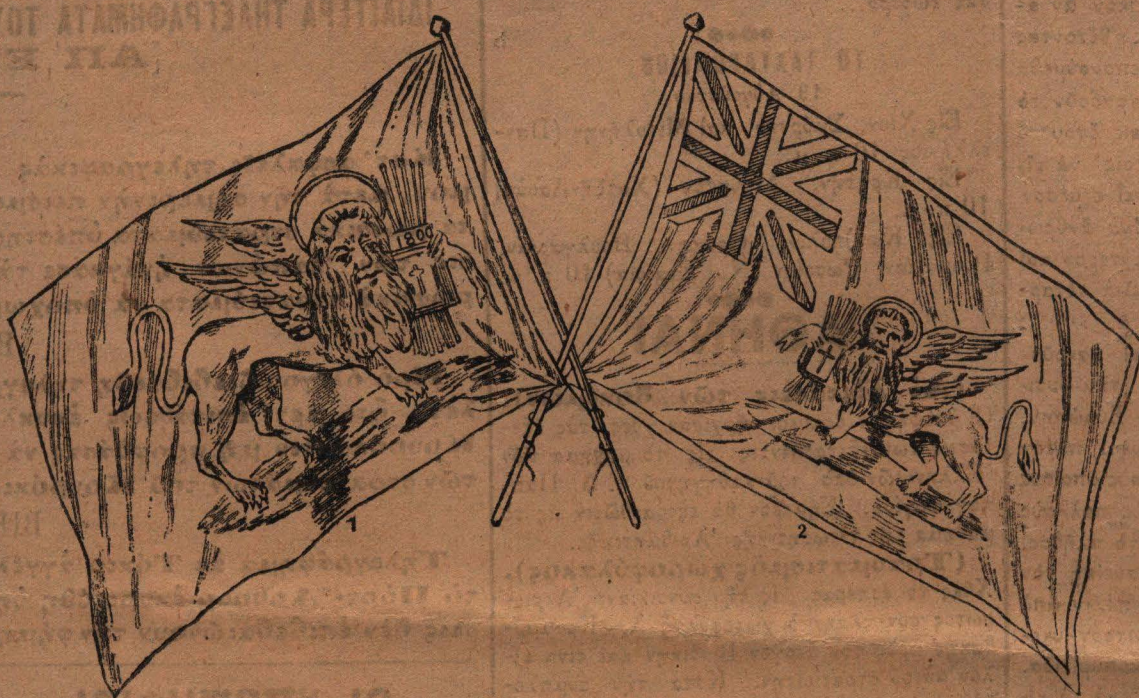
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

ΟΥ
... 25
... 45

Εκάστου

θύνοντα
λόγον

ΡΙ ΠΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΡΤ - ΑΡΘ

Γμηττού πρὸς
φεν ιδιάζουσιν
λισσα. Ἀργότ
ἴδωμεν πρωτο
νωφελῆ ἔργα
τὸ ὄνειρόν τ
Γμηττόν εἰ
λισσοκομείο
ματοποιηθεῖ
σα ἄλλα.

Ἐπειτα
τὸ κράτος
οὐδέποτε
οἰκίαν τῆ
της, μολ
αὐτῶν εἰ
θειαν.
Βελγίου
χήπισσα
τάς Ἀ
Πειραι
Βασίλ
του.
τόν α
περί
νους
ναχτ

Δ
εἰς
δια
τά
γ
ρ
π
α
κ
θ
ν
φ
α
ν
δ
θ
θ
θ

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΘΝΙΚΑΙ ΜΑΣ ΣΗΜΑΙΑΙ

Ο κ. Σπ. Δε-Βιάζης ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ τελευταῖον τεύχος τῶν «Παναθηναίων» ἄρθρον περὶ τῶν πρώτων ἐθνικῶν μας σημαίων. Ἐπὶ αἰῶνας δὲν εἶχομεν ἱερὸν σύμβολον στρατιωτικῆς ἐθνικῆς τιμῆς ἐπὶ αἰῶνας ἐκυμάτιζον εἰς τὰ φρούρια τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν ἀλληλοδιαδόχως ζῆναι σημαῖαι ἐπὶ αἰῶνας ὁ Ἕλλην ἔρρωμένως, ἡρωϊκῶς ἐμάχετο ὑπὲρ τῆς τιμῆς ξένης σημαίας. Ἐπὶ 346 ἔτη οὐδεὶς λόγος περὶ σημαίας ἐλευθέρως ἐλληνικῆς πολιτείας. Τῷ 1799 ἤρχισαν σχέψεις ἢ συζητήσεις περὶ τοῦ χρώματος καὶ τῆς συμβολικῆς ἀπεικονίσεως μιᾶς ἐθνικῆς σημαίας. Ἡ πρώτη αὕτη σχέψεις ἔργειεν εἰς τὴν Ἑπτάνησον, εἰς τὴν μικρὰν ἐλευθέραν γωνίαν τοῦ Ἴονίου πελάγους.

1 Ἐθνικὴ σημαία τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας 1800-1807.—2 Ἐθνικὴ σημαία

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Νά μή μᾶς ἐφθαναν οἱ μυστικοὶ κίνδυνους ὁποῖους κρύπτει ἡ τρομερὰ δύναμις συγκεντρωθεῖσα μεταξύ τῶν σιδηρῶν τοῦ σιδηροδρόμου, ἔχομεν τώρα ἀσχημάτα, διοχετευόμενα μὲ λεπτάς συγκεντροῦντα τὴν ἀόρατον καὶ δύναμιν μακρὰν, ἐκεῖ ὅπου ἡμᾶς αἰφνιδίους καὶ μεγάλας κα-

τωσδήποτε ἀπελπιστικὸν ἂν ἐπὶ τὰ κακοῦργους θέτοντας ἐπιστήμην. Παρεπονόμεθα μᾶς εἶνε ἀγριοί, τραβοῦν τὸν ἀγρίως μέχρις ὅτου τὸ ἐπρεπὲν ἐν τούτοις νὰ εἶναι. Τὸ μαχαίρι εἶνε μέσον ὅσον φονεῦει ἓνα ἄνθρωπον φονεῦση καὶ δευτέρον καὶ τρίτον. Διὰ τέταρτον ἀλείει ἢ σταματᾷ.

ἀποφασίσουν οἱ κακοῦργοὶς ἐνέργειαν τὴν φυσικῶς εἰς τὴν Εὐρώπην. εὐχαριστοῦνται πλέον εἰνους μὲ τοὺς ὁποῖους ἐλήθουν τοὺς πολλοὺς ἀθώους, τὸ πλῆθος. νὰ τοὺς δανεῖσθαι τὸν ἀνατινάξῃ πόλιν ἀπὸ χειρὶ τὴν νιτρογλυκερὴν βαμβακοπυρίτιδα. ἄρι μόνον νὰ τὰ κινήσῃ καὶ ἡ πολιτεία. Ἄλλοιμονόν μας τὸ ἐγκλημα ὅπως ἄλλα πράγματα.

ΔΥΟ ΕΠΟΧΑΙ

ερνοῦν τὴν ζωὴν λαδὴ ἐκ τοῦ εἰσπράξιας των εἶνε ὑπὲρ τὸ πρῶτον εἰς τὸ εἶναι ἐν ὁλόκληρον κυμαίνεται με-

τελῶς ἀνοιξιᾶ-φορος καὶ ἐνοῦσι εὐρίσκειται ἑνός Ἀπριλίου ὅτῃ τὸ θέρος ἀπὸ εἰς τὰς δύο εἶνε εἰς τὴν ἀπὸ τελεῖως περὶ ὁδὸν νὰ τεθοῦν πόλιν ἀπλόωνται ἢ ὅποια ἀκο-

κανένα μέλλοντα Τσάρεβιτς. Ἐπίσης ὡς ἀτυχῆ θεωροῦνται καὶ τὰ ὀνόματα Παῦλος καὶ Πέτρος ἕνεκα τοῦ βιαίου θανάτου τὸν ὁποῖον ἔσχον ὁ Παῦλος Α' καὶ Πέτρος Γ'.

Ἐκ τῶν ἄλλων ὀνομάτων τὸ Ἀλέξιος θεωρεῖται τὸ εὐτυχέστερον διότι ὁ Τσάρος Ἀλέξιος, πατὴρ Πέτρου τοῦ Μεγάλου, ἦτο εἰς ἓκ τῶν ἰσχυροτέρων καὶ εὐτυχεστέρων ἡγεμόνων τῆς Ρωσσίας, δι' αὐτὸ δὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ κατὰ προτίμησιν ἐδόθη εἰς τὸν νεογέννητον Τσάρεβιτς.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

—Κύριε, εὐρήκα αὐτὸ τὸ εἰκοσιπεντάριχο ἐπάνω 'στὸ τραπέζακι σας...

—Μπράβο, κορίτσι μου, τὸ ἄφησα ἐπίτηδες γιὰ νὰ σὲ δοκιμᾶσω...

—Μὰ τὸ κατάλαβα κ' ἐγὼ καὶ γι' αὐτὸ σὰς τῶφερα...

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

19 Αὐγούστου

Εἰς Χίον, Σμύρνην καὶ Μιτυλήνην (Πανελλήνιος) 10 π. μ.

Εἰς Κρήτην, Αἴγυπτον (Χατζη-Δαοῦ) 10 π. μ.

Εἰς Κων(πολιν, Θράκην, Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν, Ρωσίαν (Ν. Ἐταιρία) 10 π. μ.

ΑΘΗΝΑΙ

(Αἱ ἐξετάσεις τῶν δοκίμων). Οἱ ὑποψήφιοι δόκιμοι ἤρχισαν χθὲς τὰς ἐξετάσεις τῶν ἐξετασθέντες εἰς τὸ μάθημα τῶν Ἑλληνικῶν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Δ. Παπαγεωργίου. Σήμερον θὰ ἐξετασθῶσι εἰς τὸ μάθημα τῆς Θεωρητικῆς Ἀριθμητικῆς.

(Τραυματισμὸς χωροφύλακος). Χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν συνοικίαν Ἀερίοφωτος συνεπλάκη ὁ χωροφύλαξ Δ. Κρομμυδάκης πρὸς τὸν ἄεργον Βισβίκη καὶ τινὰ φίλον αὐτοῦ στρατιώτην. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα ὁ χωροφύλαξ. Οἱ δρᾶσται μετὰ τὴν πρᾶξιν τῶν ἐδραπέτευσαν.

(Κατάσχεσις λαθρεμπορίου). Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀνηγγέληται τηλεγραφικῶς, ὅτι κατεσχέθησαν εἰς χεῖρας τοῦ εὐζώνου τοῦ 4ου λόχου τοῦ 2ου εὐζωνικοῦ συντάγματος Ν. Νάτσου 120 φυλλάδια σιγαροχάρτου.

(Ἄλλο κακοῦργημα ἀμαξηλάτου). Καὶ ἄλλο ἀμαξοδρομικὸν δυστύχημα συνέβη χθὲς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βερανζέρου. Ἡ ἀμαξία τοῦ Πεπόνη, ὀδηγουμένη ὑπὸ τινος ἀμαξηλάτου διατελοῦντος ἐν εὐθυμίᾳ, παρέσυρε τὸν 13ετῆ παῖδα Χρ. Βλάσση καὶ ἐτραυματίσεν αὐτὸν ἐπικινδύνως. Ὁ δρᾶστης συνελήφθη.

(Καρροδρομικὸν δυστύχημα). Μετὰ μεγάλης ταχύτητος πρὸς τὸν κάρρον τοῦ Γ. Μέρκουρα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων παρέσυρε καὶ κατεπλάκωσε τὸν 15ετῆ παῖδα Κ. Τσιμπακάκη. Ἐν οἰκτρᾷ καταστάσει ἐκ τῶν σοβαρῶν τραυματίων ὁ ἀτυχῆς παῖς μεταφέρθη εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον. Ὁ ὀδηγὸς τοῦ κάρρου συνελήφθη.

(Ἐπήγαγε ν' αὐτοκτονήσῃ). Ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἀνευρέθη χθὲς παρὰ τὸ Φάληρον περιπλανώμενη ἡ 17ετής ὑποκόμισσα τοῦ π. Δ. Νικολόπουλου καὶ Δ. Χάλεσης.

ΤΕΤΑΡΤΗ Π

ΟΙ ΡΩΣΣΟΙ

ΠΡΟΣ ΤΟ

Ο ΚΟΥΡΟΠΑΤΚΙΝ

ΦΗΜΑΙ ΟΤΙ ΤΟ ΠΟΡ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

[ΑΠ' ΕΥ

Β

Κατ' ἀσφαλεῖς τηλεγραφικὰς ἐννοίας μου, μετὰ τὴν σημερινὴν πεισματικὰ ρωσσικὰ στρατεύματα ὑπέστησαν εἰς τῶν Ἰαπώνων ἡγάγκασε τὰ ρωσσικὰ στρατεύματα νὰ ὑποχωρῶν.

BIEN

Πρὸ ὀλίγου διεβιβάσθη τηλεγράφημα λετο ὅτι μετ' ἐπιτάσεως ἐκυκλοφοροῦν Κουροπάκτιν μὴ προφθάσας νὰ ὑποχωρῶν τῶν στρατευμάτων τοῦ Κουρόκι.

BIEN

Τηλεγράφημα ἐκ Τόκιο ἀγγέλλει τὸ Πόρτ-Ἄρθουρ ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν ρωσσικῶν δὲν ἐπιβεβαιώνουν τὴν φήμην.

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΑΣΟΝΟΜΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Διὰ τῆς «Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως» ἐκλήθησαν οἱ ὑποβαλόντες αἰτήσεις πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν δασονομικὴν σχολὴν Βυτινῆς, ὅπως προσέλθουν τὴν 1ην Σεπτεμβρίου εἰς τὸ δασικὸν τμήμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑποβλήθωσιν εἰς ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς τῶν ἰκανότητος ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ στρατοῦ. Ὑποψήφιοι πρὸς κατάταξιν εἶνε οἱ ἐξῆς:

- Θεοδ. Οἰκονέμου, Π. Ταμπακόπουλος, Γ. Σαντᾶς, Δ. Παπαβασιλείου, Κ. Τσοῦνης, Δημ. Παπαδιώτης, Σπυρ. Βαρικόπουλος, Ἄνδρ. Μανδέλος, Κ. Ἀλεξόπουλος, Δημ. Κονίδης, Στυλ. Γαλιῆς, Νικ. Τσουπλάκης, Κων. Οἰκονόμου, Α. Λύτρας, Σ. Φάσσης, Κ. Παπαντωνίου, Γεώργ. Μαρκομάτης, Νικ. Τσιλιθῆς, Γ. Σαραντάς, Κ. Μπισογιώτης, Κ. Μηλιώτης, Γ. Μουτσόπουλος, Γ. Παπαφιλιππου, Κ. Σταυρόπουλος, Α. Τσιούκας, Κ. Καραβᾶς, Π. Τσίτσουρας, Α. Ντεμίρης, Π. Μπαρδόπουλος, Δ. Κοτογιᾶς, Θ. Δημητρακάκης, Κ. Καρπούζης, Η. Τερζάκης, Ε. Νικολόπουλος καὶ Δ. Χάλεσης.

25 χρόνια από το θάνατό του

Θεόδ. Βελλιαγίτης

20/1/60

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Βελιγίτης

ΤΟΝ περασμένο Δεκέμβρη έκλεισε μια είκοσιπενταετία από τον θάνατο του Θεόδ. Βελλιαγίτη. Η καταιγινή του ήταν απ' τους Παξούς, αλλά γεννήθηκε στον Πειραιά το 1863. Έδρασε σαν πολιτικός (βουλευτής, υπουργός Παιδείας, αντιπρόσωπος σε διασκέψεις και συνέδρια) με ευθεία κι' άνεπηρεαστη συνείδηση, σαν ανώτατος υπάλληλος του κράτους, δργανωτής υπηρεσιών (Ταχυδρομεία, Τηλέγραφοι) με νεωτεριστικές και φιλοπρόοδες τάσεις, σαν δημοσιογράφος έμπειρος των ζωτικών ζητημάτων του τόπου, σαν ποιητής και τέλος σαν αξιόλογος ιστορικός συγγραφέας.

Το πέρασμά του στα γράμματα μας δεν είναι έντονο εξαιτίας ακριβώς της πολυμερείας του. Κατόρθωσε όμως ν' αφήσει τη φωτεινή γραμμή του. Τνó συναντάμε στην έπιτροπή για τη σύνταξη της Μεγάλης Έλληνικής Έγκυκλοπαιδείας ως αντιπρόεδρό της. Είταν κατάλληλος για τη θέση αυτή, γιατί ο Βελλιαγίτης είταν έγκυκλοπαιδικάτατος και κατατοπισμένος απόλυτα στις απαιτήσεις ενός παρόμοιου έργου.

Στην Έγκυκλοπαιδεία δημοσίευσε άρθρα με ιστορικό περιεχόμενο. Στο περιοδικό της δημοσίευσε μικρά έργασιές του. Από τα κείμενά του αυτά και μόνο το άρθρο «Ιόνιοι νήσοι», δν προσέξουμε θα πεισθούμε για τις ικανότητες που είχε να επιλέξει και να αναπτύσσει κατά τον πιο συνοπτικό τρόπο, τα πιο πολύπλοκα γεγονότα.

Προήλθε από τη δημοσιογραφική οικογένεια, αφού εργάσθηκε ως χρονογράφος κι' ανταποκριτής στις Αθηναϊκές εφημερίδες και στην «Ατλαντίδα» και τον «Κήρυκα» της Νέας Υόρκης. Έγραψε πολλές ιστορικές μονογραφίες μερικές απ' τις οποίες στη Γαλλική και την Αγγλική γλώσσα.

Τό πλούσιο αυτό υλικό των μελετών του διάσπαρτο σήμερα στις εφημερίδες πενήντα χρόνων είναι δύσκολο να συναχτεί για να τον προβάλλει στη θέση που του αξίζει και για να τον συγκαταλέξει ανάμεσα στους πολυγραφώτερους λογογράφους μας. Την ένταση των δημοσιευμάτων του σε άριθμό τουλάχιστο που προκαλεί έντύπωση, την δίνει ο ίδιος σε μια διήγηση για το άκλόουθο περιστατικό:

«Όταν είταν βουλευτής της Κέρκυρας, θέλοντας να βοηθήσει έναν αναξιοπαθή πατριώτη του, πλ^ν έθεραπεύονταν στην Αθήνα, τον στέγασε στο δωμάτιο όπου φιλάγε κατά τόμους τις εφημερίδες με τις συνεργασίες του. Αλλά όταν μετά την αναχώρηση του άρωστου θέλησε ν' ανατρέξει σ' αυτές διαπίστωσε μ' άφάνταστη συντριβή, πώς ο φιλοξενούμενος του τις είχε πουλήσει για άλλο καφέ».

Ο Βελλιαγίτης, που από παιδάκι είχε πάει κοντά σε συγγενείς του στη Ρωσία και μάθωθήκε περισσότερο κεί, γνώρισε για τις στρατιωτικές υποχρεώσεις του στην Ελλάδα το 1880 κομιστής των πρωτοεκαομένων τότε σοσιαλιστικών θεωριών, τις οποίες κι' άρχισε να εκθέτει με διάφορες συνεργασίες του στο

Αλλά το έργο του Βελλιαγίτη, που άφησε ζωηρό τό πέρασμά του στη γραμματολογία μας δεν είν' οι μεταφράσεις, όσο τα διεξοδικά προλεγόμενά του από 235 σελίδες στην «Ιστορία της Ρωσικής Λογοτεχνίας» του Α. Σκαμπ... φσκη, που μετέφρασεν ο ίδιος (Έκδοση Μαρασαλή 1905) μία και η εξέταση της περιοριζόταν στην τελευταία εφημερίδα, ετία και είταν ανάγκη να δώσει δλοκληρωμένη εικόνα της εξέλιξης της, απ' την εμφάνισή της ως τα χρόνια του Γκόγκολ, στο Έλληνικό κοινό.

Έπειτα από τον Βελλιαγίτη κι' ο Νίκος Καζαντζάκης πρόσφερε τη δίτομη δική του «Ιστορία της Ρωσικής Λογοτεχνίας» συνθεμένη σε νεώτερα κι' έγκυρότερα πορίσματα, αλλά οι διαλέξεις του Βελλιαγίτη, που προηγήθηκαν για τους ποιητές και μυθιστοριογράφους της μεγάλης αυτής χώρας στα πρό του 1900 χρόνια, πρωτόδωσαν ιδέα στο Έλληνας διανοούμενος περί του ποιός κολοσσιαίες πρόδοι είχαν συντελεστεί στη Ρωσική λογοτεχνία για την όποια δεν είταν κατατοπισμένοι άφου κι' ο Άχ. Παράσχος πίστευε με τόση άφέλεια, πώς οι Ρώσοι δεν εφρίσκονταν παρά σ' ένα σκαλοπάτι μεταξύ άρκούδας κι' ανθρώπου.

Ο κύκλος των φίλων της νεότητας του Βελλιαγίτη αποτελούνταν από τους Άγγελον Βλάχον, Άριστ. Προβελέγγιον, Γ. Στρατήην, Μπαμπην Άννιων, μεταφραστές κι' εισηγητές κατά τό πλείστο ξένων λογοτεχνιών στη χώρα μας και τον Γ. Σουρή, που περιάζοντας τους πάντας του έγραψε:

«Ο Βελλιαγίτης συγγραφέας με (χρόνι και με δρόσον του Τσάρου δ' ενοούμενος ως γνώστης και των Ρώσων.

Ό,τι, όμως, ικανοποίησε στη ζωή του τον σεμνόν Βελλιαγίτη, είταν μία διάλεξή του για τό Γεράσιμο Μαρκορά στα 1892. Μ' αυτήν παρουσίασε στο Αθηναϊκό κοινό (καθώς και σε σχετική όπσηση του Κωστή Παλαμά στα «Πρώτα Κριτικά» του αναφέρεται) τον άγνωστο θεαμαστό αυτό ποιητή του κύκλου του Σολωμού, που είχε εκδόσει μερικά ποιηματάκια του από τό 1858. Κί' είχε δημοσιεύσει άπόσπασμα του «Όρκου, στην άνθολογία «Παρνασσός». Ο Μαρκοράς ζούσε ακόμα και όταν έξέδωκε τα «Ποιητικά Έργα» του, δικαίωσε περισσότερο την σπουδή αυτή του Βελλιαγίτη.

Πολλές ώραίες εκπλήξεις μας άφησε και στα μικρά δημοσιεύματά του ο Βελλιαγίτης, όπου λ.χ. σε κάποια, που αναφερόμενος σε κείνην που έστειλε κτον κεραυνό εις φάκελλον εύδωη κεκλεισμένο» στον Παράσχο, περιγράφει πώς την συνήτησε γρηά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 6η ΣΕΛ.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Όλεως Ντούϊσμπουργκ παίζουν με τόν χημικό άφρό πού άπορρίπτεται

ΥΘΗ ΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΠΡΟ ΡΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛ ΤΑΣΙΝ 16 ΧΙΛ. ΕΛΛΗΝΩΝ

ΡΟΝΟΙΑΣ ΕΠΙΚΑΛΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΣΥΜΠ
ΗΣΙΝ ΤΟΥ ΥΨΗΛΟΥ ΣΚΟΠΟΥ.—ΟΙ ΤΥΦΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤ
ΤΑΙ, ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙ
ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΤΩΝ.—Ο «ΦΑΡΟΣ ΤΥΦΛΩΝ» ΚΑΙ
ΕΧΝΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΕΙΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΝ ΚΑΙ ΣΕΠΟΛ

ΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟ

τυφλών εξασκεί τὸ ἐπάγγελμα τοῦ
πλανοδίου μουσικοῦ, ὅταν δὲν ἄ-
πλώνη τὸ χέρι τῆς ἐπαιτείας.

Ὁ «Φάρος τῶν Τυφλῶν» δια-
τηρεῖ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δοϊράνης
εἰς Καλλιθέαν μοναδικὸν εἰς τὴν
Ἑλλάδα τυπογραφεῖον ἐκτυπώ-
σεως ἐπιστημονικῶν, σχολικῶν,
καὶ πάσης ἄλλης μορφῆς βιβλίων
καὶ περιοδικῶν μετὰ τὴν αναγλυφον
τυφλικὴν γραφὴν καὶ ὠργανῶσεν

πτηνοτροφεία τῶν προαστείων
καὶ τῆς ὑπαίθρου Ἑλλάδος. Ἀ-
ξισημείωτον εἶναι ὅτι ὁ ἐκ τῶν
ἀποφοίτων τῆς Ἀγροτικῆς Σχο-
λῆς Τυφλῶν Ν. Βερναδότης προ-
ελήφθη εἰς τὸ Πτηνοτροφικὸν
Τμήμα τῆς Ἀμερικανικῆς Γεωρ-

ΦΑΡΟΣ ΤΥΦΛΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Το πλούσιο αυτό υλικό των μελετών του διάσπαρτο σήμερα στις εφημερίδες πενήντα χρόνων είναι δύσκολο να συναχτεί για να τον προβάλλει στη θέση που του αξίζει και για να τον συγκαταλέξει ανάμεσα στους πολυγραφώτερους λογογράφους μας. Την ένταξη των δημοσιευμάτων του σε αριθμό τουλάχιστο που προκαλεί εντύπωση, την δίνει ο ίδιος σε μια διήγηση για το άκόλουθο περιοριστικό:

«Όταν είταν βουλευτής της Κέρκυρας, θέλοντας να βοηθήσει έναν άναξιοπαθή πατριώτη του, πλ^ν θεραπεύονταν στην Αθήνα, τον στέγασε στο δωμάτιο όπου φύλαγε κατά τόμους τις εφημερίδες με τις συνεργασίες του. Αλλά όταν μετά την άναχώρηση του άρρωστου θέλησε ν' άνατρέξει σ' αυτές διαπίστωσε μ' άφάνταστη συντριβή, πώς ο φιλοξενούμενός του τις είχε πουλήσει γι' άπλο χαρτί».

Ο Βελλιονίτης, που άπό παιδάκι είχε πάει κοντά σε συγγενείς του στη Ρωσία και μορφώθηκε περισσότερο κεί, γύρισε για τις στρατιωτικές ύπονοσώσεις του στην Ελλάδα το 1880 κομιστής των πρωτοδιαδομένων τότε σοσιαλιστικών θεωριών, τις άποίες κι' άρχισε να εκθέτει με διάφορες συνεργασίες του στο «Μή χάσεσαι» κι' την «Ακρόπολη» με τον επανώτιτλο «Ρωσικά άνασμήσεις» και στα φιλολογικά περιοδικά «Παρινασός» κι' «Εστία».

Τις πρόωρες αυτές ιδέες άφησε άρνότερα με παρακίνηση του πολιτικού Δημ. Ράλλη για ν' άφοσιωθεί στη φιλολογία, στην όποία σαν ποιητής με ταλέντο μάς έδωκε τότε μεταφράσεις μικρών άριστουργημάτων, όπως με το «Μοιωμένο Σάλι» του Πούσκιν:

Όταν ήμουνα νέος
 όταν μ' έτρεφ' η έλπίδα
 σαν τρελλός άγαπούσα
 μία ξαυθή Έλληνίδα
 πούχε η ματιά της
 τη ματιά μου μοιγέψει
 και τό νου μου άσπάξει
 και τούς πόθους κλέψει.

ή με την «Προσευχή» του Λερμοντόφ:

Όταν σε θλιθερές στιγμές μου
 (θλίβει την ψυχή
 ή πίκρα και μου την μοιραίνει
 μία μυστική μου έρχεται στο
 στόμα προσευχή
 μία προσευχή λησμονήνη

και άλλων ποιητών που τους άγνωσαν οι Έλληνες του καιρού του.

Σε μία κατοπινή διάλεξή του για τον Πολυλά, προσθέτει τη γνώμη του για τό πώς αντίλαμβάνεται την μεταφοραστική έρνασία, έργο θαυό δηλαδή άπό γλωσσική άποψη και ταυτόχρονα έργο που άγγίζει τά όρια της ύψηλης τέχνης όταν συνάμα κρύβει στην προσπάθειά του και τό δημιουργικό στοιχείο.

Τέτοιες είταν οι μεταφράσεις που έκανε ο Βελλιονίτης, αυτές άποστήθισαν δύο γενεές Έλλήνων κι' ο ίδιος άπάγγελνε συχνά στους φίλους του.

κοινό γκάως και σε σχετική ύποσημείωση του Κωστή Παλαμά στα «Πρώτα Κριτικά» του άναφέρεται) τον άγνωστο θαυμάστο αυτό ποιητή του κύκλου του Σολωμού, που είχε εκδόσει μερικά ποιηματάκια του άπό τό 1858, κι' είχε δημοσιεύσει άπόσπασμα του «Όρκου, στην άνθολογία «Παρινασός». Ο Μαρκοράς ζούσε ακόμα και όταν έξέδωκε τά «Ποιητικά Έργα» του, δικαίωσε περισσότερο την σπουδή αυτή του Βελλιονίτη.

Πολλές ώραιες έκπλήξεις μάς άφησε και στα μικρά δημοσιεύματά του ο Βελλιονίτης, όπου λ.χ. σε κάποια, που άναφερόμενος σε κείνην που έστειλε «τον κεραυνό εις φάκελλον εύώδη κεκλεισμένο» στον Παράσχο, περιγράφει πώς την συνήτησε γρήα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 6η ΣΕΛ.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 5η ΣΕΛ.

στο τρελλοκομείο της Κέρκυρας, που κατά μοιραία σύμπτωση μεταφέρθηκε από ένα μοναστήρι της Σαντορίνης σ' εποχή, που ο Παράσχος εΐταν ξπαρχος του νησιού.

Ο Βελιονίτης στάθηκε ο άνεκδοτολόγος της δημοσιογραφίας μας και τών λογίων της παλιότατης γενιάς. Το βιογραφικό του σημείωμα στη Μεγάλη Έλληνική Έγκυκλοπαίδεια γράφτηκε από τον Ν. Ι. Λάσκαρη. Μνημονεύεται σ' αυτό τόσο η πολιτική του δράση, όσο και οι πύθ πρωτότυπες μονογραφίες του. Το σημείωμα θά επιδοκιμάστηκε απ' τον ίδιο ώστε να τό θεωρούμε έπαρκές. Σε φύλλο του περιοδικού «Μπουκέτο» του 1926 βρίσκονται δυό χαριτωμένα επίσης ανέκδοτά του. Τέλος κι' ο κ. Κ. Δαφνής στά «Κερκυραϊκά Νέα» του 1954 φύλλα 338—341 του άφιέρωσε λίγα χρονογραφήματα.

Μιχ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Τό συγκρότημα Γ. ΧΟΥΒΑΡΔΑ
ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ 'Ο ΣΥΜΠΕΦΕΡΟΣ,
ΑΚΑΜΕΝΟΥΣ 145 - ΤΗΛ. 870-214

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

τις παλιές τους τις
των οί άλλοι τον πειρά
των παγοπόλη που τσάκω
την γυναίκα του, ο Χίκυ του
παντά ψύχραιμα.

«Λυπάμαι, μά πρέπει να σās
πώ πώς ή πολυαγαπημένη μου
γυναίκα πέθανε. Κι' όταν εξαφνι-
ασμένοι για τὸ προηγούμενο κέ-
φι του, τον ρωτάνε πώς δέν λυ-
πάται για τὸ θάνατό της, τούς
ἀπαντά:

«Μπορείτε να φαντασθῆτε τί ἐ-
νώθη να βρίσκεται παντρεμένη
μ' ἕναν παλιοσαπατεώνα και μεθύ-
στακα ἀπὸ πάνω, ὅπως ἡμουν ἐ-
γώ; Και δέν ὑπῆρχε δρόμος δια-
φυγῆς γι' αὐτήν. Γιατί μ' ἀναπαύ-
σε. Τώρα όμως βρήκε τὴ γαλήνη.
ὅπως πάντα τὴ λαχτάρησε. Γιατί
λοιπὸν να λυπάμαι;».

Αὐτὴ δὲ θέλε να με ξέρει κα-
κόκεφο. Γιατί τὸ μόνο που ζήτη-
σε σ' ἀλάκρη τὴ ζωὴ της ἢ ἔ-
βελιν ἦταν να με κάνει εὐτυχισμέ
νο...».

Και μ' αὐτὰ τὰ λόγια κλείνει ἢ
β' πράξη.

Στὴν Γ', ἔλοι κόνουν πὼς τὰ-
χατες ἔλλαξαν, και πὼς ξεκινῶν
να πιάσουν τις παλιές τους δου-
λιές. Ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον,
ντυμένοι με τὰ καλά τους ξεμέ-
θυστοι, ξεκινῶν για τὸ χουσὸ μο-

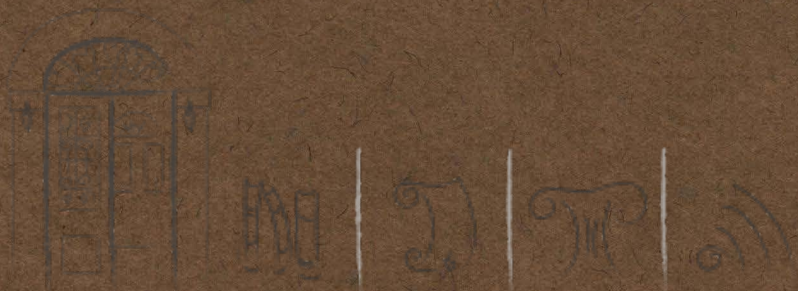

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

ΒΡΑΔΙΤΙΚΕΣ

ΕΝΙΔΕΞ
ΛΑΚΟΒΑΤΕΙΟΝ
ΑΙΜΟΕΙΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΗΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Σενκίδος

Επισημειώσεις - Οκτώβριος -
Νοεμβριος 1964

